

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

Torsdag den 15. november 2001 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 476/01 Orlov
- 446/01 Vedtægtsændringer for Produktionsskolen på Strandboulevarden/Høffdingsvej
- 445/01 Vedtægtsændringer for Københavns Produktionsskole
- 472/01 Etablering af Københavns Voksenuddannelsescenter
- 441/01 Regnskab for I/S KOROVA
- 450/01 Indretning af vuggestue i Tietgensgade 31D
- 452/01 Opførelse af en integreret daginstitution
- 453/01 Udvidelse af udflytterbørnehaver
- 461/01 Støtte til opførelse af private andelsboliger i Axel Heides Gade
- 447/01 Valg af medlemmer til bestyrelsen for Byfornyelse København
- 460/01 Nørrebro cykelrute
- 455/01 Lokalplan "Nørregade" med tilhørende kommuneplantillæg
- 451/01 Lokalplantillæg "Ørestad Nord" med tilhørende kommuneplantillæg
- 456/01 Lokalplan for "Bastiansminde" med tilhørende Kommuneplantillæg
- 457/01 Lokalplan "Stubbeløbgade" med tilhørende kommuneplantillæg
- 438/01 Lokalplan Vanløse Center
- 442/01 Udtalelse til Indenrigsministeriet vedrørende borgerklage over P-ordningen
- 444/01 Medlemsforslag om moratorietid
- 443/01 Navngivning af to veje på Ny Tøjhusgrunden
- 464/01 Regnemark og Thorsbro
- 440/01 Indkøb af nye kombispulevogne
- 448/01 Medfinansiering af "Byudvikling i Fællesskaber"
- 458/01 Besvarelse af Justitsministeriets høring om reform af den civile retspleje
- 459/01 Besvarelse af Justitsministeriets høring om domstolsstrukturen
- 462/01 Ansøgning om midler til lokale initiativer fra puljen "Information om København som boligby"
- 463/01 Handlingsplan for miljøbevidste indkøb i Københavns Kommune
- 454/01 Amager Ro- og Kajakklub
- 439/01 Københavns Roklub
- 449/01 Sundbyøsterhallen
- 475/01 Dækning af udgifterne ved folketingsvalg
- 477/01 Medlemsforslag om kommunalvalget
- 432/01 Medlemsforslag om bespisning
- 474/01 Medlemsforslag om nedgravning af Metroen
- 466/01 Medlemsforslag om etablering af ældrehospital
- 470/01 Medlemsforslag om børns trivsel i kommunens daginstitutioner
- 465/01 Medlemsforslag om indførelse af nyt system med moderne bus/sporvogne
- 473/01 Medlemsforslag om etablering af seniorbofællesskaber

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

478/01	Midlertidige valg
467/01	Medlemsforslag
468/01	Bygningsrenovering
471/01	Tillægskøbesum
469/01	Salg af ejendomme

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Ole Hentzen. Og så skal jeg byde Tine Peters velkommen tilbage til arbejdet efter en veloverstået barsel. Endnu en gang til lykke med det, og vi glæder os over, at du igen er tilbage i arbejdet. Velkommen.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 37 punkter, hvoraf de 4 sidste er foreslået behandlet for lukkede døre. Det vender jeg lige tilbage til.

Det skal bemærkes, at overskriften, der indikerer sager på lukket dagsorden, er faldet ud, men at sekretariatet har gjort medlemmerne opmærksom på det forhold.

Der er udsendt en tillægsdagsorden med 4 punkter. Det drejer sig om sagerne 476/01, der omhandler indkaldelse af Bjarne Petersen som suppleant for Charlotte Wieth-Klitgaard, der på grund af barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder.

Det drejer sig om sag 432/01, der er et medlemsforslag fra Martin Geertsen om bespisning, hvor vi skal have en redegørelse om kvalitetsstandarder.

Det drejer sig om sag 477/01, der er et medlemsforslag fra Lars Hutters, der omhandler yderligere orientering af de københavnske vælgere om lister og kandidater.

Endelig drejer det sig om sag 478/01, der er en meddelelse fra SF om, at Bjarne Petersen overtager en række hverv i Charlotte Wieth-Klitgaards barselsperiode.

Hvis tillægsdagsordenen godkendes, og der er ikke nogen, der har tilkendegivet, at det vil de ikke, så vil jeg konstatere, at den er godkendt, og at vi så behandler sag 476/01, den om orlov, som første punkt på dagsordenen, at sag 477/01, Lars Hutters' medlemsforslag, og at Martin Geertsens forslag om bespisning, behandles i nævnte rækkefølge efter punkt 28, og at sagen om midlertidige valg, konsekvensen af den første sag om Charlotte Wieth-Klitgaards barsel, behandles som sidste sag, inden dørene lukkes.

Så skal jeg på anmodning foreslå, at sagen om Ungdomshuset rykkes frem på åbent møde og behandles som den sidste sag for åbne døre med den klare forudsætning, at mødelederen vil skride skrappt ind, hvis der indgår elementer, som bør behandles for lukkede døre. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt i sin helhed.

1) BR 476/01. Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Charlotte Wieth-Klitgaard, F, der på grund af barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 15. november 2001 og indtil videre. 1. stedfortræder Bjarne Petersen indkaldes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi byder herefter Bjarne Petersen velkommen igen tilbage til arbejdet. Igen velkommen tilbage.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

2) BR 446/01. Vedtægtsændringer for Produktionsskolen på Strandboulevarden/Høffdingsvej

Indstilling om, at vedtægterne for Produktionsskolen på Strandboulevarden/ Høffdingsvej godkendes, herunder at der ikke ydes honorar for varetagelse af hvervet som formand og næstformand, samt at produktionsskolens ansøgning om dispensation i Undervisningsministeriet til en ændret sammensætning af bestyrelsen anbefales, således at de to repræsentanter for de lokale arbejdsmarkedsorganisationer i bestyrelsen, som ønsket af disse, udgår og erstattes af repræsentanter for erhvervslivet og aftagerinteresser, og at vedtægten i givet fald efterfølgende ændres administrativt i overensstemmelse hermed.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Mine bemærkninger tager i virkeligheden deres udgangspunkt i det næste punkt, 445/01, hvor der under udvalgsbehandlingen skete det, at Enhedslisten stemte for indstillingen, som går ud på, at der sidder en embedsmand i bestyrelsen. Dansk Folkeparti og SF stemte imod, og resten undlod.

Jeg ved, at man i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er ved at rense alle embedsmændene ud af bestyrelserne og indsætte politikere. Spørgsmålet er, om vi også skal gøre det her. Hvis det skal gøres konsekvent, så bør embedsmændene jo også gå ud af bestyrelsen for Produktionsskolen på Strandboulevarden/Høffdingsvej.

Det er anledningen til, at jeg godt vil have nogle principielle betragtninger om, om vi skal have embedsmænd eller politikere her, for ellers synes jeg, vi skal tilbagevise sagen til udvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak. Ikke andre har bedt om ordet. Jeg skal høre, om det her er udtryk for, at borgmesteren ikke mener, at udvalgsbehandlingen er afsluttet? (*Ophold*). Det er den tilsyneladende ikke.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jamen jeg forsøger bare, fordi vi har behandlet punkt 1 og punkt 2 på 2 forskellige udvalgsmøder. Nr. 2 er standset, og begrundelsen er, at man ikke vil have embedsmænd i bestyrelsen. Så er det, jeg siger til udvalget, at hvis udvalget mener det som principielt, så bør vi vel heller ikke have embedsmænd i den første produktionsskoles bestyrelse. Derfor vil jeg godt have en holdning til, hvis vi ikke kan lave det i aften, ja, så bliver vi jo nødt til at tage det om i udvalget, fordi jeg vil gerne have, at vi er konsekvente.

Ole Hentzen (C): Borgmesteren kan få én tilkendegivelse – så må resten følge efter. De Konservative ønsker at vedtage de vedtægter, der er lagt frem, og i sag 445/01 ønsker vi ikke politikere indsat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Hanne Nielsen (A): Jeg er da enig med Per Bregengaard i, at der bør være lige forhold for de 2 produktionsskoler, så vi må jo beslutte, hvad vi skal, om der skal være politikere eller ikke politikere. Jeg har ingen problemer med, at det ikke er politikere, der sidder i produktionsskolernes bestyrelser.

Louise Frevert (O): Nu var det jo ikke denne sag, hvori jeg benyttede min standsningsret, og eftersom det kun er den anden sag, så kan man diskutere det principielt eller ej.

Men så vil jeg nok sige, at så mener jeg, at man ved sagens afslutning, Per Bregengaard, burde vise sagen tilbage til udvalget og også principielt sag 445/01, så vi kan få en principiel drøftelse af det. Så jeg mener, vi skal vise sagen tilbage igen og få en hurtig behandling af den.

Bente Frost (V): Jeg synes da, at vi i udvalget tilkendegav meget tydeligt, hvad vi ville omkring sag 445/01, og jeg synes, vi skal afgøre sagerne her i dag, og at der ikke skal være politisk deltagelse på nogen af skolerne.

Dansk Folkeparti stillede følgende forslag:

Sagen tilbagevises til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 17.

Imod stemte: A, V, 1 medlem af F (Bjarne Petersen), C, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

For stemte: F med undtagelse af 1 medlem (Bjarne Petersen), Ø, O og L.

Indstillingen blev herefter godkendt med 37 stemmer imod 9. 4 undlod.

For stemte: A, V, F med undtagelse af 2 medlemmer (Bjarne Petersen og Marlene Krogh), C, B, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

Imod stemte: 2 medlemmer af F (Bjarne Petersen og Marlene Krogh), Ø og L.

Undlod: O

=====

3) BR 445/01. Vedtægtsændringer for Københavns Produktionsskole

Indstilling om godkendelse af ændringer af vedtægterne for Københavns Produktionsskole. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget) (Standsningsret)

Louise Frevert (O): Jeg vil ligeledes her ved forhandlingernes afslutning bede om, at sagen kommer tilbage til udvalget til behandling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Vi mener stadig væk rent principielt, at der skal en politiker til at sidde i bestyrelsen, så kontakten til det politiske liv er mere tæt. Vi mener ikke, det altid er korrekt, at direktøren skal sidde i nogle politiske forsamlinger, som den der produktionsskole er.

Så jeg vil gøre det kort og bede om at få sagen tilbage til udvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu kan man sige, at sager om standsningsret jo handler om, at man vil have prøvet afgørelsen i salen, og det er det, der sådan set sker nu, så derfor var det, der nok skulle være sket, at man havde bedt om en fornyet behandling i udvalget, inden man traf en afgørelse. Men der er et forslag nu om, at sagen tilbagesendes til U & U, og det skal vi tage stilling til.

Dansk Folkeparti stillede følgende forslag:

Sagen tilbagevises til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 44 stemmer imod 5 .

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

For stemte: O og L.

Indstillingen blev herefter godkendt med 38 stemmer imod 11.

For stemte: A, V, F, C, B, P, D , Aage Pedersen og Lubna Elahi.

Imod stemte: Ø, O og L.

=====

4) BR 472/01. Etablering af Københavns Voksenuddannelsescenter

Indstilling om, at Københavns Voksenuddannelsescenter (KVUC) etableres med et hovedcenter og afdelinger som beskrevet i sagsbeskrivelsen. Der nedsættes ikke lokalråd ved centrets afdelinger, at forslag til vedtægter for centerrådet godkendes, at de nuværende eksterne medlemmer af centerrådet ved VUC København indgår i KVUC's centerråd, indtil nyvalg har fundet sted, samt at Borgerrepræsentationen bemyndiger udvalget til i henhold til lov om almen voksenuddannelse og voksenuddannelsescentre at godkende KVUC's udbud af tilbudsfag inden for almen voksenuddannelse, udbudet af særlige fagtilbud, der er baseret på lokale fagbeskrivelser og fagudbuddet inden for studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne.

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 441/01. Regnskab for I/S KOROVA

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

Indstillingen blev godkendt.
=====**6) BR 450/01. Indretning af vuggestue i Tietgensgade 31D**

Indstilling om, at der i forbindelse med indgåelse af lejeaftale gives kapitalbevilling til ombygning af det venstre porthus på Rudolph Berg til en vuggestue med plads til 5 grupper i alt kr. 13.095.000.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**7) BR 452/01. Opførelse af en integreret daginstitution**

Indstilling om kapitalbevilling på 25.124.000 kr. til opførelse af en integreret daginstitution på matr. nr. 1437 Utterslev, Bispebjerg Bakke 13 med 72 vuggestuepladser og 44 børnehavpladser, under forudsætning af, at naboorienteringen ikke medfører væsentlige indvendinger mod forslaget.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**8) BR 453/01. Udvidelse af udflytterbørnehaver**

Indstilling om, at der under forudsætning af Lyngby-Taarbæk Kommunes godkendelse gives kapitalbevilling til udvidelse af antallet af udflytterbørnehavpladser i Stockholmsgave, Klampenborgvej 135, 2800 Lyngby, med i alt 44 pladser fordelt med 22 børn i udflytterbørnehaven Indre By og 22 børn i udflytterbørnehaven Indre Nørrebro Bydel, i alt 4.364.000 kr., under forbehold af, at høringen i Indre Nørrebro ikke medfører indvendinger mod forslaget.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**9) BR 461/01. Støtte til opførelse af andelsboliger i Axel Heides Gade**

Indstilling om at godkende projekt til opførelse af 84 private andelsboliger i Axel Heides Gade, at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af ydelsesstøtte, samt at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

Indstillingen blev godkendt.

=====**10) BR 447/01. Valg af medlemmer til bestyrelsen for Byfornyelse København**

Indstilling om, at valgperioden for de af Borgerrepræsentationen valgte 7 medlemmer til bestyrelsen for Byfornyelse København forlænges til den nyvalgte Borgerrepræsentation foretager nyvalg.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====**11) BR 460/01. Nørrebro cykelrute**

Indstilling om tillægsbevilling på 0,5 mill. kr. til K 00-106, cykelruten etape 6a finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto nr. 2.22.3).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====**12) BR 455/01. Lokalplan "Nørregade" med tilhørende kommuneplantillæg**

Indstilling om at lokalplan "Nørregade" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====**13) BR 451/01. Lokalplantillæg "Ørestad Nord" med tilhørende kommuneplantillæg**

Indstilling om, at tillæg nr. 3 til lokalplan nr. 301-1 & 2 "Ørestad Nord" med kommuneplantillæg 1997 med forbehold for resultatet af fornøden høring vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 5, stk. 3, pkt. b, 2. – 5. afsnit, § 6, stk. 3, pkt. a, sidste afsnit, § 4, stk. 15, 3. afsnit, og § 11, stk. 3, 4. afsnit, samt afledte ændringer af tegning nr. 27.437.

Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Manja Sand (A): Jeg synes, der er en ting, der er vigtig ved den endelige vedtagelse af det her lokalplantillæg, og derfor vil jeg lige gøre opmærksom på, at vi har et notat til dette lokalplantillæg, og det har vi under forudsætning af de nyttehaver og det grønne friareal, der ligger mellem boligblokkene og ud til Røde Mellemsvej, altså over for Ørestadens ... øh, hvad hedder det ... jeg har været ude hele dagen i dag, så jeg er fuldstændig sådan, jeg har holdt taller.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Det, det handler om, er, at der ligger nogle nyttehaver på det område, og at de nyttehaver, der ligger på området langs med Røde Mellemvej, og ligeledes det grønne område, som bliver benyttet af 3.000 beboere i boligbyggeriet tæt på, ikke bliver berørt af den vejudretning, der eventuelt vil være tale om på det område. Det er kun en sikring af, at området ikke bliver berørt, når og hvis der sker en vejudretning.

Jeg har lavet et notat, og jeg ved ikke, om det skal være som et ændringsforslag, om det kan accepteres som et notat, men det er simpelt hen for at sørge for sikkerhed for, at vi ikke får berørt vores nyttehaveområde og vores grønne friareal, som mange beboere i området har glæde af.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi betragter det som en protokolbemærkning

Jens Johansen (F): Det fremgår, at der er lavet en nabohøring, og at der frem til behandlingen her skulle kunne indkomme høringsskrivelser. Det er der kommet. Jeg skal derfor foreslå, at sagen tilbagevises til Bygge- og Teknikudvalget.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal bare meddele i al fredsommelighed, hvilket vi også har gjort på skrift, at vi stemmer imod denne lokalplan, såfremt den ikke bliver tilbagevist, hvilket vi vil støtte. Det gør vi, fordi vi mener, at denne lokalplan, som indskrænker andelen af boliger i området og tillader det her gigantbyggeri for Danmarks Radio, er en åndssvag måde at bruge vores alle sammens licenskroner på.

SF og Enhedslisten stillede følgende forslag:

Sagen tilbagevises til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev godkendt med 31 stemmer imod 18.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Jens Kramer Mikkelsen), F, Ø, O og L.

Imod stemte: 1 medlem af A (Jens Kramer Mikkelsen), V, C, B, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

Socialdemokratiet ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:

"Socialdemokratiet kan kun godkende forslaget under forudsætning af, at nyttehaveerne på området langs med Røde Mellemvej ikke bliver berørt af udretningen af vejen, ligeledes er det vigtigt, at det grønne område bevares for de 3000 beboere i boligblokkene, der ligger ud til området."

Enhedslisten ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:

"Enhedslisten kan ikke støtte lokalplanen, der vil muliggøre Danmarks Radios gigantbyggeri i Ørestaden. Enhedslisten anser DR's byggeri for skjult statsstøtte til en skrantende Ørestad og mener, at licenspengene bør bruges bedre."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

14) BR 456/01. Lokalplan for "Bastiansminde" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan for "Bastiansminde" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997 for området begrænset af Englandsvej, Sundbyvestervej, Røde Mellemvej og en linie over ejendommene matr.nr. 2339, 1745 og 2306 Sundbyvester, København, langs disses sydskel vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling samt et borgermøde vedtages. (Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

15) BR 457/01. Lokalplan "Stubbeløbgade" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan "Stubbeløbgade" med hørende tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring af § 5, stk. 1, 2 og 3, om bebyggelsens omfang og placering med tilhørende ændring af lokalplanens kortbilag. (Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Karin Storgaard (O): Det er bare en kort bemærkning, vi har til forslaget. Vi stemmer selvfølgelig for forslaget, men vi vil gerne pointere, at det er vigtigt fremover at tænke på, om fordelingen mellem boliger og erhverv er rimelig. Vi synes måske også, det havde været på sin plads, at boligbyggeriet havde ligget nede ved havnen og kontorhuset bagved. Vi mener heller ikke, at der med dette forslag er taget tilstrækkeligt hensyn til trafikken og miljøet, og derfor har vi samtidig en protokolbemærkning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, og den bliver afleveret hertil.

Mikkel Warming (Ø): Vi tager så konsekvensen af nogenlunde de samme ting, som Karin Storgaard var oppe og sige, så vi stemmer imod med en protokolbemærkning.

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 7.**For stemte: A, V, F, O, C, B, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.****Imod stemte: Ø og L.****Enhedslisten ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:**

"Enhedslisten ønsker ikke flere kontorbygninger i Havneområdet, og kan derfor ikke støtte denne lokalplan, der vil give mulighed for et kontorhus. Enhedslisten ønsker havneområdet udviklet med boliger – ikke kontorer."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:

"Dansk Folkeparti har stemt for dette forslag, men vil gerne pointere, at det er vigtigt fremover, at fordelingen mellem boliger og erhverv er rimelig, og at nye boliger med hensyn til beliggenhed prioriteres højere end kontorbyggeri. Vi mener heller ikke, at der er taget tilstrækkelig hensyn til trafik og miljø."

=====

16) BR 438/01. Lokalplan Vanløse Center

Indstilling om, at lokalplanforslag for et område ved Vanløse Station vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelse annonceres i områdets lokalpresse, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde (dialogmøde med deltagelse af repræsentanter for partierne i Borgerrepræsentationen) vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Om denne sag skal jeg sige til dem, der markerer her, enten fra pladsen eller ellers, at der vil være frist for bemærkninger til mandag kl. 12.00. Hvem gør det? Det gør Mikkel Warming på Ø's vegne, det gør SF, det gør Lars Hutters på SOL's vegne, Johannes Nymark og Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Her har vi en sag, hvor der virkelig er noget nyt at diskutere i udvalget, nemlig at det forslag, som er fremlagt, ikke er fuldkomment, det giver ingen garanti for, at der overhovedet bliver byggeri i Vanløse i det såkaldte fingerbyggeri, undtagen man ligesom får drøftet parkeringsdækningen ovre på den anden side af Jernbane Allé, det er det, der hedder Ferringgrunden.

Så derfor skal jeg ved forhandlingernes afslutning foreslå sagen tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget på grundlag af de nye henvendelser, som er kommet, ikke mindst fra Vanløse Lokalråd. Et enstemmigt lokalråd har sagt: Dette er ikke godt nok – om igen!

Johannes Nymark (A): Kære Ole Hentzen, det er der ikke noget nyt i. Det gjorde jeg rede for i udvalget. Den eneste fornuftige ting at gøre nu er, som flere har markeret, at vi kommer med vores udtalelser og sender ud i høring, og så er der 2 måneder og så lad os tage stilling til en lokalplan. Vi skal ikke træde yderligere i denne sag.

Vi ved udmærket, hvad det handler om. Det handler om, at vi i første omgang har indskrænket os til den ene side af Jernbane Allé. Vi er nok i Socialdemokratiet tilbøjelige til at sige, at en helhedsbetragtning, som vi også har drøftet tidligere, og som efterhånden – efterhånden – har fået lokal opbakning med begge sider af Jernbane Allé, vil være en god idé. Men lad det nu komme an på den høring, som vi er på vej til.

Ole Hentzen (C): Det kunne da være så udmærket, det, Johannes Nymark siger, hvis det havde noget med realiteterne at gøre, men det har det desværre ikke. For det betyder nemlig, at den høringsproces, man igangsætter, godt nok kan få nogle kommentarer om, at det her er ufuldstændigt, men det betyder, at man i så fald skal afvise dette lokalplanforslag, når det kommer tilbage, og tilvejebringe et helt nyt. Det ved hr. Johannes Nymark jo så udmærket,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

for det har været debatteret i udvalget. Det synes jeg også man skal sige åbent fra denne talerstol.

Dette lokalplanforslag kan ikke vedtages endeligt, hvis Socialdemokratiet allerede nu tilkendegiver, at det vil man ikke stemme for, fordi det lokalt ikke har opbakning, når det kommer tilbage. Så er det vel mere rimeligt, at man egentlig sender noget ud, som man agter at støtte, når det kommer tilbage fra en høringsperiode.

Men jeg forstår, at det er helt nye vinde. Det hersens, som man siger på forhånd, man ikke vil støtte, vil man ikke give en ny udvalgsbehandling. Det, som man i øvrigt støtter, fører man tilbage i udvalget til ny behandling. Ja, det er sandelig nye tider.

Johannes Nymark (A): Ole Hentzen taler jo mod bedre vidende. Vi har haft den her 2 år i udvalget, og vi ved godt, hvor, om jeg så må sige stængerne står. Nu går den ud i høring, og så får vi Vanløses endelige kommentarer. Så tager vi den i udvalget med de konsekvenser, det måtte have. Der var ikke grundlag for at gøre noget andet i udvalget, og derfor er vi, hvor vi er. Vi tillader os at have vores kommentarer med ud, når den sendes til høring.

Ole Hentzen (C): Jeg ved, det er svært at få over læberne for ordføreren for Socialdemokratiet, at det, man sender ud, er man ikke enig i, og det vil han så ikke sige, og han siger: Vi tager ligesom nogle kommentarer og sender med ud, og så må vi tage behandlingen til sin tid, når den kommer tilbage.

Vil Johannes Nymark ikke indfinde sig her på talerstolen og sige over for forsamlingen og tilhørerne, at hvis det indebærer, at man ikke er enig i det her, så er der ikke noget at vedtage, når den har været ude i offentlig høring. Så er det helt forfra igen med et nyt lokalplanforslag.

Man har ikke mulighed for at få det indarbejdet som ændringsforslag på det tidspunkt. Det kræver en helt ny lokalplanprocedure. Jeg synes, Socialdemokratiet ligesom bør stå ved og sige åbent her, at det er et skinprojekt, vi sender ud. Vi ved det godt, men nu sender vi det ud for at få lidt fred her i valgkampen, og så tager vi i øvrigt et helt nyt forslag inde i den nye valgperiode. Jeg kalder det lusket.

Johannes Nymark (A): Vi er fuldstændig vidende om, at skulle høringen resultere i et stærkt ønske om en ændring af lokalplanen for Vanløse, ja, så er vi ude i en ny høringsprocedure. Sådan er det. De spilleregler kender vi. Men nu hører vi.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hørte jeg et forslag om tilbagevisning til udvalget? (*Ophold*). Det gjorde jeg ikke.

Indstillingen blev godkendt.

Ø, F, L, A og C tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til mandag den 19. november 2001, kl. 12.00.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

17) BR 442/01. Udtalelse til Indenrigsministeriet vedrørende borgerklage over P-ordningen

Udkast til udtalelse i anledning af en henvendelse om Københavns Kommunes administration af p-ordningen i brokvartererne fremsendes til Indenrigsministeriet.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 444/01. Medlemsforslag om moratorietid

(Stillet i Bygge- og Teknikudvalget af Ole Hentzen (C), Jens Johansen (F) samt Tine Peters og Søren Pind (begge V)):

Der indføres en moratorietid på et år, før en lokalitet kan navngives efter en afdød.
(Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at 1 år er for lidt at give denne sag, og vi har et ændringsforslag, idet vi også synes, at 5 år det er for meget, så vi foreslår 3 år.

Borgmester **Søren Pind:** Jeg skal foreslå, at man fastholder fristen på 1 år.

Lars Rimfalk Jensen (B): For en sikkerheds skyld, da det så ikke er stillet som forslag, så vil jeg godt have lov til at stille det forslag, som vi også stillede her, sidste gang vi diskuterede denne sag, og det er, at det skal være 5 år. Jeg vil godt begrunde, hvorfor det skal være 5 år. Det skal det være, fordi så er det en ny Borgerrepræsentation, sådan så vi slipper for, at der kan sidde en Borgerrepræsentation herinde og absolut synes, at man skal hædre nogle af sine egne. Så mit forslag er 5 år.

Jeg vil godt sige, at det for mig ikke er chokerende, at Socialdemokratiet og Venstre stiller dette som nærmest et fælles forslag. Det her viser jo, at der reelt ikke er nogen forslag på Socialdemokratiet og Venstre.

Forslaget går sådan set kun ud på, at Socialdemokratiet og Venstre får en chance for at opkalde nogle af deres koryfæer, sådan så vi skal rende rundt med en masse navne på netop afdøde socialdemokrater og Venstrefolk på de københavnske veje.

Derfor: Prøv nu at tage en ventetid, der er 5 år. Hvis nu disse personer er så meget bevidt, at de skal have et sted opkaldt efter sig, jamen så kan de nok vente 5 år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige, hvis det var sådan, at Lars Rimfalk havde ret, så vil jeg bede om, at der går meget, meget mere end 5 år.

Manja Sand (A): Jeg synes, det er fantastisk flot af Lars Rimfalk Jensen at påstå, at bare fordi vi er enige med Venstre i det her ene forslag om, at vi skal have en moratorietid på 1 år, at så er vi enige i Venstres politik. Det er vi så absolut ikke, og det har vi også bevist masser af gange. Men vi støtter forslaget om 1 års moratorietid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, og det er Jens Johansen. Dette bliver en lang debat, kan jeg se på listen.

Jens Johansen (F): Nu tror jeg nok, jeg må minde formanden om, at der er forskel på en lang debat og så en debat med mange talere. Jeg vil også blot minde Lars Rimfalk fra De Radikale om, at jeg ikke er medlem af Socialdemokratiet; jeg er medlem af SF.

Dette forslag er oprindeligt stillet af Ole Hentzen og Søren Pind og Tine Peters og undertegnede i Bygge- og Teknikudvalget, 1 års moratorietid. Det var, fordi vi oplevede flere tilfælde, hvor afdøde knap nok var blevet kold, eller rettere måske var blevet kold og lå i fryseboks, men ikke var kommet i jorden, før der var nogle, der var ude og stille forslag om, at nu skulle vi navngive den ene eller den anden lokalitet efter pågældende. Jeg skal ikke nævne nogen navne her, slet ikke på afdøde og heller ikke på nogen nulevende, som var meget hurtige ved havelågen. Derfor foreslog vi 1 års moratorietid.

Så synes jeg, det er udmærket at sige: Jamen vi siger 5 år – så derfor vil vi stemme for det radikale forslag om, at vi siger 5 år i stedet for 1 år. Men det var altså for at undgå de der pinlige situationer, hvor den afdøde sørgende slægtninge knap nok havde fået vedkommende i jorden, før man skulle være vidne til et cirkus, der handlede om, om det ene eller det andet sted eller lokalitet skulle opkaldes efter en afdød. Det er for pinligt, og det er for uværdigt.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal ikke gøre det langt, blot konstatere for det første, at dette er endnu et af mange eksempler på, at forskellen på Socialdemokratiet og Venstre er yderst begrænset, også i københavnsk kommunalpolitik.

Og ellers sige, at vi støtter en moratorietid på 5 år, og det gør vi af 2 grunde. For det første for at få lidt, skal vi sige anstændighed ind i det kapløb, Jens Johansen beskrev det i virkeligheden udmærket, der nogle gange opstår, hvor forskellige politikere dårligt kan vente, til dødsannoncen er kommet, før de går ud og vil profilere sig selv på at opkalde veje og pladser efter afdøde personligheder.

For det andet for at få den tænkepause, der hedder, jamen hvor meget bidrog vedkommende med? Er det rimeligt at hædre vedkommende ved at opkalde en vej eller en plads efter vedkommende?

Også, og det synes jeg, Lars Rimfalk i virkeligheden sagde udmærket, for at det er en ny Borgerrepræsentation, en anden Borgerrepræsentation, der træffer den beslutning.

Vi synes derfor, 5 år er en rimelig tid. Skulle dette fornuftige forslag falde i alliancen mellem Socialdemokratiet og Venstre, så stemmer vi selvfølgelig for den mindste forbedring, og det er så 3, og sådan kan vi ellers blive ved.

Ole Hentzen (C): Der kan jo ske meget med sådanne behandlingstider. Som det fremgår af forsiden på denne indstilling, så har Socialdemokratiet jo selvfølgelig haft fornuften i behold på et vist tidspunkt og er nu havnet på 1 år. Det var måske, fordi det andet forslag kom i mellemtiden, det der med Weidekamp, det er muligt, det kan man ikke afvise. Det blev i hvert fald holdt tilbage i det pågældende udvalg et stykke tid.

Jeg skal bare tilkendegive, at Den Konservative Gruppe er delt på dette spørgsmål. Der er tilhængere af 5 år, og der er tilhængere af 3 år og 1 år. Vi starter sådan set deroppefra og må se, hvordan det havner. 1 år er nok for lidt, Jens Johansen. Vi var for blide, da vi stillede det. De er jo dårligt blevet kolde, som jeg tror, udtrykket var, kisten står endnu og blafrer. Så der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

skal være tid til at personerne selvfølgelig når at komme ind i den erindringshorisont, de nu skal, når de er afdøde. Derfor vil gruppen nok hælde til 5 kontra 3 år.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD støtter 1 års moratorietid, og det gør vi simpelt hen, fordi hvis der går 5 år, så skal vi til at producere kommunalhistoriebøger for at fortælle borgerne, hvorfor vi opkalder et sted efter en bestemt person, og det er der altså ikke penge til. Så selvfølgelig er det nok med 1 år.

Og desuden er jeg slet ikke bange for, at det er nogle personer med en bestemt politisk observans, som får opkaldt et sted eller en vej efter sig, fordi det er jo trods alt forskellige politiske partier, der skal tage stilling til, hvilken plads der skal udnævnes efter hvem.

Så alt i alt er det en overflødig diskussion. 1 års moratorietid er fint for CD.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 2. runde.

Lars Rimfalk Jensen (B): Dette blot for at sige til Manja Sand og øvrige, at den tid, der skulle være mulighed for, at jeg kan standse, så vil jeg standse et hvilket som helst navn, der bliver foreslået, hvor det er mindre end de 5 år.

Vi ved, at det næste punkt på dagsordenen er Weidekamp. Der forsøger vi lige på at presse den igennem. Vi ved jo alle sammen, at denne aftale er lavet sådan, så inden kort tid finder vi lige en passende vej, hvor vi måske lige kan smide hr. Poul Hartling ind. Så jeg synes simpelt hen, det her er utilstedeligt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi prøver på at holde en anstændig periode. Hvad hvis vi vælger en udenlandsk person, en udenlandsk toppolitiker, hvor vi siger: Hov, nu skal vi skynde os at opkalde et eller andet efter ham – og så opdager vi kort tid efter: Hov, der var vist noget, der ikke var så heldigt ved vedkommende.

Som vi også snakkede om, jamen hvad med nogle af disse danske navne, som faktisk fortjener lidt mere hæder? Hvor er Poul Reumert, Niels Bohr henne? Er det mere vigtigt, at det er Weidekamp og Hartling, end det er med Poul Reumert og Niels Bohr?

Borgmester **Peter Martinussen**: Det er interessant at følge denne sag, ikke mindst når man engang har haft den ære at være formand for Vejnavnenævnet.

Jeg vil bare stilfærdigt sige: Hvor er det dog utroligt hykleri at høre. Jeg er ikke i tvivl om, at det kan tage Mikkel Warming og Enhedslisten 5 år, mindst, i hovedbestyrelsen at vurdere pro et contra, om en person, uanset partitilhørsforhold, nu skal have en gade opkaldt efter sig eller ej.

Men det er da alligevel ufatteligt. Jeg tror, jeg hørte Mikkel Warming, nu bliver der jo sagt meget her den 15. november, vi er jo tæt på en dato, som man godt kan mærke, at mange ryster lidt over. Det er da alligevel utroligt, man skal høre Mikkel Warming sige, at denne sag er beviset på, at Socialdemokratiet og Venstre i København stort set ikke har forskellig politik. Jeg forstår godt, at det tager 5 år i Enhedslisten at vurdere selv gadenavne, hvis det er det, der er holdningen.

Så vil jeg sige til Lars Rimfalk: Tag det nu roligt med den der med, at det er bare, fordi socialdemokrater eller Venstrefolk eller andre, der har gjort en indsats i det danske samfund, skal have gader opkaldt efter sig for hurtigt. Jeg tror, man kan tage det roligt i De Radikale, fordi betingelsen er jo, at der er gjort en indsats.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er bare til De Radikales ordfører. For min skyld er jeg dødhamrende ligeglad med, om Poul Hartling har været Venstrepolitiker eller ej. Han har været en stor mand for Danmark, skulle jeg huske at minde om rent FN-mæssigt. Desuden skal jeg også minde om, at Poul Hartling gik ud af dansk politik for mange, mange, mange år siden.

Med hensyn til Egon Weidekamp har jeg heller ikke noget problem, for det var en mand, der sørgede for, at vi fik en kamp op imod den yderste venstrefløj, som i dag betyder, at vi har København i en rivende udvikling.

Så de 2 personer er inde i mit hjerte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, vi er jo ikke nået frem til en konkret navngivning, og det er jo ikke nekrologer, vi er i gang med at skrive her.

Jens Johansen (F): Altså Ben Haddou sagde det lige før. Jeg tror faktisk, at Ben Haddou og CD har brug for en kommunal historiebog. Der var da ikke nogen, der var mere til venstrefløjen end Weidekamp. Sådan var det, det var rygtet langt ude i byen. Og bonkammerat med venstresocialisterne, med Viljo Sigurdsson og lavede konstituerings- og budgetaftaler med kommunisterne, og hvad var det – indrettede Ungdomshuset. Er det historieforfalskning ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har forstået, at vi har behandlet både denne og den næste sag under ét. Jeg forstår, der skal være afstemning i den første her, inden vi går til afstemning i den næste.

Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Der indføres en moratorietid på 5 år."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 18.

Imod stemte: A, V, O, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

For stemte: F, Ø, C, B og L.

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Der indføres en moratorietid på 3 år."

Forslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O, C, B og L.

Imod stemte: A, V, P, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

Medlemsforslaget blev herefter godkendt med 40 stemmer imod 9.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

For stemte: A, V, F, Ø, P, L, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

Imod stemte: O, C og B.

19) BR 443/01. Navngivning af to veje på Ny Tøjhusgrunden

Indstilling om, at Vejnavnenævnet indstiller, at en bydelsgade på Ny Tøjhusgrunden benævnes Klaksvigsgade, at en lokalgade på Ny Tøjhusgrunden benævnes Weidekampsgade eller Myggenæsgade.

(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Ole Hentzen (C): Der er forslag om 2 selvstændige gader, den første er en bydelsgade på Ny Tøjhus-grunden, som skal benævnes Klaksvigsgade, det er vi ganske enige i.

Den anden gade på Ny Tøjhus-grunden, altså på Islands Brygge, som er kendt ved, at samtlige vejnavne er fra den nordiske del af verden, skal efter vor opfattelse selvfølgelig benævnes Myggenæsgade. Det vil være malplaceret, ja direkte uartigt over for Islands Brygge, hvis man pludselig maser et personnavn, uanset hvilken oprindelse det end måtte have, Venstre eller røde eller hvor det nu ellers måtte komme fra, ind i Islands Brygge. Det er at bryde en navnetradition på den pågældende lokalitet i København. Det kan I ikke gøre mod dem, det ville være uartigt. Det er helt uhørt. Der må være et sted, hvor dette flertal kan placere Weidekamp uden at slå en hel vejnavnestruktur i stykker.

Johannes Nymark (A): Nu har vi diskuteret moratorietid. Vi har haft en moratorietid på lidt over 20 år i forhold til denne sag. Jeg ville have forsværet i 1979, at jeg ville stå her som en varm fortaler for, at en vej i København bliver opkaldt efter den tidligere overborgmester Weidekamp. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at uanset hvad Ole Hentzen har sagt, så vil jeg sige, at hvis vi ønsker med jævne mellemrum at markere enkeltpersoner, Olof Palme, Weidekamp – ja, det er ikke nogen sammenligning overhovedet – så forudsætter det, at vi går ind i nogle systemer. Det er ikke et argument at sige, at her skal det være Myggenæsgade eller en anden ø på Færøerne, fordi sådan har det været hele tiden. Hvis vi ønsker at markere en person, så går vi ind et sted, hvor muligheden er. Det er der her, så vi ønsker at støtte, at denne gade bliver opkaldt efter en kontroversiel, men meget respekteret tidligere overborgmester.

Borgmester Søren Pind: Venstres Gruppe har drøftet denne sag ... hvis ellers overborgmesteren kunne lade være med at slukke for min mikrofon ... støtte »Weidekampsgade«. Det vil vi af flere årsager, bl.a. nogle af dem, som hr. Johannes Nymark har nævnt, men også, synes jeg, og det er naturligvis altid en diskussion om, hvad der er passende og hvad der ikke er passende i forhold til adressering, men jeg synes, det kunne være en ganske finurlig ting, hvis det var således, at Kommunernes Landsforenings nye hovedkvarter kom til at ligge på Weidekampsgade.

Jens Johansen (F): Jeg skal blot meddele, at i SF ønsker vi at navngive den pågældende gade Myggenæsgade. Vi finder ikke nogen grund til at opkalde den eller anden lokalitet efter tidligere overborgmester Egon Weidekamp.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

Mikkel Warming (Ø): Også vi ønsker at fastholde det mønster med færøske navne, der er i området. Vi kan altså ærlig talt ikke se nogen grund til at hædre Weidekamp med en gade. Slet ikke nu, og det er så endnu et argument for det, som de forenede partier for kort tid siden stemte ned, nemlig en moratorietid på 5 år, ikke at jeg tror, det ville have ændret voldsomt i vores bedømmelse af Weidekamp, om han skulle hædres med en gade.

Så vil jeg bare sige mere principielt, at nu er det meget godt det her med de færøske navne, men burde Borgerrepræsentationen egentlig ikke overveje, om man ikke burde bruge de færøske betegnelser, som nemlig er Klaksvik med k og Mykines og ikke Myggenæs. Bare til overvejelse til fremtiden i forhold til, hvad det er for nogle signaler man sender.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er spændende, når vi skal se på Malmø, hvad?

Martin Günter (F): Jeg vil også meget anbefale, at man tager det færøske navn. Der er jo ikke mange herinde efterhånden, der kender Egon Weidekamp.

Ud over at jeg synes, at det færøske navn passer meget godt til kvarteret, så vil jeg sige, at set fra mit synspunkt er det fuldstændig uhørt at opkalde en vej efter en overborgmester, som efter min mening, og det kan godt være, folk mener, man altid skal tale pænt om de døde, men Weidekamp er en af dem, der har skadet København mest byplanmæssigt i løbet af 1970'erne og 1980'erne og især demokratisk i 1980'erne.

Jeg har siddet herinde i den Borgerrepræsentation 4 år med overborgmester Egon Weidekamp. Han har skadet demokratiet og landets syn på København ubodeligt i løbet af 1980'erne. Vi var glade for, at han gik af i februar 1989 og vi fik en overborgmester, som har været med til at rette op på det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Videre til næste runde.

Johannes Nymark (A): Jeg ved ikke, om det er valgkuller, der får Martin Günter til pludselig at gå i selvsving på en måde, som er ganske enkelt usmagelig.

Jeg talte om en kontroversiel, men meget respekteret og stærk person på Københavns vegne i en vanskelig tid. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt på grund af en sag af denne karakter, at der pludselig skal trækkes et menneske igennem en muddergrøft, som det, Martin Günter præsterer ved denne lejlighed. Det er under lavmålet. Jeg kan kun tilgive det i lyset af, at den 20. november er inden for mindre end en uge.

Ole Hentzen (C): Jeg beder om, at Socialdemokratiet lægger mærke til, at jeg på ingen måde har talt imod, at man med tiden hædres Weidekamp med et vejnavn eller en plads eller hvad man nu ellers havde lyst til.

Men jeg har ikke fået nogen begrundelse fra Socialdemokratiet for, hvorfor man pludselig vil banke Weidekamp ind på Amager. Er man faldet for det af Venstre fremførte vigtige argument, at det kunne være skægt, at når man skulle besøge Kommunernes Landsforening, så skulle man køre ad Weidekampsvej? For så kan man sige, at så er det tilfældighederne, der virkelig er kommet ind i en grad, som jeg aldrig havde troet, at Socialdemokratiet kunne have i. Altså en tilfældighed om, hvad I vil gøre, hvis nu Kommunernes Landsforening flytter adresse? Altså hvis de siger: Jamen det hus, vi nu har ladet bygge der, flytter vi fra og flytter

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

et andet sted hen – vil I så flytte Weidekampsvej også, fordi det skal følge med Kommunernes Landsforening?

Hvorfor søren har ikke ventet med at finde en lokation, hvor Weidekamp ligesom var kendt? Det kunne være hans seneste års bopæl eller der, hvor han i øvrigt ellers havde opholdt sig. Hvorfor dog banke det ned på Islands Brygge i et kvarter, hvor der er færøske navne, bare fordi Kommunernes Landsforening er ved at skulle bygge et nyt hovedsæde til sig selv. Det er det tyndeste, jeg endnu har hørt.

Mikkel Warming (Ø): Jeg prøvede pænt og roligt at sige, uden at gå i detaljer, hvorfor vi nok ikke syntes, der var nogen grund til at hædre den tidligere overborgmester Weidekamp.

Så vil jeg bare minde Johannes Nymark om, at det ikke er os, der har fået denne sag pacet frem. Det er ikke os, det er faktisk Venstre, det er borgmester Søren Pind, der har pacet denne sag frem, formentlig, er jeg alvorligt bange for, af profileringsgrunde i forhold til netop den dato, der er på tirsdag, den 20. november. Så det er ikke os, det er jeres egen skyld, at man har en diskussion af denne karakter.

Lars Hutters (L): Det er jo altid utrolig interessant, som der pludselig kan gå en masse følelser og politik i det, når vi skal have opkaldt en vej efter en person.

Da jeg for mange år siden kom til København, begyndte jeg selvfølgelig at lægge mærke til de forskellige navne, der var her i byen. Jeg vil da sige, at når Borgerrepræsentationen skal tage stilling i denne sag, så så jeg også meget gerne, at man tænkte på, når det endelig skal være, at en vej skal også ligesom fortælle noget om, hvad der er sket herinde. Det er jo ikke altid, vi har en mulighed for ligesom at sætte et præg på det.

Jeg skal sige, at selv om Weide var en hård politisk modstander, og jeg tror aldrig, Weide på nogen som helst måde har medvirket til, jeg har fået et forslag igennem – nej, det er nu ikke helt rigtigt, om selve jubilæumsfonden stod vi sammen, og det fik vi igennem. Men ellers har Weide stort set altid været på det modsatte hold, når vi drøftede tingene herinde, og vi har også taget lidt hidsige debatter.

Men jeg synes, demokratiet er også, at der er plads til, faktisk er det meningen, at de forskellige meninger brydes. Og som alle ved, så er noget af det værste, jeg ved i politik, at fordi man har været modstandere, så forfølger man modstanderne selv langt ned i graven, fuldstændig som de har gjort det i Stalintiden og i det gamle Østeuropa.

Så jeg vil godt sige og opfordre Borgerrepræsentationen til, når man har chancen: Vis, at til trods for at der har været uenigheder, så står vi sammen om at opkalde en af vores veje efter en af de politikere, der på godt og ondt har været en af de store herinde i Borgerrepræsentationen. Så jeg bekender naturligvis, at jeg stemmer for, at en vej opkaldes efter Egon Weidekamp.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil blot følge op på Lars Hutters' tale. Jeg synes, det er flot, det er rigtigt, og sådan skal det være. Vi er demokratiske partier, og vi gider ikke spille på sådan noget spil omkring, hvem der er hvem, og hvilken partifarve man tilhører.

Jeg sagde før, at Egon Weidekamp var med til at rydde op i venstrefløjten. Jeg er enig i selvfølgelig, at han lå på den yderste venstrefløj inden for Socialdemokratiet, hvis man kan sige sådan. Men det hænger så også sammen med, at historisk set var Socialdemokratiet jo længere til venstre på det tidspunkt, det er en kendsgerning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Men der er ingen tvivl om, at den mand tog den hårde og seje kamp med venstrefløjens, når det gjaldt den sorte firkant, det kan jeg tydeligt huske. Jeg kan godt huske mine historiebøger, kære Jens Johansen, og det er det, jeg hentyder til. Det var den mand, der tog kampen, der var årsagen til, at vi har fået ændret vores bysamfund til det positive i dag. Lars Hutter har også nævnt, at han ikke har været enig med Egon Weidekamp i hans beslutninger hele vejen igennem.

Så det er det, der ligger til grund for mine udtalelser, og det er i hvert fald rigtigt ifølge historien. Så CD støtter selvfølgelig, at Egon Weidekamp får opkaldt den her vej efter sig.

Grete Henrius (C): Jeg er, som det nok er mange bekendt, den borgerrepræsentant, der har været medlem af denne forsamling længst – borgerrepræsentant; der er nogle, der har været her længere, men så har de været borgmestre i noget af tiden, men borgerrepræsentant. Siddet der på min pind aften efter aften i 24 år, dels under overborgmester Weidekamp, dels under overborgmester Jens Kramer Mikkelsen.

Jeg vil overhovedet ikke udtale mig om de 2 herrer. Jeg stemte, som nogle måske registrerede, for, at der skulle være en 5-årig moratorietid. Senere, da det blev stemt ned, stemte jeg så for en 3-årig, og jeg stemte imod 1 år, fordi jeg synes, at man må se, om nu et navn kan bære.

Det er jeg ikke i tvivl om, at Egon Weidekamps navn kan, men så er der jo også tid nok. Hvis man mener, at navnet kan bære at få opkaldt en vej efter sig, så kan man nok vente de par år til. Men det kunne man så altså ikke.

Men det er da helt malplaceret i området ved Islands Brygge, hvor gaderne er opkaldt efter personer fra den islandske saga, da pludselig lige at smække Egon Weidekamp ned. Og dette argument med, jo, nu er der en gade derude, og vi kan ikke garantere for, hvornår der kommer en anden gade, vi kan opkalde efter Egon Weidekamp – jamen herregud, Niels Bohr venter stadig væk. Han har været død i 40 år. H.C. Andersen fik først sin H.C. Andersens Boulevard på sin 150 års fødselsdag, ja, det var på hans 75 års dødsdag. Så må Egon Weidekamp da nok kunne vente de år til, til der kommer et mere passende sted. Mig bekendt har Egon Weidekamp end aldrig boet på Islands Brygge, så hvad i alverden skal der dog være en gade på Islands Brygge for, der skal Weidekampsgade?

Man må kunne finde et sted på Østerbro, hvor jeg mener, han boede, i hvert fald i den tid, jeg har kendt ham, eller et hvilket som helst andet sted. Ude på Borgbjergvej, hvor Anker Jørgensen bor, og hvor Borgbjergvej jo er opkaldt efter Borgbjerg, må det da være muligt at finde en vej, der kan få hans vej, som passer ind. Hvad i alverden har Weidekamp at gøre i den islandske saga?

Morten Kabell (Ø): Jeg skal bare stilfærdigt sige, at Niels Bohr faktisk har en gade ude i Søborg, så for de dele af Borgerrepræsentationen, som kommer lidt uden for Københavns kommunegrænser ... (*Afbrydelse*). Jo, det er det faktisk i vejnavnemæssig sammenhæng, fordi der samarbejder man faktisk på tværs af kommunegrænserne i hovedstadsområdet, så det er det faktisk.

Så vil jeg bare sige, det er meget morsomt at høre Ben Haddou fra CD. Han mener ikke, at det her skal gøres til et partipolitisk spørgsmål, hvorefter Ben Haddou bruger størstedelen af sin tale på at hylde netop Egon Weidekamps krig mod venstrefløjens. Den lader vi stå et øjeblik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Ærlig talt, jeg undrer mig lidt over dette hastværk. Jeg er ganske sikker på, at det i bund og grund skyldes nogle underhåndsaftaler mellem Socialdemokratiet og Venstre, de forenede partier, fordi hvor er i øvrigt andre store københavnske borgmestre, som har været døde i lang tid, og som man vel godt kunne forestille sig ville være værdige til at få en vej? Men nå nej, de er selvfølgelig ikke socialdemokrater. Man kunne nævne Brauer, Edel Saunte og andre, som på den måde måske ville være endnu mere værdige til at få en vej, personer, som har sat sig spor også i den københavnske historie på en helt anden måde og måske også har været mere bredt respekteret i Borgerrepræsentationen, end der lige har været tale om her.

Ærlig talt, jeg synes, det er noget hykleri fra de forenede partier, og man burde tage og stemme for forslaget om, at vi holder os til Myggenæs og Klaksvig.

Indstillingens 1. at blev godkendt.

Venstre stillede følgende ændringsforslag til 2. at:

"En lokalgade på Ny Tøjhusgrunden benævnes Weidekampsgade."

Forslaget blev godkendt med 26 stemmer imod 16. 4 undlod.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Manja Sand), V, P, L, D, Aage Pedersen og Lubna Elahi.

Imod stemte: 1 medlem af A (Manja Sand), F, Ø og C.

Undlod: O.

Der var hermed taget stilling til indstillingens 2. at.

=====

20) BR 464/01. Regnemark og Thorsbro

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 22,0 mill. kr. til modernisering af grundvandsanlægget på Værket ved Regnemark, herunder til etablering af datamatbaseret fjernovervågning, samt udskiftning af motoranlæg på Værket ved Thorsbro.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) 440/01. Indkøb af nye kombispulevogne

Indstilling om, at Københavns Energi får en kapitalbevilling på 4,8 mill. kr. til indkøb af to nye kombispulevogne.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

22) BR 448/01. Medfinansiering af »Byudvikling i Fællesskaber«

Indstilling om, at der bevilges 260.000 kr. til medfinansiering af forprojekt: "Byudvikling i fællesskaber", som en del af partnerskab mellem Københavns Kommune og de almene boligorganisationer KSB og FB for boligafdelingerne i Hørgården, Remisevænget og Dyvekevænget og at beløbet tilvejebringes ud af de 50 mill. kr., der er afsat til byudviklingspuljen, som led i den boligpolitiske strategiplan for Københavns Kommune vedtaget af Borgerrepræsentationen den 13. Juni 2001, samt at finansieringen finder sted over konto 8.05.5 (kassen).
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

23) BR 458/01. Besvarelse af Justitsministeriets høring om reform af den civile retspleje

Besvarelse af Justitsministeriets høring over betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I som anført i det til indstillingen optrykte udkast til samlet høringssvar til Justitsministeriet over betænkningen samt over betænkning nr. 1398/2001 fra Domstolenes Strukturkommission.
(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede:

24) BR 459/01. Besvarelse af Justitsministeriets høring om domstolsstrukturen

Indstilling om besvarer Justitsministeriets høring over betænkning nr. 1398/2001 om domstolsstrukturen mv. som anført i det til indstillingen optrykte udkast til samlet høringssvar til Justitsministeriet over betænkningen samt over betænkning nr. 1401/2001 fra Retsplejerådet om reform af den civile retspleje I.
(Økonomiudvalget)

Afstemning vedr. BR 458/01 og BR 459/01:**Indstillingen blev godkendt med 28 stemmer imod 16.****For stemte: A, F, Ø, P og Aage Pedersen.****Imod stemte: V, O, C, L og D.****C, V, O og L videreførte deres forbehold fra behandlingen i Økonomiudvalget.**

25) BR 462/01. Ansøgning om midler til lokale initiativer fra puljen »Information om København som boligby«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Indstilling om, at der bevilges 2 mill. kr. til "Opzoomers på dansk" til information om lokale initiativer, som delvis udmøntning af de 12 mill. kr., der er afsat til information om København som boligby, som led i den boligpolitiske strategiplan for Københavns Kommune, vedtaget af Borgerrepræsentationen den 13. juni 2001, at midlerne udbetales i tre portioner for hvert af årene 2002–2004, samt at udbetaling af midlerne for årene 2003 og 2004 forudsætter en evaluering af foregående års brug af midlerne.

(Økonomiudvalget)

Morten Kabell (Ø): Dette forslag burde egentlig behandles på en anden måde. Dette forslag burde i virkeligheden behandles som et spørgsmål om ophavsretskrænkelser. De »opzoomere«, der er i Holland, må siges at have rettighederne til begrebet »opzoomers«, og de burde føle sig gevaldigt krænket og burde brokke sig gevaldigt over, at man således bruger, eller skal jeg nærmere sige misbruger, begrebet til at søge om penge hos Københavns Kommune.

»Opzoomers« handler i Holland om græsrodders arbejde i lokalsamfundet, om græsrodders muligheder for at renovere, forgrønne, genoplive, om man så må sige, slidte områder med basis i lokalsamfundet, med basis i, at almindelige mennesker handler dér, hvor de er.

Det gør dette forslag ikke på nogen som helst måde. Dette forslag er i noget omfang nærmest et beskæftigelsesprojekt for vragede socialdemokrater, vragede SF'ere. Og i andre tilfælde kan man undre sig meget over, hvad er det i virkeligheden, der sker, hvad er det i virkeligheden for aktiviteter, der foregår, eller handler det i virkeligheden om, at nogle aftaleparter til en boligaftale skal lønne deres egne folk, skal sørge for at hytte deres egne?

Det her, vi snakker om, er en selvudnævnt forening, der pludselig dukker op. Man kan spørge sig selv om, hvad de i virkeligheden har lavet. I bund og grund er der nok nærmest tale om en gavebod. De få aktiviteter, der tilsyneladende har foregået, kan man sige meget om, i virkeligheden nok også meget positivt – hvis man leder længe.

Men det er jo tankevækkende, at ser man på regnskabet, så snakker vi om, at lønudgiften er 10 gange den udgift, der har været til aktiviteter. Allerede her er der for mig en gevaldig alarmklokke, der ringer, fordi her begynder jeg at frygte, om ikke nærmere vi snakker om, ja beskæftigelsesprojekt og ikke lokalaktiviteter.

Det er også interessant at opleve, at i bedste socialdemokratiske stil er administrationsudgifterne dobbelt så store som de udgifter, der er gået til aktiviteter.

Således må jeg konkludere, at dette forslag om at bevilge 2 mill. kr. reelt set handler om at spille 2 mill. kr. af kommunens kasse. Det er jeg imod. Jeg ønsker, vi skal bruge de penge, kommunen har, på bedst mulig vis. Vi skal bruge dem på lokale aktiviteter. Det kan jo være, vi på et tidspunkt rent faktisk får »opzoomers« i København. Så vil jeg gerne bevilge penge.

Jeg må så også konstatere, at dette forslag intet har at gøre med den pulje, man tager pengene fra. Det har reelt set intet at gøre med information om København som boligby. Det har ikke noget som helst at gøre med information om lokale aktiviteter. Det er en skændsel, det er kommet på dagsordenen, det er en skændsel, det er blevet indstillet af Økonomiforvaltningen, og det bør forkastes hårdt og grusomt.

Indstillingen blev godkendt med 24 stemmer imod 18.

For stemte: A, F, O og Aage H.B. Pedersen.

Imod stemte: V, Ø, C, P, L og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

26) BR 463/01. Handlingsplan for miljøbevidste indkøb i Københavns Kommune

Indstilling om, at forslag til handlingsplan for miljøbevidste indkøb i Københavns kommune vedtages, at registrering af miljørigtige indkøb foretaget udenfor Økonomiforvaltningens centrale rammeaftaler udskydes til KØR fase 2 er igangsat, samt at nøgle-indkøbere i kommunen skal overholde kommunens indkøbspolitik når der – på portalen – købes ind på andre institutioners aftaler.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

27) BR 454/01. Amager Ro- og Kajakklub

Indstilling om at imødekomme Amager Ro- og Kajakklubs ansøgning på 75.000 kr. – kasse-mæssig dækning anvises på idrætspuljen, konto 0.30.3.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

28) BR 439/01. Københavns Roklub

Indstilling om at der gives en anlægsbevilling på 810.000 kr. (eksklusiv moms) til renovering af taget på klubbens bådhus, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets renoveringsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

29) BR 449/01. Sundbyøsterhallen

(Stillet af Jens Kjær Christensen (Ø), Finn Rudaizky (A) og Mona Heiberg (A)):

Udvidelse af Sundbyøsterhallen.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

30) BR 475/01. Dækning af udgifterne ved folketingsvalg

Indstilling om at der gives en tillægsbevilling til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2001 konto 6.43.1 (Valg m.v.) på 7,4 mill. kr. til dækning af udgifterne ved folketingsvalget den 20.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

november 2001, at Borgerrepræsentationen anviser kasse­mæssig dækning for beløbet på 7,4 mill. kr. på Økonomiudvalgets budget 2001 konto 6.51.3 (Puljen til uforudsete udgifter), samt at Borgerrepræsentationen beslutter, at såfremt der efter valget er ubrugte midler, tilbageføres disse til Økonomiudvalgets budget.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

31) BR 477/01. Forslag om yderligere orientering af de københavnske vælgere om lister og kandidater

(Stillet af Lars Hutters (SOL)):

Inden valgene, som afholdes den 20. november 2001, udsender Københavns Kommune fortegnelser over samtlige opstillede lister og kandidater til såvel folketingsvalget som kommunalvalget til hver af de stemmeberettigede vælgere, således at vælgerne i fred og ro hjemme kan beslutte, hvordan deres stemmer skal afgives.

Kommunen søger efterfølgende udgifterne til udsendelsen af fortegnelserne betalt af staten, idet det er statsministeren og regeringen, som har ansvaret for risikoen for et kaosvalg.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg ved ikke, om nogle vil være venlige at kalde på Lars Hutters; jeg tror, det har hans interesse ... Nu får Lars Hutters et halvt minut til at komme herind ... Jamen så får Ole Hentzen ordet, værsgo.

Ole Hentzen (C): Nu er Lars Hutters ved at indfinde sig, og det er da glimrende. Jeg kan give Lars Hutters de ord med på vejen om hans glimrende forslag her, at man egentlig kunne dele det op i 2 portioner. Altså det første, som ligesom går på disse overvejelser om, hvor befolkningen egentlig burde kende navnene, og så er der det mere økonomiske, som ligger beskrevet i det sidste afsnit i medlemsforslaget.

Til det sidste skal jeg sige, at det kan vi ikke behandle, fordi det står sådan set lovgivningsmæssigt, at det er Folketinget, der må ændre i valgloven.

Men til det første vil jeg gerne sige, at det har vi drøftet i gruppen. Der kan være meget fornuft i det, så vores henstilling er til Lars Hutters, om man sagde: Kunne man ikke forestille sig, at det fremtidige valgudvalg, som jo nedsættes umiddelbart efter en konstituering, egentlig drøfter denne problematik, for den er jo eviggyldig, og at man så lod det være ved det?

Lars Hutters (L): Jeg er jo lidt ked af det, som Ole Hentzen fra De Konservative sagde, fordi det, der faktisk er det kæmpestore problem, og hvis vi skal undgå valgkaos, er, at det jo er 2 valg, der bliver afholdt på samme tid. Det er første gang, det sker i danmarkshistorien, mig bekendt.

Jeg ved godt, at statsminister Poul Nyrup Rasmussen har henvist til, at det gør de i Sverige, men som jeg gør opmærksom på i min motivering, følger man jo ikke det, de gør i Sverige, hvor de på forhånd har sendt kandidatlisterne ud til henholdsvis, jeg tror, det hedder Riksdag, ovre i Sverige og så kommunalstyrelsen, således at vælgerne hjemme kan sidde og finde ud af, hvordan og hvorledes de skal stemme. Sådan som det er i dag, så kommer vi over, og det hele er blandet sammen i en pærevælling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Jeg synes, hvis man har sympati for det her, så følger man forslaget og hjælper vælgerne, så de på forhånd helt klart har haft en mulighed for at overskue det her og finde frem til den kandidat, som de faktisk vil stemme på. Ved at vente til efter næste borgerrepræsentationsvalg, jamen så løser man jo lige præcis ikke det, som jeg synes, er problemet: Risikoen for at få et kaosvalg, hvor der kommer en masse tvivl, en masse tvivl.

Altså det er jo ikke mere end et halvt år siden eller lidt mere måske, at vi kunne iagttage, hvor galt det kunne gå, når man ikke havde forberedt det her godt nok. Det, jeg tænker på, er det amerikanske præsidentvalg. Jeg vil meget nødig have, at man efter valget til Borgerrepræsentationen og til Folketinget får en masse tvistigheder om, hvordan og hvorledes stemmerne er blevet behandlet, og hvem der har stemt hvad osv.

Jeg vil bare sige til jer, at risikoen er der, så hvis man skal hjælpe lidt på vej, specielt selvfølgelig over for vælgerne, så følger man mit forslag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Ole Hentzen (C): Kære Lars Hutters. Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at overborgmesteren ikke har sædet lige i øjeblikket – det er ikke for at forklejne den fungerende formand – men på det gruppeformandsmøde, som blev afholdt før mødet her, Lars Hutters havde meldt afbud til og ikke kunne deltage i, blev der givet en oplysning fra overborgmesterens side om det teknisk umulige i at opfylde de gode intentioner, der var i Lars Hutters' forslag. Der ville altså praktisk tidligst på mandag, altså dagen før valget, fra de officielle organer kunne udsendes disse informationer, som Lars Hutters efterlyser så relevant, at omkostningerne ved at skulle køre disse ting ville kunne beløbe sig, ja til et stort millionbeløb. Men det var nu underordnet. Det var mere det, at intentionerne om i ro og mag at kunne nå at gøre nogle ting, altså ikke kunne blive opfyldt.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti har stor sympati for Lars Hutters' forslag. Der er mange lister, der er mange kandidater, allerede nu er der masser af mennesker i byen, der spørger: Hvem er det, der er opstillet hvor og til hvad, og hvordan kan vi finde ud af det?

Selvfølgelig har vi da hjemmesider og alle mulige andre steder, hvor man kan gå ind, men vi må stadig væk tænke på, at en stor del af den københavnske befolkning altså ikke har adgang via internettet.

Jeg kan godt se, at med så kort frist til valget, som jo er her på tirsdag, kan det være svært at nå at sende ud til samtlige, og administrativt er det måske også en stor byrde for kommunen. Men derfor har Dansk Folkepartis forslag om, at man offentliggør navne på lister og kandidater i morgentavlerne.

Lars Hutters (L): Hvis jeg skal være helt ærlig, så havde jeg forventet, at statsminister Poul Nyrup Rasmussen havde taget initiativ til det, som jeg foreslår nu, og at det var sket over hele landet, så man ikke kunne komme med en masse tekniske forhindringer for, at man kunne komme ud til vælgerne, fordi det ikke kunne nås, det administrative osv., osv.

Nu har jeg så hørt Ole Hentzens argumentation, og jeg havde ligesom Ole Hentzen også gerne set, at den øverste forvaltningschef herinde på Rådhuset, overborgmesteren, havde været her i salen og kunne fortælle om hvordan og hvorledes.

Jeg vil sige, at hvis man mener, at den tekniske hindring er så kæmpestor, så må jeg anbefale, at man, hvis man har en vilje til, at vælgerne i så stort omfang som overhovedet muligt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

kan få opfyldt det, der er intentionen i mit forslag, stemmer for det forslag, som Karin Storgaard har stillet, således at i hvert fald kandidatlisterne er offentliggjort i alle aviserne, således at borgerne i hvert fald har mulighed for dér at løbe ned igennem kandidatlisterne og finde ud af, hvordan det er. Så har vi i hvert fald gjort et forsøg.

Hvis det så bliver valgkaos alligevel, så har Borgerrepræsentationen gjort, hvad man kunne, og så ligger ansvaret for et valgkaos ene og alene hos statsminister Poul Nyrup Rasmussen. Så jeg vil stemme for Karin Storgaards forslag.

Bente Frost (V): Jamen jeg har også stor sympati for Lars Hutters' forslag. I valgkampen er man blevet mødt af mange vælgere, der har sagt: Hvor kan man få en oversigt over de opstillede kandidater – og så må jeg jo indrømme, at hvis ikke folk har internetadgang, så har jeg haft lidt svært ved at hjælpe dem med et resultat.

Så vi fra Venstre vil foreslå, at ved fremtidige valg offentliggøres valglisterne i lokalpressen i ugen før valget.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Der er jo egentlig ganske mange, der har udtrykt sympati for Lars Hutters' forslag. Jeg tror, vi skal lade det være ved, at vi lader den kommende valgbestyrelse om at vurdere det her. Det er helt åbenbart rigtigt, at med så mange navne, der er tale om her, er det fornuftigt, at folk kan sidde stille og roligt hjemme og overveje, hvilke kandidater de skal stemme på.

Jeg tror også, det kan øge antallet af personlige stemmer både til folketingsvalget og til kommunalvalget, at folk har mulighed for at sidde stille og roligt derhjemme og orientere sig.

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at det er lagt ud på internettet. Hvem der er kandidater, hvilke lister der er til kommunalvalget, står på kommunens hjemmeside. Men det er også rigtigt, som jeg tror, Bente Frost sagde, at det jo ikke er alle, der har internetadgang og sidder og kigger på det her.

Så i virkeligheden er det, tror jeg, i demokratiets navn et godt forslag, Lars Hutters er kommet med. Men jeg tror ikke, vi kan nå det nu. Staten vil ganske givet ikke betale udgiften. Det gør man ikke i forbindelse med valg. Jeg kan sige, at alene udgiften til porto for de 2 valg vil udgøre ca. 4,2 mill. kr. Hertil kommer udgiften til udtræk hos Kommunedata, kuverter og aflønning af det personale, der skal bruges i weekenden.

Kommunedata har oplyst, at der kan leveres en fil til brevflertning i løbet af lørdagen. Efter de oplysninger, vi har fået, vil listen endda ikke svare helt til det reelle vælgertal, hvilket så skyldes nogle rent tekniske forhold. Så skal vi ud og skaffe 800.000 kuverter. Det kan også være et reelt, praktisk problem. Det kan også være et praktisk problem, at der skal indkaldes et meget, meget stort antal medarbejdere i weekenden for at klare denne store opgave. Vælgere vil altså tidligst kunne modtage materialet dagen før valget, da vi ikke kan forvente, at det er klart til forsendelse før søndag.

Jeg kan yderligere meddele – jeg synes, det er min pligt at give disse her faktiske oplysninger – at kandidatnavnene til folketingsvalget først var klar i tirsdags. Navnene kan også her blive lagt på hjemmesiden, men det kan måske skabe lidt mere forvirring, da vælgeren kun kan stemme på ét parti eller kandidat i den storkreds, hvor vælgeren bor. Og i København har vi jo faktisk opstillet kandidater i 3 storkredse.

Så jeg tror, jeg må opfordre forsamlingen til at afvise Lars Hutters' forslag, selv om intentionen i forslaget er rigtig. Jeg håber egentlig, at den kommende valgbestyrelse vil tage Lars Hutters' forslag op til seriøs overvejelse. Jeg siger ikke bare det her for at skyde til hjør-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

nespark. Jeg synes rent faktisk, at med de mange navne og den interesse, der er for de navne, der er opstillet til de forskellige valg, er det rimeligt, at folk kan sidde hjemme og fundere over det, også de, der ikke har en computer.

Jeg tror, det vil give et urimeligt arbejdspress, jeg tror, det vil skabe forvirring, og vi har også et problem omkring økonomien. Så jeg kan ikke støtte, at vi gør det denne gang, men vi står jo foran mange valg, også i fremtiden.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten er principielt fuldstændig tilhænger af Lars Hutter's forslag såvel i øvrigt som de andre forslag, der er kommet. Det er gode og meget fornuftige og konstruktive bud på, hvordan vi kan øge opmærksomheden på de forskellige valg, der skal afholdes dels tirsdag, dels i fremtiden. Vi er også opmærksomme på det tidspres, der er, og som kultur- og fritidsborgmesteren så glimrende gjorde opmærksom på i forhold til selve hovedforslaget.

Det samme tidspres er ikke helt så slemt i forhold til det at indrykke annoncer. Nogle vil måske sige, det er synd for de sagesløse vælgere, når de skal bombarderes med en 1,1 kvadratmeter stemmeseddel til kommunevalget i aviserne. Men det kan jo faktisk lade sig gøre. Der er flere eksempler fra amter og kommuner, hvor man rent faktisk indrykker den samlede stemmeseddel som annonce.

Enhedslisten vil faktisk derfor give sin tilslutning, også til Dansk Folkepartis ændringsforslag om, at der bliver indrykket annoncer. Sjovt nok er der mange af os, der ved noget om annoncefrister i disse tider, men annoncefrister for at få noget ud her i weekenden og for at få noget ud på mandag er i morgen eftermiddag. Med den hurtigtarbejdende og effektive forvaltning, vi ved, vi har, så er det nok ikke noget problem at få sendt alle aviser en digital fil med navnene og få dem indrykket i aviserne.

Det er klart, det vil koste nogle penge, og det vil vi så foreslå bliver taget fra kontoen for uforudsete udgifter, og at det bliver gjort op bagefter i det samlede valgeregnskab.

Men vi kan støtte og vil også opfordre Borgerrepræsentationen til at støtte, at vi tager annonceløsningen denne gang, og at vi så beder det kommende valgudvalg om at kigge på, hvordan man kan finde en mere permanent løsning på de her problemer.

Karen Hækkerup (A): Listen af håbefulde kandidater, der ønsker at blive valgt til Borgerrepræsentationen, er ufatteligt lang, og det er meget vanskeligt for folk at sætte sig ind i, at der er over 400 navne at vælge imellem.

Nu er listen blevet rensset for kanariefugle og schæferhunde, og der er kun seriøse kandidater tilbage. Vi synes i Socialdemokratiet, det er en fornuftig idé, at listen bliver offentliggjort, så folk hjemme i ro og mag kan danne sig et overblik, inden de tager til valgstedet, hvor vi må forvente, at der kommer til at være rimelig meget tumultarisk optræden med dobbeltvalg. Så vi støtter, at vi laver annoncer.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Bente Frost (V): Jamen det er da selvfølgelig rigtigt, at vi kan bruge annoncer, men der er jo altså bare ikke ret mange københavnere, der læser de morgenaviser. Det er jo derfor, vi foreslog, at man til næste valg skulle bruge lokalaviserne, som gratis bliver smidt ind af alle brevkasser. Det kan ikke nå at komme i lokalaviserne. Jeg ved i hvert fald, at vores lokale Valby Bladet er kommet i går og ikke kommer mere før efter valget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Karin Storgaard (O): Jamen jeg er da glad for at høre, at der er positiv stemning for, at vi prøver at gøre noget ved dette problem. Jeg opfatter også Venstre som, at man gerne vil gøre noget, men at man er lidt i tvivl om, hvordan det kommer ud i pressen.

Jeg synes, vi her har en mulighed for at gøre et forsøg og for at vise, at København er foregangsby på dette område. Vi har anvist finansieringen, og jeg håber, at man, når vi nu skal til at stemme om det, vil stemme for ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg er som bekendt ikke opstillet ved kommunevalget, så jeg havde glemt det der med, at ethvert udgiftsforslag 14 dage før et valg bliver vedtaget. Jeg undskylder forglemmelsen.

Jeg synes stadig væk, at det er Lars Hutters' forslag, der er det fornuftige fremover, og derfor synes jeg, det er det forslag, man skal have in mente ved de fremtidige valg. Jeg ved godt, at dagspressen er i nød, og at de mister annonceindtægter og alt det, og nu går kommunen så ud og hjælper lidt på det problem for dagspressen, og det er da så fint nok.

De af min gruppes medlemmer, der gerne vil genvælges ved valget, har bedt mig så mindeligt om at sige, at vi støtter også forslaget.

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Navne på lister og kandidater offentliggøres i morgenaviserne. Udgiften afholdes på Økonomiudvalgets konto 6.51.3 for uforudsete udgifter."

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Venstre foreslår ved fremtidige valg, at valglisterne offentliggøres i lokalpressen i ugen før valget."

Ændringsforslagene blev tiltrådt med bemærkning om, at rammen for afholdelse af udgifter til offentliggørelse af lister og kandidater i morgenaviserne fastsættes til 1 mio. kr.

Beslutningsforslaget med de vedtagne ændringsforslag blev herefter godkendt.

32) BR 432/01. Medlemsforslag af Martin Geertsen om bispisning med en redegørelse om kvalitetsstandarder

(Stillet af Martin Geertsen, (V)):

At Sundhedsborgmesteren som besluttet på mødet den 1. november 2001 afgiver en redegørelse for eventuelle initiativer til kvalitetsforbedringer af den mad, som de ældre får serveret.

Borgmester Peter Martinussen: Nu er det jo gået rimelig hurtigt med dagsordenen i aften, men jeg ved, at maden er blevet serveret derude, så jeg kan godt sige nu til Borgerrepræsentationens medlemmer: I har haft mulighed for – muligheden er stadig til stede, skal jeg sige – at smage på den mad, der bliver serveret til de ældre i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Må jeg ikke godt sige igen, også fordi der er nogle partier – nej, der er et parti, sparsomt repræsenteret i salen lige nu, der har prøvet at give indtryk af, at der var mange partier, der var imod, og det ville de ikke. Ja, det er jo valgkamp, og vi er 5 dage før valget.

Jeg vil også bare her én gang til sige, at Socialdemokratiet hele tiden har syntes, at det var en god idé, at Borgerrepræsentationens medlemmer fik lov til at smage den i virkeligheden gode mad – jeg har lige selv spist en portion af den – som vi serverer for de ældre. Men hvis man mente noget med forbedringer af det og ville have det til at indgå i dialogen, så havde man gjort det før den 15. november, 5 dage før valgdagen. Det er ren populisme. Og det bliver værre, når Martin Geertsen i en pressemeddelelse i dag oven i købet lyver om andre partiers stillingtagen til forslaget. Så det der med valgkamp i en sober tone er noget, som man har glemt, selv om Anders Fogh Rasmussen smiler sig igennem valgkampen.

Tilbage til sagen. Nu har Borgerrepræsentationens medlemmer fået serveret den menu, I har valgt ud fra menuplanen, og I har jo haft muligheden for at vælge blandt de retter, som de ældre har valgt imellem til i aften og i morgen. Til jer, som ikke har fået valgt, vil jeg godt sige, at der er bestilt mad, rigelig mad, så det alligevel er muligt at få en portion.

Det, der kendetegner vores tilbud – jeg har også leveret en skriftlig redegørelse om det her – på madområdet til de ældre i København, er 3 vigtige hovedpunkter. Det er valgmuligheder og fleksibilitet, det er kvalitetssikring, herunder fødevarerikkerhed og sundhed, og så er det ikke mindst brugerinvolvering. Jeg skal bruge lidt tid på lige at gennemgå de 3 punkter.

Med det, vi kalder madservice a la carte, har Københavns Kommune faktisk skabt et fleksibelt tilbud til de ældre ved at tilbyde mange valgmuligheder og også indføre flere leverings-tidspunkter både middag og aften. Det har vi gjort for at imødekomme de ældres naturlige behov og efter vores mening i Socialdemokratiet også rimelige krav på valgmuligheder.

I er blevet præsenteret for menuplanen, da I skulle vælge menu til i aften, og den skal jeg ikke gennemgå. Jeg skal bare sige, hvad de ældre principielt dagligt kan vælge imellem: 3 hovedretter, menu A, B eller C – der ligger intet partipolitisk i disse bogstaver, heller ikke 5 dage før valget – at få leveret maden kold eller varm, at få leveret til 2 dage ad gangen, og det er derfor, I kan vælge mellem 2 dages portioner eller menuer. Hovedmåltidet leveret som en råvarepakke, hvor opskriften følger med. En bilet, det er det, vi andre ville kalde en dessert, frostmad, hvis man vil det, morgenmadspakke og smørrebrødspakke, supper, grød og råkost, forskellige survarer og proteindrik.

Ærlig talt, når man nu hører dette katalog og så forestil jer nogle af de avisoverskrifter, der har været om ældreplejen i København, som nærmest har været på Rhodesia-, Uganda- eller skulle man næsten sige Afghanistaniveau, dog uden krig i gaderne. Det er jo ikke så ringe endda, som en stiltfærdig jyde ville sige. Jeg vil faktisk vove den påstand, at med så mange valgmuligheder fremstår Københavns Kommune i dag på dette område som en af de bedste udbydere, hvad angår valgmuligheder for de ældre.

Næste punkt: Kvalitet, fødevarerikkerhed, sundhed. Der vil jeg gerne sige, at der er udarbejdet kravspecifikationer til de fødevarer, der indgår i madproduktionen. Jeg ved ikke, hvor mange minutter det tager at lave maden, men det skal vi vel ikke drøfte i aften. På den måde sikres det i hvert fald, at man får produkter, som passer til produktionen og ønskerne til det færdige måltid og også, at der kan dokumenteres det kvalitetsniveau, man har.

Ved indkøb indgår tillige en lang række spørgsmål og krav til leverandørerne omkring miljø, tilsætningsstoffer, produktionsvilkår m.v., således at der er størst mulig viden om de råvarer, der indgår i det færdige måltid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

De 4 madudbringningskøkkener, og nu har vi sørget for, at flere af dem deltager i aftenens lille, jeg var lige ved at sige happening, undskyld udtrykket, er alle omfattet af den lovbestemte egenkontrol. Og som led i den egenkontrol, køkkenerne skal foretage, er der en daglig vurdering af råvarenes beskaffenhed, herunder udseende, lugt og smag.

For at sikre sikkerheden under transporten fra køkkenet til den hjemmeboende pensionist er de 4 køkkener gået sammen om at starte et projekt, der har den lille, nemme titel: »Fødevareresikkerhed under transport af færdigttilberedte madportioner«. I dette projekt indgår også en vurdering af madens udseende, lige inden den leveres til den hjemmeboende pensionist. Samtlige opskrifter er kostberegnet, og disse opskrifter skal også følge de nordiske næringsstofanbefalinger. Uden at kende dem i detaljer tror jeg på, at vi har at gøre med noget, der kvalitetsmæssigt er i orden.

Det sidste, måske ikke mindst væsentlige punkt, er brugerinvolveringen. Vi lægger meget vægt på brugerinvolvering og på tilfredshedsundersøgelser, hvad jeg også mener, man bør gøre. Hvert produktionskøkken har etableret et brugerråd, som indkaldes 6 gange årligt. Brugerrådene repræsenterer både plejehjemsbeboere og hjemmeboende pensionister, og de er et vigtigt forum for de undersøgelser, køkkenerne løbende foretager i forhold til, om den leverede mad i tilstrækkelig grad afspejler de ældres behov og ønsker.

Ud over at høre de ældre i brugerrådene udsendes der også spørgeskemaer til alle madmodtagere 2-4 gange årligt. Der spørges til tilfredshed med ordningen, om ris og ros, og hvad der har været savnet – Må jeg fortsætte her i 1. runde, og så trækker vi bare fra maden i den næste runde?

Køkkenerne har således indarbejdet en tradition for at gå i dialog med brugerne, det synes jeg er godt, og tilbakemeldingerne fra brugerne er faktisk generelt meget positive. Også dette er et område, jeg synes, vi skal fortsætte med at videreudvikle.

Så er jeg også blevet spurgt om, hvad vi påtænker at gøre for at gøre kvaliteten endnu bedre. Nu har mit indlæg indtil nu handlet om, at den ikke er så dårlig endda, og det synes jeg heller ikke, og det kan man jo ved selvsyn og selvsmagning afprøve.

I fremtiden, hvis vi skal byde fra Den Socialdemokratiske Gruppe, så kunne en kvalitetsforbedring af vores madservice a la carte måske bedst ske inden for rammen af en klart defineret kostpolitik for samtlige institutioner, der servicerer vores ældre, og herunder deres daglige måltider.

Det vil sige, at man gennem en central kostpolitik sikrer, at alle pensionister, der modtager mad fra køkkener i vores forvaltning, har samme mulighed og tilbud om at få dækket også individuelt ernæringsbehov. Derfor vil jeg gerne sige, inden Martin Geertsen nu beskylder mig for systemtænkning, at her vil jeg altså bruge systemet, ikke til at presse en central ordning ned over hovedet på de ældre – eller man skulle måske sige »ned i halsen«, når vi snakker om dette emne – men tværtimod bruge systemet til at sikre den individuelle mulighed for de ældre.

Man kan nemlig også derved sikre, at maden bliver en vigtig del, hvad jeg mener den er, i behandlingen af syge ældre og småtspisende ældre, således at det kan medvirke til at afkorte behandlingstiden og rekonvalescensen. Det kan også synliggøre madservice a la carte over for de aktører, der spiller en vigtig rolle i forhold til de ældres ernæringsstatus.

Så er der en anden ting, man bør kigge på. Det er, i hvilket omfang vores storkøkkenproduktion skal være mere økologisk og miljørigtig, end den er i dag. Her vil jeg godt signalere på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne, at vi overvejer et forslag. Vi vil ikke stille det i dag, for så ville det jo være lige så meget valgkamphappening som det, Martin Geertsen har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

iværksat, for vi kan jo ikke nå at vise, om det er noget, der duer, inden den 20. november, men vi vil godt signalere i dag, at vi har tanker om at fremme økologisk produktion på vores køkkener i denne madproduktion. Vi har etableret det i 2 mindre plejehjemskøkkener, det ved forslagsstilleren og andre fra Sundhedsudvalget, der kører det faktisk rigtig godt.

Jeg tror på, at det er en vej frem at lave økologisk produktion generelt på dette område. Det koster nogle penge, dem har vi ikke lige nu, og selv om der bruges mange penge her inden den 20. november, så skal de jo også være der efter den 20. november, hvis det skal have mening. Derfor vil vi gerne sige, at vi stiller forslaget, men vi skal lige sikre os, at vi også har finansieringen i orden.

Hertil kommer, og det synes jeg også skal nævnes, at vi drøfter produktion af økologisk skolemad i et godt samarbejde med uddannelses- og ungdomsforvaltningen. Der er jo midler til det, og det er dejligt. Det er planen, at produktionen her skal ske med udgangspunkt i 3 af vores køkkener, Bystævneparken, Peder Lykke Centret og De Gamles By.

Så vil jeg slutte af her og ud over at henvise til den skriftlige redegørelse sige, at jeg tror i virkeligheden, at den debat, der kører, fornuftigt nok og forståeligt nok, om de ældres mad, i virkeligheden selvfølgelig også handler om, om de madvarer, vi producerer og leverer her, er gode nok kvalitetsmæssigt, råvaremæssigt m.v.

Men mon ikke også, mon ikke også, der er et aspekt i denne sag, som er vigtigt, uden nu at starte en generel hjemmehjælpsdebat, fordi den kører jo for så vidt rigeligt i medierne i forvejen, men mon ikke det også handler om, hvordan maden bliver serveret for de ældre og hvilket miljø de ældre indtager deres mad i? Sagt med andre ord – og det er ikke nogen undskyldning for ikke at gøre noget ved det, det er bare for at sige, det er også et aspekt af det her: De ældre skal selvfølgelig have den bedst mulige mad kvalitetsmæssigt, ernæringsmæssigt osv. Det handler også om, om man spiser af sådan en bakke, som vi gør i aften, eller om man har det på en tallerken. Og det handler også om, om man har nogle at dele sit måltid med. Det tror jeg er vigtigt. Det er jo her, hvor det offentlige, og det ved Martin Geertsen jo bedre end mange, måske ikke kan løse alle problemer, men vi kan i hvert fald påpege, at de er der, og det tror jeg er mindst lige så vigtigt som at drøfte kvaliteten af maden.

Med disse ord: Velbekomme!

Martin Geertsen (V): Jeg vil godt starte med at sige tak for en god og fyldig redegørelse såvel mundtligt som skriftligt. Borgmesteren og jeg var jo også enige på sidste borgerrepræsentationsmøde om, at det var, som borgmesteren udtrykte det, et af Venstres mere lødige forslag. Jeg kan ikke huske, om det var her, eller det var i en avis. Så vi er jo et langt stykke hen ad vejen enige om den strategi, der skal lægges.

Vi er, for at starte bagfra i borgmesterens redegørelse, enige i, at det er meget vigtigt, at maden ligesom al mulig anden pleje bliver serveret i en kærlig form, i en omsorgsfuld form, i en form, hvor det er medmenneskeligheden, man bygger på. Hvor der ikke er det her systemklient-forhold, som er en lige så stor og vigtig del af det faktum, at den ældre kan se frem til et måltid som et af dagens højdepunkter. I en ellers lidt for manges vedkommende, jeg siger ikke for alle, men for norges vedkommende måske lidt ensom tilværelse, vil måltiderne udgøre en vigtig bestanddel i at gøre tilværelsen lidt mere lys. Og der er vi enige om, at det handler om, at maden er velanrettet, at den bliver serveret af et smilende personale osv., osv.

Vi er enige i, at mange af de tiltag, langt de fleste tiltag har positivt bidraget til mange af de tiltag, der er på madområdet i København, fleksibiliteten, valgmulighederne osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Grunden til, at vi tager det op nu, ved jeg godt, at der er nogle, der påstår, at det er fordi der er gode billeder i det. Bl.a. påstår borgmesteren det. Men jeg vil bare sige, at det ikke er os, der har startet debatten om madvilkårene. Det er jo noget, der er sket eksternt til det her hus. Det er jo f.eks. regeringen, som har sat hele madspørgsmålet på dagsordenen, ikke kun for ældre, ikke kun for ældre, men også for mange andre grupper i samfundet.

Må jeg minde om statsministerens nytårstale, altså det faktum, at mad og sunde fødevarer og det, at man skal bygge en begivenhed op om et måltid ude såvel som hjemme, er et vigtigt spørgsmål for den regering, der i hvert fald sidder nu. Så det er sådan set ikke os, der har startet debatten. Såvel som FOA har gjort måltidet til en af hovedingredienserne, hvis jeg må bruge det udtryk, i deres nylige udspil i tilgangen til, jamen hvordan skaber vi en bedre tilværelse for den enkelte ældre. Det er nogle af de kodeord, som jeg nævnte før, der også udgør en vigtig bestanddel af FOA's udspil til, hvordan skal systemet, hvordan skal kommunen, hvordan skal vi som politikere forholde os til de ældre.

Meget af det er vi jo enige om, såvel Socialdemokratiet som os. Men blot for at understrege, at det er jo ikke sådan en debat, der lige er opstået her midt i valgkampen, men jo er en debat, som har pågået længe, og som fik ny næring – undskyld udtrykket – da en række undersøgelser foretaget på landsplan fortæller noget om, at der kan være problemer med ernæringen. Der kan være problemer med, at der er nogle ældre, som ikke har lyst til at spise den mad, som vi som offentlig myndighed, som kommune serverer for de ældre.

Så mange af de ting er vi jo sådan set enige om, borgmester Martinussen. Men jeg synes ikke, at debatten bør stoppe der. Jeg synes, at vi hele tiden bliver nødt til at videreudvikle de servicetilbud, vi har til de ældre.

En af de ting, som jeg godt kunne tænke mig at spørge borgmesteren om, fordi det handler jo meget om valgfrihed, og det ved borgmesteren også, at det er jeg og mit parti jo tilhængere af, er: Kan man udvide valgfriheden, hvad vi jo f.eks. gør, eller i hvert fald har besluttet at gøre på hjemmehjælpsområdet på meget af den praktiske hjælp? Kan vi da udvide valgfriheden efter samme koncept, således at den også kommer til i højere grad at indbefatte private leverandører? Kan det lade sig gøre, borgmester? Er det en mulighed for at udvide valgfriheden, som, punkt 1, og det ligger jo i det, skaber en større valgfrihed – jeg beder om, at det bliver nuppet af 2. runde – at det i sig selv skaber endnu større valgfrihed for den enkelte ældre?

Og punkt 2, er med til at skærpe konkurrencen mellem offentlig og privat. Jeg kommer fra et parti, som er optaget af konkurrence og konkurrence som et instrument til at skabe en endnu højere kvalitet, dels i forhold til de private, som skal levere noget, der er bedre end det offentlige, for at komme ind på markedet, men i lige så høj grad i det offentlige system, som vil være optaget af at blive ved med at levere ydelsen. Er det en måde, hvorpå man kunne udvide valgfriheden for den enkelte ældre? Ser borgmesteren nogle instrumenter, hvormed man kan komme videre ad den vej?

Marlene Krogh (F): Jeg vil kort sige, at der kan jo koges meget suppe på denne pind, og det synes jeg, Venstre gjorde ret godt.

Jeg synes, at når vi snakker om valgfrihed, hvad er det så for en valgfrihed, vi snakker om. Der har jo været et glimrende udbud blandt de ting, som vi har fået smagt her i aften. Jeg synes, det var noget herlig mad, vi fik. Jeg fik sådan en æggekage eller æggestand med salat. Det var frisk, og det var godt. Men valgfrihed er der jo under alle omstændigheder. Det er jo ikke forbudt for den enkelte ældre at gå ud og bestille noget ved en slagter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Så hvad er det for en valgfrihed? Hvordan er det, at Venstre ønsker, den skal leveres? Det vil jeg godt spørge om. Er det sådan, at det offentlige skal organisere valgfrihed fra forskellige tilbydere, eller er det sådan, at den ældre alene kan beslutte, hvad man har lyst til at spise, og skifte imellem forskellige perioder? Det er mig meget uklart, hvad det er Venstre mener på dette område, fordi hvad er det for en valgfrihed, vi taler om? Det vil jeg gerne have, at Venstres ordfører præciserer ret kraftigt. Ellers er det svært at være i dialog om det her.

SF har altid interesseret sig for den økologiske mad, og derfor hilser vi også gerne, at vi nu hører, Socialdemokratiet er interesseret i at få økologi ind i denne madordning. Vi ser selvfølgelig frem til det også, fordi vi har jo i forbindelse med budgettet været med til at vedtage, at der skal sættes penge af til konsulenter m.v. på dette område. Derfor hilser vi gerne den dialog, vi kan få med Socialdemokratiet og de andre partier, som ønsker at tilslutte sig, hvordan dette kan lade sig gøre. Fordi vi ved også godt, at det er dyrere at lave denne form for mad, og det sætter vi pris på i SF til gavn for miljøet.

Det rejser selvfølgelig en lang række andre spørgsmål, for der er andre steder, hvor ernæring er vigtig. Det handler også om vores hospitaler. Det er noget af det, som vi skal have fat på senere hen. Vi ved, at økologi ikke ligefrem findes på hospitalerne, det foregår i store køkkener. Det kunne jo også være interessant at høre, om Venstre synes, der skulle være valgfrihed på hospitalerne. Og når man ligger der og er meget, meget syg, om man så skal vælge en menu, det har jeg da oplevet, man har gjort på andre sygehuse. Men økologien i det ville også være en gavnlig ting set i sammenhæng med en ernæring, som er til gavn for patienterne.

På et tidspunkt havde SF et forslag om, inden man lukkede Frederiksbergs køkken, at der skulle være handling bag den mad, man leverede til patienterne, set i sammenhæng med den ernæring, de fik, og om det havde nogen indflydelse. Det har jo vist sig, at det har stor indflydelse. Og det var vigtigt for SF også at sige, jamen kan vi se nogle resultater, kan vi måle noget på, om man bliver hurtigere udskrevet, om man får det bedre, når man får den rigtige ernæring. Så derfor er vi meget indstillet på, at der indføres økologisk mad og kvalitetsmad.

Jeg synes egentlig talt, at de mennesker, der har lavet mad til Københavns Borgerrepræsentation her i aften, skulle have ros, for det har de gjort godt, og vi er faktisk stolte af jer.

Bente Møller (Ø): Det, jeg har syntes var mest spændende i dag, for jeg har altid vidst, at denne mad havde en ordentlig kvalitet og smagte ordentligt, fordi jeg har smagt den flere gange, var faktisk at sidde ude i Snapstinget for lidt siden og se folk nærmest være overraskede over, at det, vi bød kommunens gamle, var god mad.

Hvis nu man har siddet som medlem af denne forsamling i 4, 8, 12, 16 år eller endnu længere tid og haft en forventning om, at det, vi serverede for kommunens gamle, var elendig mad, så vil jeg sige, så er det da lidt sent lige før et kommunevalg at finde ud af, om tingene faktisk forholder sig sådan. Det skulle man da have handlet på noget før, hvis det var sådan man havde det.

Dengang vi skulle ansætte ny direktør i denne forvaltning, var der nogle af os, der var oppe og tale med Lars Lundgaard, som blev sat til at prøve at formulere, hvad det var for nogle krav, vi havde. Der spurgte Lars mig, da jeg var deroppe, om jeg kunne fortælle nogle ting fra Københavns Kommune, som jeg var stolt af, noget som jeg syntes, vi kunne være stolte af i sundheds- og omsorgsforvaltningen.

En af de ting, jeg nævnte, var madservice a la carte, at vi havde en madleverance, hvor der var valgfrihed mellem flere forskellige menuer, at man kunne få sin varme mad til frokost eller om aftenen, at man kunne få råkost med, hvis man havde lyst til det, det, man ville have,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

og ikke en dessert, fordi biretten er også nogle gange en suppe eller en anden slags forret, men at det var valgfrit.

Nogle har måske bemærket, at vores tidligere medlem af denne forsamling Jørgen Tved kører en stor sag oppe i sin kommune, hvor man tvinger pensionisterne til at betale for denne biret, uanset om de ønsker den eller ej; der kan man nemlig ikke vælge den fra.

Da jeg var oppe og tale med Lars Lundgaard, sagde han: Det er overraskende, Bente. Du er den eneste af alle dem, jeg har talt med, der kan sige noget som helst pænt om denne her kommune. Jeg kunne sådan set sige flere ting i sundheds- og omsorgsforvaltningen, som jeg synes, vi kunne være stolte af.

Vi har også landets eneste certificerede storkøkken, det, vi har ude på Hørgården. Jeg havde fornøjelsen af at være rundt med først en delegation fra Ålborg Kommune, som havde opdaget, at vi kunne noget her, de åbenbart ikke kunne. Senere, da vi havde firbymøde med vores fagfæller i udvalgene fra Odense, Ålborg og Århus, var vi ude i Bystævneparken, og der spiste vi den mad, de, der fik storkøkkenmad, fik den dag. Og det resulterede i, at Ålborg faktisk nu har kopieret vores koncept, for det syntes de var væsentligt bedre, end de leverede.

Så jeg vil sige, det har været dejligt at spise i dag, for jeg har aldrig nogen sinde før i den tid, jeg har spist her, hørt så mange positive bemærkninger om maden.

Så vil jeg sige, at de, der har gået i 4 år og troet, vi serverede noget frygteligt for dem, der skulle have mad, skulle skamme sig over, at de ikke har rejst sagen noget før.

Grete Henius (C): Bente Møller, som jeg på mange måder sætter stor pris på, har en helt uforlignelig evne til at få tingene til at se ud, som om hun er den eneste, der ved noget om en ganske specifik ting, fordi Bente Møller har jo bevæget sig nede på gulvet, hvor tingene foregår.

Må jeg lige sige, at jeg vistnok, så vidt jeg er orienteret, er den eneste – den eneste – der har prøvespist denne mad i 10 dage i træk, idet jeg havde fremsat noget kritik over, at maden så trist og kedsommelig og ukærlig ud. Måske er der nogle, der synes, at »ukærlig« ikke er et udtryk, man kan bruge om mad. Jo, det er det i høj grad. Mad skal se kærlig ud, som om de mennesker, der har tilberedt den og pakket den, øst den op og serveret den, har haft tanke for, at der var et medmenneske, der skulle lukke denne cellofanflap op og glæde sig over at skulle spise et måltid mad.

Det synes jeg ikke, man kunne få glæde ved at gøre, og jeg blev så spurgt, om jeg kunne tænke mig at prøvespise maden i 10 dage, hvilket jeg accepterede at gøre. Det omtalte jeg også, da spørgsmålet blev rejst her for et par uger siden. Jeg krydsede forskellige retter af, og lad mig sige med det samme, at jeg kommer fra et hjem, hvor man spiser, hvad der bliver serveret. Jeg tror ikke, der er en eneste ting, jeg ikke spiser, jeg spiser alt, når det ellers er veltillavet og ikke er dårligt. Så det skyldes ikke, at jeg er kræsen og kun kan lide dét og kun kan lide dét.

Nu vil jeg gentage, hvad jeg også sagde før, at selve udbringningen var i top, og det føler jeg stadig væk, den er. Jeg bor i en ejendom, hvor der bor temmelig mange gamle mennesker, som får mad bragt hver dag, og det var det, der havde inspireret mig til at synes og også efterfølgende synes, at det ikke så særlig spændende ud. Jeg hører også til dem, der mener, at man spiser med øjnene, man spiser ikke kun med munden. Prøv engang at få et lækkert måltid mad serveret og så tag bind for øjnene. Det er ingen svir.

Men altså min kompliment for – og det har jeg fremført tidligere – at maden blev leveret, ikke bare til mig, men til alle i opgangen, der får mad, på klokkeslæt, og det var den korrekte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

ret, der blev serveret. Det var ikke sådan, nå, så var der byttet om på det ene, og det var ikke det, jeg bestilte. Nej, det var perfekt efter bestillingen.

Som jeg også har sagt tidligere, som jeg skrev i det meget lange responsum, jeg leverede til sundhedsforvaltningen efterfølgende, til den afdeling, der er ansvarlig for madudbringningen, så det pænt ud på den måde, at tingene lå i de rum i denne plasticbakke, som de skulle. Der var ikke noget med, at nå, så har man tabt det, og nu er sovsen kommer over i kartoflerne og omvendt. Det var, som det skulle være i disse bakker.

Men, og det vil jeg gentage her, det hjælper ikke med noget økologisk pjank, som Marlene Krogh nu har været inde på. Der skal nogle friske råvarer til, og det har ikke en pind med økologi at gøre. En gulerod, en kartoffel og en grønært bliver altså ikke bedre af, at den er økologisk. Den bliver måske bedre af, at det er en nyistandgjort kartoffel, at det er en skrabet gulerod, eller skrællet på den tid af året, hvor det skal gøres, og at en grønært er en lille, lækker sag og ikke en stor, melet kanonkugle. Og det har ikke noget med økologi at gøre.

Så de råvarer, der bliver brugt, er der for så vidt ikke noget i vejen med. Det er bare frostvarer hældt ud af en pose, og det synes jeg ikke, en pensionist behøver at betale 38 kr. for, fordi så kan pensionisten hælde det ud af sin egen frostpose fra sin egen fryser, hvis pensionisten ellers har sådan en.

En anden ting var, at stegt kød oftest smagte af kogt kød, og jeg sagde til mig selv: Er det her kød stegt? Det smager som kogt kød. Der er ikke noget i vejen med kogt kød, men så må man bare skrive kogte koteletter eller kogt kylling eller kogt noget andet, når det ikke er stegt.

Marlene Kroghs opfordring til, at så kunne pensionisten bare bestille noget hos en slagter, sikke noget vrøvl. Pensionisten får jo netop madudbringning, fordi pensionisten ikke selv kan gå ned til slagteren, fordi pensionisten ikke selv kan tilberede maden. Det er jo ikke af dovenskab, pensionisten får madudbringning. Det er jo, fordi det er den eneste måde, pensionisten kan få noget mad på. De mennesker, der selv er i stand til at gå over og købe de samme færdigfrosne middagsretter i Brugsen eller Irma eller hvor man nu ellers kan få de retter, som oftest er dem, der bliver serveret, jamen de beder ikke om at få lov at betale 38 kr. for en færdigfabrikeret ret, når de kan gå over og købe den for det halve i det nærmeste supermarked. Men de kan ikke gå i supermarkedet, og hjemmehjælperne må jo ikke gå i byen for dem, og det mener jeg i og for sig heller ikke, de skal bruge deres tid til.

Men det er madudbringning, der skal satses på, og vi må hele tiden sørge for, at maden ikke bare er steril og i overensstemmelse med, hvad der nu skal være af tilsætning af vitaminer og mineraler, men at den også er indbydende, delikat og farverig at se på.

Lars Hutters (L): I aften havde jeg bestilt en af mine yndlingsretter, stegt sild i persillesovs, en gammel sjællandsk-skånsk bonderet. Jeg vil sige, at det var en madoplevelse, det smagte virkelig godt. Hvis jeg skal være helt ærlig, og det skal man jo her, når man drøfter gode sanselige oplevelser, så er det faktisk noget af det bedste varme mad, jeg har fået i Borgerrepræsentationen i år. Jeg vil sige, at der faktisk er grund til at rette mere kritik af noget af det varme mad, vi tidligere har fået, end af det, vi har fået i aften, i hvert fald det, jeg har fået.

Så jeg vil egentlig godt have lov til at sige tak til Martin Geertsen, som med dette friske initiativ har fået rettet fokus mod noget af det, der betyder så kolossalt meget for de ældre. Jeg vil også godt have lov til at sige tak til borgmester Peter Martinussen, som følger op på det og virkelig også lægger op til, at der skal ske noget.

Som vi jo ved, så er det faktisk mit hovedområde at beskæftige mig med nogle af de svageste ældre. Jeg oplever beklageligvis, at der er en del svage ældre, der bliver indlagt, fordi de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

ikke får mad nok. Det er da rart at konstatere, at det ikke er på grund af den gode mad. Det er sandsynligvis på grund af nogle andre omstændigheder, som jeg også kunne forstå, at borgmester Peter Martinussen og Martin Geertsen fra Venstre var inde på.

Det at få noget god mad i godt selskab betyder kolossalt for mennesker, især også når man bliver ældre. Jeg glæder mig over efter at have hørt både Martin Geertsen fra Venstre og borgmester Peter Martinussen, at man har fået forståelse for, at det ikke er nok, at der bare er en madlevering, som er god, men at man måske også specielt over for de allersvageste er opmærksom på, at hvis den ældre skal have lyst til at indtage den meget nødvendige mad, så er der også sådan noget omsorg rundt omkring den ældre.

Vi ved jo godt alle sammen, hvor vigtigt det er, hvor vi glæder os til, når vi skal til middag forskellige steder. Jeg vil godt bede de enkelte borgerrepræsentanter tænke en lille smule tilbage, hvis man dag efter dag efter dag efter dag i total ensomhed, selv om det er en flink mand, der leverer den varme mad og skal spise det. Der kan jeg høre, og jeg håber, at det, der bliver sagt i aften, jeg tror fuldt og fast på det, både fra Venstres side og fra Socialdemokratiets side, fra Enhedslisten og fra SF og fra De Konservative, at der er vitterligt en bred politisk opbakning til, at de ældre ikke alene får maden, men at man også har den nødvendige omsorg til, at det bliver den madoplevelse, den begivenhed, som er så vigtig for livskvaliteten.

Men som sagt, endnu en gang tak til Martin Geertsen og borgmester Peter Martinussen. Det var en madoplevelse, som jeg var meget glad for at kunne viderebringe.

Borgmester Peter Martinussen: ... (*Tilråb*) ... Jeg vil ikke stå her fra talerstolen og gentage, hvad Lars Hutters har drukket til sin stegte sild, men jeg vil gerne til gengæld sige tak til stort set alle ordførerne i 1. runde. Det var vel næsten alle. Jeg ved, Grete Henius tidligere også meget malende og uddybende har beskrevet her fra talerstolen, hvordan hun havde det med den madoplevelse, mere negativt, end Lars Hutters lige har fortalt det, som det var at prøve mad fra vores system. Jeg håber, Grete Henius også i aften har fået revideret sin opfattelse. Jeg kan forstå, man i øvrigt generelt, Martin Geertsen sagde ikke så meget om det, men jeg forstod, maden var egentlig meget god – o.k., Martin Geertsen nikker. Dette sagt til protokollen.

Så jeg vil godt starte med, nu skal jeg også nok holde mig i det positive hjørne i denne debat, at sige, modsat hvad der står i pressen i dag, inspireret af hvem ved hvad, så har vi jo hele tiden syntes, det var en god idé, vi smagte denne mad. Jeg tror, det har været en god oplevelse for hele Borgerrepræsentationen, og det synes jeg er dejligt at høre. Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige tak til vores medarbejdere, der dagligt knokler, og også i dag har knoklet med at sørge for god mad til os herinde. Jeg er enig i, at det er god mad, og det er jo dejligt at kunne sige. Det betyder ikke, at det ikke kan blive bedre; det kan det i princippet altid.

Så skal jeg, jeg skal gøre det kort, sige Marlene Krogh tak for ud over rosen til kvaliteten af maden, så vil jeg sige tak for tilsagnet om at ville være med, og vi kan være sammen om det med økologien. Vi har ikke i Socialdemokratiet tænkt os at tage patent på det, jeg ved godt, at SF – o.k., det har SF, så har vi også tænkt os at gøre det. Så vil vi ikke snakke mere.

Nej, jeg synes, vi skal tale videre om det emne. Jeg er enig med, jeg tror, det var Grete Henius, der sagde, at økologi ikke betyder, at maden nødvendigvis er god, fordi den er økologisk. Det er jeg enig i. Sundhed og økologi og økologi og kvalitet behøver ikke at hænge snævert sammen. Men der er fornuft i både sundhed og kvalitet og økologi. Derfor gør det ikke noget, hvis vi kan leve op til alle 3 ting. Det tror jeg godt, vi kan mødes om, og det vil vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

gerne mødes med SF om, Grete Henius må også gerne være med, eller i hvert fald De Konservative efter valget, og hvem der ellers vil være med på det, det tror jeg også, Bente Møller vil. Tak også til Bente Møller for de pæne bemærkninger om det.

Så skal jeg sige 2 ting mere kort. Den ene er at sige til Marlene Krogh, at selvfølgelig er maden på vore hospitaler også vigtig. Også den synes jeg er bedre end sit rygte. Jeg vil heller ikke her misforstås. Jeg synes, det er godt, vi har debatten om det, det tror jeg for øvrigt ikke er noget, jeg bestemmer, om vi har eller ej, og den starter ikke her i aften, og den slutter heller ikke her.

Jeg ved, at man f.eks. på Rigshospitalet og med udgangspunkt i det også i HS generelt arbejder meget med et fælles kostprogram, og det er noget af det, jeg også glæder mig til at arbejde sammen med Marlene Krogh og andre om i næste periode, for vi når det ikke inden på tirsdag. Men der skal jo også være noget at lave efter.

Det sidste, jeg vil sige, er til Martin Geertsens mere direkte spørgsmål til mig, om vi i Den Socialdemokratiske Gruppe vil være med til at sikre valgmuligheder – jeg kan bedre lide ordet »valgmuligheder« end »valgfrihed«, men det er jo en temperamentssag, Martin Geertsen – også mellem offentlige og private udbydere på madområdet. Ja, nu må jeg jo så skuffe Martin Geertsen. Jeg vil sige klart, at i Den Socialdemokratiske Gruppe står vi ved, at vi godt vil skabe valgmuligheder for de ældre. Vi står også ved, hvad vi har aftalt på hjemmeplejeområdet, også om forskellige udbydere af praktisk bistand og andet, og vi kan ikke engang diskutere, hvorfor det ikke er kommet længere, end det er, og det beklager jeg faktisk lige så meget som Martin Geertsen, selv om det ved jeg godt, at jeg ikke kan overbevise Martin Geertsen om, men det gør jeg nu alligevel.

På dette område vil jeg gerne sige klart, så det ikke kan misforstås, at Den Socialdemokratiske Gruppe hellere vil bruge kræfterne på at videreudvikle det madkoncept, vi har, den fine ordening, vi har her, med vores gode køkkener i ryggen – hvis jeg må bruge det udtryk – og vores gode medarbejdere, og så bruge kræfterne og ressourcerne og arbejdsindsatsen på at skabe bedre spisemuligheder for de ældre. Altså hvis jeg var pædagog, ville jeg have sagt »spisesituationen«, jeg kan ikke fordrage ordet, så jeg sagde det ikke, men arbejde med det, som Lars Hutters også beskrev før, som jeg også var inde på.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi bruger kræfterne og ressourcerne i vores system på at skabe bedre tid til omsorg og pleje for vores ældre, og at det også indbefatter, at de får det her gode madtilbud, som også offentlige køkkener godt kan levere, men at vi så gør noget ved serveringen af det og muligheden for, at ældre kan nyde det i fællesskab.

Vi havde for nylig i Sundhedsudvalget en lille sag i det store spil, og vi har jo haft mange sager og meget spil, men en lille sag om spisemuligheden ude i Sundbyparken, hvor vi var enige om, at her var der nogle ældre, der, det kostede meget, men som rent faktisk havde mulighed for at spise sammen.

Vi vil hellere i Den Socialdemokratiske Gruppe bruge kræfterne både før og efter den 20. november på at udvikle den type fælles spisemuligheder og så udvikle vores eget offentlige madkoncept og så lade være med at bruge kræfterne på at lukke de private ind på et område, hvor vi egentlig gør det godt, og det vil jeg gerne sige tak for en gang mere.

Martin Geertsen (V): Jamen jeg ved godt, at jeg var ubehøvlet i mit første indlæg, undskyld, og tak for mad. Jeg synes faktisk, at den sild, jeg fik, den var jo ... I får ikke ros, der går ud over, hvad min egen mor kan levere, men det er lige ved at nå det. Det var faktisk rigtig, rigtig god mad og tak for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Så vil jeg alligevel sige til Peter, at den diskussion fortsætter vi jo så givet efter den 20., eller det gør vi, den diskussion, der handler om valgmuligheder. Jeg er nemlig enig med Peter Martinussen i, nu kan jeg ikke ordret citere, men med forlov, at det ikke er sikkert, der er særligt mange, der vælger det private alternativ. Men jeg tror, det er vigtigt også på dette område at give alternativer, fordi hverken borgmester Peter Martinussen eller jeg jo kan tale på alle københavnernes vegne.

Derfor er det vigtigt at gøre paletten så bred som muligt inden for det, det offentlige leverer, men også mellem offentlig og privat. Som jeg nævnte i mit første indlæg, så tror jeg faktisk, at konkurrencen vil være med til at skærpe opmærksomheden i det offentlige system, men også hos private, som selvfølgelig gerne vil ind på markedet.

Der kan man forestille sig mange, mange forskellige modeller. Jeg ved, at Martinussen ikke bryder sig så meget om begrebet check, men det er efter checkkonceptet, at man så kan købe sin mad hos andre leverandører. Det er sådan set ikke et udtryk for, at vi gerne vil have private løsninger blot for at have dem, men simpelt hen for at skabe den størst mulige variation og de størst mulige valgmuligheder i leveringen af mad til de ældre københavnere. Det tror jeg, vi vil komme til at slås om før, men også efter den 20.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Den debat fortsætter vi gerne fra Socialdemokratiets side, og jeg vil meget gerne selv deltage aktivt i den også både før og efter den 20. november. Nu skal vi ikke reklamere for valg møder, men vi har jo bl.a. en chance på lørdag, hvor vi kan drøfte det videre.

Men jeg vil godt sige alligevel uden at virke alt for polemisk, at nu synes jeg, Venstres argumentation ikke rigtig hænger sammen, og jeg tror, Martin Geertsen opdagede det midt under sit indlæg, det kunne jeg høre på afslutningen. Jeg har opfattet Venstres indsats og indlæg på dette område i de her 4 år som, at Venstre ønsker valgmuligheder for borgerne, punkt 1. Venstre ønsker størst mulig kvalitet for borgerne, punkt 2. Det er alt sammen fair nok og i orden, og der kan Socialdemokratiet og Venstre sådan set godt være enige – hvis vi må for Mikkel Warming. Undskyld, nej, det var også forkert af mig at nævne Mikkel Warming, så Morten Kabell ligefrem står og falder om deroppe. Det må du undskylde, Morten. Nå, jeg vil bare sige: Tag det nu roligt, vi bliver ikke enige om alt. Jeg skal nok komme til uenigheden, så bliv bare stående.

Jeg vil bare sige, at der, hvor jeg ikke forstår Martin Geertsen nu, er, at Venstre hele tiden har sagt og kom også til at sige her: Vi ønsker ikke private løsninger for det private skyld. Vi ønsker dem, fordi vi ønsker valgmulighederne og kvaliteten. Venstre siger også, at det er vigtigt, at private er med.

Nu har vi så et offentligt system, hvor vi alle sammen har stået og takket vores glimrende medarbejdere, nu ved alle, at de sidder deroppe, så nu kan vi godt sige det, de har også fortjent det, at kvaliteten er i top, lige så god som vor mor lavede den, det tror jeg, Martin Geertsen kom til at sige, det var et helt reklameslogan ... (*Afbrydelse*). Næsten, o.k. Jeg forstår godt, at Martin Geertsen ikke vil være arveløs.

Punkt 2, at der er valgmuligheder i systemet. Så må jeg spørge: Hvorfor søren, nej, hvorfor pokker, det kunne også være et skældsord, hvorfor pokker skal de private så ind på banen bare for at komme ind på banen? Hvis vi har et system, hvor valgmulighederne er der, hvor kvaliteten er i top, kunne Martin Geertsen og Venstre så ikke stikke den ideologiske skrue-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

tvinge i lommen og være med til at udvikle det offentlige system, gøre valgmulighederne stærkere sammen med os, sikre både økologien, sundheden og kvaliteten og så for en gangs skyld lade være med det private pjank?

Hvis Venstre mener noget med hele den minutvals, Anders Fogh Rasmussen danser i øjeblikket om hjemmeplejen, som Martin Geertsen jo har skrevet orkestersonaten til, hvis man mener noget med pleje og omsorg for de ældre, så brug dog kræfterne på det. Ellers er det jo rent privat ideologi, og det synes jeg da er fint nok, hvis Venstre siger det. Så er det første gang inden den 20., det bliver sagt. Så håber jeg, Martin Geertsen gentager det på lørdag, og han må godt invitere Anders Fogh med. Så får vi klædt hele Venstre af på én gang.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, vi går tilbage til menuen.

Martin Geertsen (V): Jeg tror, borgmester Peter Martinussen overvurderer min person, hvis han tror, jeg har skrevet orkestersonaten til Venstres formand. Det tror jeg, han gør.

Så vil jeg sige til spørgsmålet om det med, hvor centralt det private skal stå: Jamen hvis det var sådan, Peter Martinussen, at jeg bare ville have de private med for at have de private med, fordi jeg synes, de i alle sammenhænge var det bedste, så ville jeg jo sige, jeg ville overhovedet ikke have noget af den mad, der bliver produceret i det offentlige system. Intet af det vil jeg have, fordi det er centralt for mig, at det bliver privat produceret. Det er præcis det, der er min pointe. Jeg vil have de private med, fordi mit udgangspunkt er, at københavnernes skal have så stor en valgmulighed som overhovedet muligt. De skal have valgmuligheden mellem forskellige offentlige ydelser, og de skal have valgmuligheden mellem offentlige og private ydelser.

Se, det kan jo være, at jeg synes, at silden var pragtfuld og sådan cirka næsten på højde med min mors, undskyld, næsten på højde med min mors, men det er jo ikke sikkert, at fru Hansen ude i byen synes, at det er tilfældet. Jeg tror aldrig vi vil gøre alle tilfredse, uanset om vi laver tusind forskellige valgmuligheder mellem offentlige ydelser eller tusind forskellige valgmuligheder mellem offentlige og private. Men jeg tror på, at man ved at gøre viften bredere kan stille endnu flere mennesker tilfreds. Jeg vil ikke bare have tingene privatiseret for at få dem privatiseret, men jeg vil have de private med som en konkurrent i forhold til det offentlige system.

Det, Peter Martinussen er inde på, er at sige det private pjank, og Peter Martinussen vil have det offentlige blot for at have det offentlige og intet andet. Det synes jeg er dogmatisk, det synes jeg er at kravle op på de ideologiske barrikader. Hvorfor ikke sige, som Peter Martinussen jo gør på alle mulige andre områder: Vi tør godt være med, vi tør være med til alt det frække, vi tør godt invitere de private ind, fordi vi ved, vi har en drønende god leverance fra det offentlige system?

Netop sådan en aften som i aften, hvor vi har fået en pragtfuld sild, burde man da åbne op og sige: Ved I hvad, vi leverer så god mad i det offentlige system, at vi tør godt blive udfordret af private. Se, det ville være at vise mandsmod fra en fræk socialdemokrat, som i øvrigt på valg mødet på mandag har i tankerne at gå og klæde Venstrefolk af.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen**: Det var nu på lørdag. Jeg skal nok love, det kun bliver billedligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Men må jeg ikke bare sige, jeg synes alligevel, der er lidt pointe i det her, fordi når vi f.eks., Venstre og Socialdemokratiet sammen med andre partier herinde, har truffet en aftale om, at vi godt vil lade f.eks. private udbydere af rengøring komme ind på hjemmeplejen og være et alternativ vel at mærke, og det vil jeg understrege, og det ved Martin Geertsen selvfølgelig godt, men det er mere sagt for tilhørerne i øvrigt, at borgerne selv vælger, så gør vi det jo, fordi det kunne godt være, det kunne sagtens være, at der var private rengøringsfirmaer, der var specialiseret i rengøringservice og var bedre til at tilrettelægge det, end vi er i den offentlige hjemmepleje.

I den offentlige hjemmepleje har vi nogle andre kerneopgaver, den personlige pleje og alt det andet, plejen og omsorgen, som vi går op i, minutvalsen igen, som vi godt vil prioritere. Derfor det.

Men altså silden der, som Lars Hutters har nydt, er jo ligeglads med, om den bliver fanget til en privat eller en offentlig restaurant. Selvfølgelig er der mange opskrifter på sild, det er alligevel svært at variere det meget.

Jeg må sige, at lige præcis her synes jeg faktisk, at vandene skiller, og at Martin Geertsen også må finde ud af en gang imellem, om han vil bruge ressourcerne på at videreudvikle det offentlige system på et område, hvor han tror, det kan være med, og hvor vi kan sikre valgmulighederne, faktisk menuen bogstavelig talt, inden for vores egne rammer, eller vi er nødt til at bede private om at være med, bare fordi vi vil have private med. Der er en forskel på de 2 situationer.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet. Tak for mad; sagen er slut.

Redegørelsen blev taget til efterretning.

33) BR 474/01. Medlemsforslag om nedgravning af Metroen

(Stillet af Mikkel Warming, Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Marie Jeppesen, Morten Kabell og Bente Møller (alle Ø)):

Borgerrepræsentationen beslutter at det er en forudsætning for gennemførelse af metroens 3. etape på Østamager, at metroen graves ned.

Borgerrepræsentationen henvender sig til regeringen med henblik på at få hævet lånerammen for Ørestadsselskabet, for at få finansieret en nedgravning af metroens 3. etape.

Borgerrepræsentationen pålægger Københavns kommunes repræsentanter i Ørestadsselskabets bestyrelse at foreslå og stemme for en nedgravning af metroens 3. etape, samt foreslå en hævet låneramme til Ørestadsselskabet.

Mikkel Warming (Ø): Vi ønsker, det tror jeg, vi alle sammen gør, at anlægget af metroens 3. etape sker uden gener for Amagers befolkning. Hvis metroen kommer til at ligge over jorden, vil det give naboerne meget store gener. Vi ønsker en nedgravning af metroen på Østamager. Det er vi ikke alene om. Alle partier har efterhånden her i løbet af valgkampen lovet amagerkanerne, at metroen skal graves ned. Som der står på forsiden af Amager Bladet i denne uge: »Hellere ingen løsning end en dårlig og billig løsning i 1. sals højde. Det er ham-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

rende udansk at lægge trafik op i 1.-2. sals højde«. Det er ikke os, der har sagt det her, vi er meget enige, det er borgmester Winnie Larsen-Jensen fra Socialdemokratiet, der har sagt det.

Det løfte om nedgravning, som er givet i valgkampen, er givet ikke mindst på forsiden af Amager Bladet i denne uge, synes vi, at partierne skal have en chance for at stå ved inden valget. Det er ikke nogen hemmelighed, at vores tillid til socialdemokratiske garantier og valgløfter – ligesom borgerlige af samme slags – måske kunne være højere.

Derfor er det, vi i aften har stillet forslag om, at Borgerrepræsentationen beslutter, at det er en forudsætning for gennemførelse af metroens 3. etape, at metroen graves ned. Det vil være rimeligt, når nu lokalplanen desværre ikke når at blive behandlet før valget, at man får en chance for at se, om ikke alle mener deres løfte, eller om der er nogle, der ikke er så vilde med at holde det.

Vi har samtidig stillet forslag om, at kommunen skal arbejde for at få hævet lånerammen for at finansiere nedgravningen. Det er, fordi vi mener, det er på den måde, at man bedst sikrer, at der kommer en finansiering, uden at den går ud over den kommunale service.

Vi mener, det er afgørende, at Borgerrepræsentationen i aften tager stilling til at garantere, at metroen på Østamager bliver gravet ned, at det er en forudsætning for Københavns Kommune.

Det med finansieringen er vi villige til at diskutere, også gerne i udvalg og alle mulige andre steder, men den del at vedtage i aften, at det er en forudsætning for Københavns Kommune, at metroen graves ned, vil vi have til afstemning i aften. For som det – glimrende – citat: »Hellere ingen løsning end en dårlig og billig løsning«.

Derfor vil vi gerne have delt afstemning, således at vi særskilt stemmer om den første del af forslaget, nemlig: »Borgerrepræsentationen beslutter, at det er en forudsætning for gennemførelse af metroens 3. etape på Østamager, at metroen graves ned.« Det vil vi have til afstemning særskilt. Jeg skal så lige sige, at der ønsker vi navneopråb.

Hvis, som der har været nogle rygter om på gruppeformandsmødet, at man ønsker at udvalghenviser hele forslaget og ikke vil tage den afstemning i aften, vil vi opfatte det også i de sidste dages valgkamp som, at man ikke ønsker at give en garanti for, at metroen graves ned, at man ikke ønsker at holde de løfter, man har givet amagerkanerne. Det vil vi gå ud og sige også i de sidste dage af valgkampen.

En udvalghenvisning af også den første del af forslaget, ikke finansieringen, det kan vi godt putte i udvalget, hvis man ønsker det, men en udvalghenvisning af, at Borgerrepræsentationen beslutter, at det er en forudsætning for Københavns Kommune, at metroen graves ned, vil vi betragte som i praksis at stemme nej til det forslag.

Løfter er til for at blive holdt. Borgerrepræsentationen skylder amagerkanerne at melde klart ud, inden krydserne sættes på tirsdag, for hellere ingen løsning end en dårlig og billig løsning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det forslag, vi behandler, er meget samstemmende med det afstemningspunkt, den hensigtserklæring, som blev afklaret i forbindelse med budgettet her for nylig. Vi stemte imod den hensigtserklæring, og det gjorde vi bl.a. med henvisning til, at en vedtagelse af den ville jo bidrage til at sætte det videre arbejde i stå umiddelbart, også fordi der ikke var anvist finansiering for forslaget.

Jeg ønsker, og det har jeg sagt ved flere lejligheder, også 3. etape gravet ned. Jeg vil også godt sige, det tror jeg også, Mikkel Warming ved, ellers ville han jo heller ikke have beskrevet det som at det er en forudsætning for, at der jo er flere parter i denne sag, der er mindst 3

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

parter. Ud over Københavns Kommune, ud over staten, Københavns Amt, så er der vel også egentlig Tårnby Kommune. Jeg synes ud fra det gode naboskab og ud fra samarbejdet om dette projekt, ja, så ville det være mest hjælpsomt for den videre proces, hvis det sker efter den køreplan, som er forudsat, og som er aftalt med de andre parter i denne sammenhæng.

Jeg har tidligere sagt, at jeg, når den proces er kørt videre, når HUR har vurderet kommentarer og vurderet indsigelser til projektet, vil indbyde staten, amtet og også Tårnby Kommune til en drøftelse af den endelige udformning af metroens 3. etape. Min opfordring skal være, at det er den køreplan, som vi opererer med.

Bare en lille bemærkning, og det behøver vi ikke at bruge så mange kræfter på nu, men den finansieringsmodel, som Mikkel Warming og Enhedslisten peger på, nemlig det, at man skal finansiere nedgravningen ved en forhøjelse af lånerammen, tror jeg, man må sige, og det tror jeg, de fleste, der ved, hvad det er der sker, når man har en kassekredit, altså det er jo ikke altid alene problemet at få hævet kreditmaksimum. Sagen er jo også, at man skal have en eller anden forventning om, at man er i stand til at betale tilbage. Så derfor er det ikke bare – vel, Mikkel Warming? – et spørgsmål om at få forøget rammen, men også, at man i den sammenhæng, når man gør det, skal have en klar vurdering af og sikker vurdering af, at man med de ressourcer, man har, bliver i stand til at betale gælden tilbage.

Det er sådan, at en nedgravning af metroens 3. etape skønnes til at ligge mellem 1½ og 2 mia. kr. Ørestadsselskabets andel af det er ca. 1 mia. Københavns Kommune hæfter via sin ejerandel i selskabet for de 55 pct. Der kan man sige, at det vil heller ikke være rimeligt, heller ikke være passende, at forpligte Borgerrepræsentationen til en omkostning af den størrelsesorden ved bare at vedtage forslaget her og nu, uden at det er fornødent vurderet. Derfor lægger jeg selvfølgelig også op til, at der må være en proces i det her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Engberg – undskyld, Jens Johansen.

Jens Johansen (F): Jamen jeg vil da afvente interesseret, hvad Lars Engberg kan have at tilføje af nye socialdemokratiske synspunkter til det, som overborgmesteren lige har sagt.

SF har i høringsmaterialet til metroens 3. etape skrevet, at vi principielt ønsker en nedgravning, men at det ikke er en forudsætning.

Vi har nu haft en høring, hvor vi har oplevet dels en VVM-redegørelse, som peger på de klare miljøgevinster ved en nedgravning. Det må vi sige virker stærkt overbevisende, ligesom det er stærkt overbevisende, at amagerkanerne i den grad er imod den løsning, som er i høring, og som er foreslået.

Derfor er SF, påvirket af den lokale modstand og de lokale protester, af den opfattelse, at det må være en forudsætning for gennemførelsen af metroens 3. etape, at metroen graves ned, og det vil vi gerne stemme for. Havde Enhedslisten ikke begæret delt afstemning, så ville vi begære det, for vi mener, der er 3 forskellige forslag i det forslag, der her er stillet af Enhedslisten. Vi er af samme opfattelse, at hvis ikke den kan graves ned, jamen så må vi vente, til der er råd til at finansiere det.

Enhedslisten foreslår så også, at Borgerrepræsentationen henvender sig til regeringen med henblik på at få hævet lånerammen for Ørestadsselskabet. Ja, altså det kan vi da godt støtte, at man gør. Vi er ikke så sikre på, hverken at det kan lade sig gøre eller at det er særlig tilrådeligt at forhøje lånerammen; det kommer an på Ørestadsselskabets økonomi.

Jeg er ikke i tvivl om, at lånerammen teoretisk og teknisk set – nu ringer Conny igen til formanden, kan jeg høre – kan forhøjes. Ørestadsselskabet har jo nogle stærke ejere i staten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

og Københavns Kommune. Og skulle det ikke kunne klares med renterne, ja, så ville det skulle skattefinansieres.

Det er vores opfattelse, at en nedgravning af metroens 3. etape skal finansieres ved ordinære menneskepenge og ikke ved det indiske rebtrick, som Ørestadsselskabets økonomi er. Når jeg siger indisk rebtrick, så er det et citat af den nuværende formand, Henning Christophersen. Det er jo sådan noget med at få det til at svæve af sig selv. Det viser ganske udmærket og billedligt, hvordan finansieringen hænger sammen.

Men ikke desto mindre skal der også en finansiering på, og det er da en måde at tage hul på finansieringsdiskussionen at sige, at vi starter med en henvendelse om at få udvidet lånerammen. Når vi har sagt sådan, ja, så kan vi også stemme for det, og vi kan også stemme for, at de øvrige medlemmer af Ørestadsselskabets bestyrelse, som repræsenterer Københavns Kommune, skal stemme for det.

Jeg skal blot meddele, at SF kan stemme for alle 3 og vil tolke det på samme måde, hvis et flertal beslutter at udvalghenviser frem for at tage en afstemning her i aften.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Engberg kommer først efter partiordførerne. Ole Hentzen har ordet.

Ole Hentzen (C): Jeg skal fra konservativ side give den samme positive tilkendegivelse om, at principielt ønsker vi metroen gravet ned, og jeg bruger bevidst ordet »principielt«, for hvis det ligesom sættes på spidsen a la det, Enhedslisten har ønsket at gøre med dette beslutningsforslag – det kan man ikke klandre dem for, det er jo valgkamp, og selvfølgelig skal de det – så bliver diskussionen jo derved også bare principiel og ikke reel.

For det principielle er, at selvfølgelig ønsker vi den nedgravet. Men da det ikke kan ses i sammenhæng med konsekvenserne for byen, hvis vi ikke får en metro på grund af, at amtet f.eks. ikke vil være med til at nedgrave, så vil jeg samtidig tilkendegive, at for os er metroen vigtigere overordnet end det også meget vigtige at prøve at få den til at blive gravet ned.

Men når nu Enhedslisten insisterer på, at der skal gives denne melding i aften, så må jeg sige til min unge ven, hr. Mikkel Warming, at den tilkendegivelse, han får fra De Konservative, er, at vi ikke ønsker at stemme for det 1. »at«. Vi mener ikke, at man isoleret kan se på det på den måde, selv om man gerne vil gå ud og rejse fanen højt, og så skal vi samtidig hver gang have lov til at sige det, som vi siger, og som ikke er med i beslutningsforslaget, nemlig at hvis alt andet er lige, så vil vi ikke deltage i det, undtagen vi samtidig har sikkerhed for, at metroens 3. etape alligevel gennemføres. For 3. etape er livsvigtig for os som parti, vi vil have hele metroprojektet. Vi ser meget, meget, meget gerne, at den bliver nedgravet, men vi vil ikke stoppe 3. etape eller ødelægge den, hvis det viser sig, at det ikke kan lade sig gøre.

Lars Engberg (A): Vi er meget på linie med det, Ole Hentzen siger, vi går ind for nedgravning, det er der ikke tvivl om, vi går ind for, at den løsning, vi finder ude på metroens 3. etape på Amager, er en miljømæssigt forsvarlig løsning, og det indebærer nedgravning af metroen.

Vi kan sådan set godt vedtage det ultimatum, eller hvad man skal kalde Enhedslistens forslag, som ligger. Vores frygt er, at vi kommer til at fastlåse en situation, som ikke bør være fastlåst. Vores frygt er, at vi med en vedtagelse i aften, og jeg taler her om det første punkt, reelt stopper metroens 3. etape fra i morgen. Det ønsker vi ikke. Vi ønsker, at metroens 3. eta-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

pe bliver gennemført. Vi ønsker, at den bliver gennemført på en miljømæssigt forsvarlig og forbedret måde i forhold til det projekt, der ligger.

Derfor ønsker vi at etablere en forhandlingssituation, dels om løsningen, dels om finansieringen. Jeg kan da henvise til det, der var vores begrundelse, og som vi stadig væk mener, da et tilsvarende forslag som det 1. punkt, som blev fremsat af Enhedslisten i forbindelse med budgetbehandlingen som hensigtserklæring, og der havde vi den stemmeforklaring, som jeg vil bede jer om at lægge mærke til, fordi det ikke er hver dag, vi afgiver stemmeforklaringer til vores afstemninger.

Men vi har noteret i protokollen, at Socialdemokratiet stemte imod med den begrundelse, at en vedtagelse ville have sat det videre arbejde med 3. etape i stå. Det er vores faste overbevisning, at sådan ser verden ud, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker ikke at sætte 3. etape i stå, men vi ønsker, at den bliver etableret på en miljømæssigt forsvarlig måde, også bedre end det projekt, der ligger nu. Det kræver forhandlinger, og det kræver kontakter. Det kræver, at vi ikke beslutter noget i aften, som låser situationen fast.

Derfor vil jeg foreslå, at hele medlemsforslaget henvises til Økonomiudvalget.

Morten Kabell (Ø): Bare nogle få kommentarer til nogle af ordførerne. Jeg synes i øvrigt, det er tankevækkende, at Venstre glimrer i den grad ved deres fravær, Venstre som jo ellers har gjort deres bedste for at råbe højt ude på Amager om, hvor villige de er til at følge amagerkanernes ønsker. Men der er selvfølgelig også forskel på, når man fører valgkamp, og hvad man i virkeligheden mener.

Jeg vil i det mindste kvittere for Ole Hentzen, som faktisk er ærlig nok til at gå herop og forklare, hvad det er Det Konservative Folkeparti mener. Jeg vil så sige til Ole Hentzen sådan ganske stiltfærdigt, ja, det er rigtigt, det er valgkamp, men faktisk er Enhedslisten kommet med de her meldinger hele vejen igennem, også i de perioder af det kommunale liv, hvor der jo ikke har været tale om valgkamp. Så jeg vil tillade mig at mene, at vi faktisk har været rimeligt konsistente i vores holdninger også uden for de deciderede kampagnesituationer.

Så vil jeg sige til SF, at jeg har været på denne talerstol mange gange og diskuteret Ørestad, men det er første gang, jeg oplever, SF giver et realistisk billede af Ørestadsselskabets økonomi og økonomiske konstruktion. Jeg kvitterer og takker for den nye erkendelse, der er kommet fra SF's side, og vil sige, at det er jeg glad for. Det kan da være, det kan give mulighed for nogle mere konstruktive samarbejder i tiden fremover.

Så hører jeg, at Lars Engberg gerne vil grave ned, men vil i øvrigt ikke sige det. Københavns Kommune må også gerne mene det, bare vi ikke vedtager det, bare vi ikke siger det, fordi nu skal vi jo forhandle.

Det står så ikke helt klart, hvad det er for et forhandlingsgrundlag, der skal være, med hvem vi i øvrigt skal gå ud og forhandle, for ingen af de ting må vi egentlig vedtage noget sted, og vi må faktisk heller ikke vedtage noget forhandlingsgrundlag for Københavns Kommune. Jamen så er det jo også så nemt, kan man sige, fordi så slipper Lars Engberg jo også for, at vi overhovedet egentlig bør forhandle med nogen som helst. Hvad Socialdemokratiet vil, er dermed en gåde.

Så bliver jeg nødt til at sige, at vi har en aldeles utroværdig overborgmester. Det er aldeles og ethundrede procent utroværdigt, at overborgmesteren, næstformand for Ørestadsselskabet, står bag mig og forklarer så tydeligt om lånerammen, om, hvor dårlig plads der er, og hvor meget vi skal passe på Ørestadsselskabets økonomi, og hvor realistisk det mon er at hæve lånerammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Vi har ikke haft én Ørestadsdebat i denne sal, uden at overborgmesteren, uanset hvilken kasket han har måttet ønske at have på, vi har ikke haft et møde i Økonomiudvalget, hvor jeg ikke er blevet tudet ørerne fulde af økonomiforvaltning og overborgmester, og lad mig så nøjes med at angribe overborgmesteren, det er ham, der kan svare i denne sag.

Men hvor overborgmesteren ikke tydeligt gentagne gange nærmest har ønsket at skære det ud i pap for mig, hvor sund Ørestadsselskabets økonomi var, hvor sikre de regneark, hvis udskrifter vi gentagne gange har fået, men som jeg i øvrigt aldrig har måttet få udleveret, en ting der i øvrigt, ikke mindst efter i aften kommer fra Indenrigsministeriet, reglerne om udvidet aktindsigt for borgerrepræsentanter, men ifølge alle disse tal er det jo så tydeligt, at der ingen problemer er, har overborgmesteren jo ment, med en udvidet låneramme, heller ikke med de næste 1,8 mia. kr.

Men nu oplever vi pludselig, at det er fuldstændig utænkeligt, ja, Ørestadsselskabet vil jo gå konkurs, hele konstruktionen vil revne, mørket vil sænke sig over København, og der er ingen grænser for al landsens ulykker. Det er tæt på, at vi ser græshoppesværme komme ind over Øresund, hvis det ellers er, at vi får vores forslag vedtaget.

Det er tankevækkende, og jeg må indrømme, at jeg ikke har mødt lignende utroværdige udtalelser, siden jeg sidst hørte Venstre udtale sig om hjemmeplejen.

Jeg synes simpelt hen, det er grænsende til det uanstændige, når overborgmesteren i den grad formår at udgive forskellige virkeligheder for Ørestadsselskabets økonomi. Jeg må kræve, at overborgmesteren med sin forvaltning snarest i Økonomiudvalget og i Borgerrepræsentationen får fremlagt grundlæggende og grundige beregninger for, hvordan Ørestadsselskabets økonomi hænger sammen, at samtlige papirer, regneark og andet bliver lagt på bordet og bliver efterprøvet af Økonomiudvalget, fordi det her er en farce, og det er ikke Københavns Borgerrepræsentation værdigt.

Jeg må erkende, at jeg faktisk heller ikke har syntes indtil nu, at det var overborgmesteren værdigt. Det er ikke den stil, jeg synes, overborgmesteren burde lægge for dagen, og jeg synes egentlig også, det er meget uvant. Beklager.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil godt sige, at det er fantastisk utroværdigt af Morten Kabell at udlægge det, jeg sagde før, og sammenligne det med, hvad Venstres formand har sagt i en helt anden sag. Det er simpelt hen imponerende.

Jeg sagde, hvis Morten Kabell var herinde, til Mikkel Warming, at problemet er jo ikke bare at få hævet en låneramme, problemet er jo ikke bare at få hævet en kassekredit. Problemet er at have en vurdering af, om man er i stand til, og hvorvidt man er i stand til at betale tilbage. Sådan er det jo i et privat forhold, og sådan er det naturligvis også her.

Jeg har ikke sagt, at det ikke vil kunne lade sig gøre, det har jeg ikke nogen vurdering af. Jeg har brugt det som afsæt til at sige det, der skulle lægge op til Lars Engbergs udvalgshenvisning, fordi det kunne jo være en meget fornuftig ting at få det vurderet, få det prøvet af under sådan et udvalgsarbejde.

Jeg ved ikke, hvor balancen præcis ligger henne, men man kan ikke bare blive ved med at udvide lånerammer, Morten Kabell, det kan man jo ikke, man kan ikke bare blive ved med at lægge på, det tror jeg også, Morten Kabell er enig i med den betydelige indsigt, det vil jeg godt rose Morten Kabell for, fornemmelse og forståelse for, hvordan sådanne elementære økonomiske sammenhænge er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

Jens Johansen (F): Det er lidt i samme boldgade som det, overborgmesteren siger, for jeg synes, det er fantastisk at høre Morten Kabell fra talerstolen heroppe sige, at det er første gang, han har hørt SF eller mig have en realistisk vurdering af Ørestadsselskabets økonomi og budget.

Altså, hvis vi nu lige prøver at se på, hvad det er forslaget er, så er det jo et forslag fra Enhedslisten om, at vi skal rette henvendelse til regeringen om at få udvidet lånerammen for et foretagende, om hvilket Enhedslisten med op til 4 ordførere i samme debat har sagt, at det er på vej mod konkurs og fallit og vil koste skatteborgerne dyrt. Men det låner vi os ud af, det låner vi os ud af, vi forhøjer bare lånerammen, så det her selskab, der snart går konkurs og fallit, kan låne endnu flere penge, så vi kan hente endnu flere penge fra skatteborgerne i København.

Hvis Enhedslisten skulle have været konsistent, dvs. i overensstemmelse med det, Enhedslisten tidligere har sagt og hidtil har sagt om Ørestadsselskabet og metroanlægget, så ville det være, at man skulle rette henvendelse til regeringen for at få den til at finansiere nedgravningen. Fordi Enhedslisten har jo tidligere, det kan jeg da huske, sagt, at det her skal overtages af staten, og det må være statens ansvar, og det skal vi i hvert fald holde de københavnske skatteborgere fri af. Det skal vi især, fordi Ørestadsselskabets økonomi er så dårlig, så de kommer til at betale for det under alle omstændigheder alligevel.

Jeg spørger mig selv i denne sammenhæng, hvem det er der er realistiske, og hvem det er der er urealistiske. Der er i hvert fald ikke meget sammenhæng i den finansiering, Enhedslisten tidligere har talt om, tidligere har kritiseret, og så det, Enhedslisten nu foreslår.

Men ikke desto mindre siger vi: Lad os bare prøve, rette henvendelse til regeringen for at se, om den anden ejer vil være med til at forhøje lånerammen, vel vidende, at Ørestadsselskabet i så fald kan dø rentedøden. Ørestadsselskabet har en robust økonomi, der kan klare det anlæg, som nu er i gang, det viser beregningerne, de beregninger, som har været forelagt i Økonomiudvalget, og som vil blive forelagt. Når budgettet i Ørestadsselskabets bestyrelse er vedtaget, så ved Morten Kabell lige så vel som alle andre, at så får Økonomiudvalget, fordi det skal Økonomiudvalget som ejerrepræsentant, naturligvis have de beregninger og regneark.

Så det er noget vås, når Morten Kabell heroppe siger, at han aldrig har kunnet få papirerne, og jeg vil da gerne se, at han klager til Indenrigsministeriet over, at han ikke kan få papirer, som faktisk har været uddelt og foreligget på økonomiudvalgsmøderne igennem de sidste 4 år.

Jeg spørger mig selv, hvem det er der har en realistisk vurdering af tingene. Jeg er ikke i tvivl om, hvad jeg mener i den sag om Enhedslistens måde at forsøge at finansiere det her på.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal såmænd bare sige til Jens Johansen med hensyn til det sidste, at jeg har, ikke i 4 år, men så i hvert fald i 3½ år, udbedt mig det grundlag, som jeg kan se, at vi får papirerne udskrevet på.

Jeg har udbedt mig, at man kan få indsigt i de regneark, således at vi også selv kunne efterprøve mange af de beregninger, der var. Det er blevet mig nægtet hver eneste gang af skiftende økonomidirektører. Der er blevet gjort opmærksom på, at det kunne man søreme ikke, fordi faktisk fandtes der slet ikke sådan nogle regneark, var bemærkningen på ét tidspunkt. Da man så kunne se, at det var jo imponerende, så ens dokumenterne så ud, så et eller andet sted var der jo nok tale om, at de fandtes i en elektronisk udgave, og at der nok også lå et regneark bag, så ændrede man pludselig holdning: Jo, men nej, men det var ikke nogen, man sådan lige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

havde. Nej, man kunne i hvert fald slet ikke udlevere dem, for det var i hvert fald slet ikke sådan noget, reglerne om den udvidede aktindsigt kunne danne grundlag for.

Så jeg må sige til Jens Johansen, at han ikke har ret. Jeg har faktisk forsøgt i 3½ år. Men hvis Jens Johansen vil bakke mig op i Økonomiudvalget om, at jeg kan få dem udleveret, så vil jeg da være glad for det.

Så vil jeg sige, at Enhedslisten har ved alle lejligheder i denne sal, både før jeg kom ind i Borgerrepræsentationen og undervejs, sat spørgsmålstejn ved økonomien, ved bæredygtigheden, ved lånerammen, ved hvad som helst. Jeg tror også, Jens Johansen og overborgmesteren vil kunne erindre lange økonomiudvalgsseancer, hvor vi har gennemgået økonomien, skal vi sige pindet den ud i petitesse og detaljer for at finde ud af, hvad der lå bag. Det har stort set været umuligt i øvrigt.

Men hver eneste gang og ved hver eneste lejlighed har Jens Johansen og overborgmesteren forsikret, lovet, formanet mig og andre enhedslistemedlemmer om, at der ikke var nogen problemer, at økonomien var robust, at enhver lånerammeudvidelse ville være fuldstændig urisikabel, at der simpelt hen ikke var nogen problemer overhovedet, og at enhver bekymring, Enhedslisten havde, bare skyldtes, at vi var sarte mimoser ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er også rigtigt.

Morten Kabell (Ø): Det kan godt være, overborgmesteren mener, det er rigtigt – det kan også godt være, vi snart skulle få os en ny overborgmester.

Men jeg må så sige, at Enhedslisten følger nu denne formaning, vi følger nu de ting, vi har fået at vide, vi tager, sagt med andre ord, SF og Socialdemokratiet på ordet, men så er det åbenbart galt, og så holder de garantier ikke længere, fordi nu er tilbagebetalingen sat på spidsen, nu er det fuldstændig umuligt i en tid i øvrigt, hvor vi har lavere renter, end da vi sidst diskuterede Ørestadsselskabets økonomi, men nu er det fuldstændig umuligt. Jeg må så sige, at o.k., man skal åbenbart ikke tage Socialdemokratiet og SF på bordet, når det drejer sig om økonomi. Det har jeg så lært i aften.

Jeg vil så sige i øvrigt, også i forlængelse af det, som Mikkel Warming sagde, at vi er helt med på at sende finansieringsdelen af den i udvalg for at få en nærmere afklaring af den, det har vi ikke noget imod. Men principafklaringen bør falde i aften, for det er i aften, at amagerkanerne har krav på at få et svar på, hvorvidt man vil have en nedgravning af metroen eller ej. Sender man det i udvalg, så er det det samme som at stemme nej, så vil man ikke have en nedgravet metro. Det skal amagerkanerne nok vide at være opmærksomme på på tirsdag.

Mikkel Warming (Ø): Overborgmesteren begyndte at snakke om troværdighed. Det var vistnok hans egen, han mente var høj. Overborgmesteren har været med blandt en række socialdemokrater, der siger, at metroen på Østamager skal graves ned. Men holde det løfte virker det unægtelig som om man har meget, meget, meget svært ved.

Hvordan passer det udsagn, der står på forsiden af denne uges Amager Bladet: »Hellere ingen løsning end en dårlig og billig løsning i 1. sals højde«, som nr. 2 på den socialdemokratiske liste, borgmester Winnie Larsen-Jensen, er citeret for og formentlig, går jeg ud fra – jeg var ikke til valgmødet – også har sagt på valgmødet til Amager Bladet, hvorfra artiklen stammer? Hvor er sammenhængen mellem det løfte og så den gang snakken udenom, ævl og bævl, der kom fra såvel Lars Engberg som Jens Kramer Mikkelsen, snakken udenom, ja, men dårlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

forhandlingsposition, og vi skal ikke, og vi skal i udvalg, og vi vil ikke tage stilling og bla-bla-bla-bla-bla-bla.

Hvis I mener, metroen skal nedgraves, så stem for den første del af vores forslag i aften, nemlig så man ved, at løftet kan holdes også efter den 20., at Borgerrepræsentationen beslutter, at det er en forudsætning for Københavns Kommune ved en gennemførelse af metroens 3. etape, at metroen graves ned.

Så prøver man at sige, at det skal sendes i udvalg. Som sagt, også af Morten Kabell: Helt med på at sende finansieringsdelen i udvalg, hvis man ønsker det, det har vi ikke nogen problemer med. Vi har fremlagt et bud, det kan det så være fornuftigt at diskutere, men principbeslutningen må falde i aften.

Hvis man ønsker og står ved løftet uanset hvad, hvis man mener, at der hellere ingen løsning skal være end en dårlig og billig løsning i 1. sals højde, det mener vi, det mener Winnie Larsen-Jensen i hvert fald i Amager Bladet, så skal man stemme for Enhedslistens forslag i aften, fordi så garanterer man, at enten kommer der en ordentlig løsning, eller også kommer der ingen løsning.

Jeg går ud fra, at Winnie Larsen-Jensen vil stemme sammen med Enhedslisten i aften, hvis hendes løfte skal tages alvorligt. Det burde hun i hvert fald gøre, men det kan jeg jo få et svar på nu. For hvis valget er enten ingen løsning, og det er det, Lars Engberg og for så vidt også overborgmesteren går og truer med, om jeg så må sige, jamen så kan det være, det hele falder sammen og man låser sig fast; så lad det låse sig fast, hellere ingen løsning end en dårlig løsning. Det er også det budskab, der kommer ude fra Amager, fra amagerkanerne, fra naboerne til dette projekt: Hellere ingen løsning end en dårlig løsning.

Så lad os være ærlige. Hvis man mener det, man lover, så skal der stemmes for Enhedslistens forslag i aften; ellers er det formentlig ny rekord i brudte valgløfter, der er tale om, nemlig løfter, der brydes allerede inden valget er afholdt.

Som sagt, vi vil have en vedtagelse, for vi stoler ikke på mundtlige garantier, der ikke er bundet op på en politisk vedtagelse, hverken fra Venstre, som fører sig utrolig meget frem ude på Amager omkring det her emne, men ikke kommer på talerstolen og siger, hvad de vil stemme. Det kunne da egentlig være helt rart, at Venstre kom på talerstolen og fortalte, hvad de vil stemme til Enhedslistens forslag. Men man mener det åbenbart ikke så alvorligt, så man vil stemme for det i aften, og så er der altså noget helt galt.

Sender man dette forslag i udvalg, så stemmer man nej, så siger man: Vi vil ikke give de garantier. Det synes jeg er trist, men det er selvfølgelig også lærerigt at se, hvordan valgløfter bliver behandlet i virkelighedens verden.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Mikkelt Warming har fuldstændig ret i, at valgløfter og faktiske beslutninger ikke nødvendigvis er det samme. Men hvis Mikkelt Warming var opmærksom, den dag vi stemte om budgettet, så havde Socialdemokratiet en stemmeforklaring til det samme forslag, nemlig at Københavns Kommune har som forudsætning osv., at Socialdemokratiet stemte imod med den begrundelse, at vedtagelse ville have sat det videre arbejde med 3. etape i stå.

Når jeg er citeret, som jeg er fra den høring, som Amager Bladet holdt ude på Amager, så er jeg korrekt citeret, og Per Bregengaard kan bekræfte – nå, han laver noget andet – at det var jo også med den modifikation at sige, jamen vi bliver da nødt til at forhandle både med staten og med amtet og Tårnby Kommune osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Så at trække en enkelt sætning ud og kalde det brudte valgløfter – der er foreløbig en lokalplan, der skal ud til høring ... (*Afbrydelse*). Nej, man kan ikke kalde et møde i Amager Bladets regi i Amager Bio for en høring, som kan gøres op. Vi skal sikre os den bedst mulige økonomi set med Københavns Kommunes øjne.

Jeg står fuldstændig ved, at det er hamrende udansk at bygge noget i 1. sals højde, og vi skal have gravet den metro ned. Men at give et definitivt løfte nu, vel vidende, at man i princippet er afsat alle sammen med udgangen af dette år, hvem ved, om Mikkel Warming, hvem ved, om jeg, hvem ved, om andre er genvalgt? Skulle vi så ikke hellere sige: Vi skal sikre den bedst mulige løsning for københavnere og for Københavns økonomi og for den samlede økonomi, i stedet for at stå her og vedtage tomme manifestationer.

Mikkel Warming kan jo råbe så højt, som han vil, og der er jo dejlig højt til loftet her, men det flytter altså ikke så meget i den virkelige verden, uanset hvor højt han råber, eller hvor mange garantier han vil give. Garantierne gives først, når projektet er færdigudarbejdet og økonomien er på plads i sammenhæng.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mikkel Warming for en meget kort bemærkning, fordi der er nogle, der først melder sig nu, som ikke har haft ordet i deres 1. runde.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Først til borgmester Winnie Larsen-Jensen. Lokalplanen har været i høring, og der har været borgermøder, og der har været diskussioner. Der er kommet en masse indsigelser, de er bare ikke kommet til politisk behandling i modsætning til alle de andre lokalplaner, der også har været i høring på samme tid, som alle sammen, så vidt jeg husker, er kommet igennem systemet, måske med undtagelse af en enkelt ... (*Borgmester Winnie Larsen Jensen*: Sådan er det jo nogle gange). Sådan er det nogle gange. Det er derfor, vi synes, det er vigtigt, at man tager principbeslutningen før valget, før på tirsdag, så vi kan se, om man mener det, man siger, eller ej.

Som sagt, vi vil hellere ingen løsning have end en løsning, der er dårlig og billig. Det vil for os sige som ikke er gravet ned. Det står vi ved, og det vil vi stemme om i aften.

Preben Møller Hansen (P): For mig er det her en mærkelig form for diskussion. Det er ligesom om Enhedslisten mener, det er vigtigt, at de skal køre i samme rille 10-20 minutter og sige nøjagtigt det samme.

Det, det drejer sig om, er, at der ligger et forslag, der efter min bedste overbevisning er et godt forslag, et forslag, som jeg vil stemme for. Det er helt enkelt, og sådan bør det være, og ikke begynde at skælde den ene ud for det ene og så for det andet, det opnår man ikke ret meget ved, i hvert fald ikke politisk. Der gælder det om, at man kan diskutere sammen og finde frem til de rigtige løsninger.

Så er spørgsmålet, at det, man ønsker nu, er, at man vil have garanti for, at det bliver til noget også efter valget. Det er der altså ikke nogen garantier for, hvis man kender en lille smule til den virkelighed, vi lever i. Er der 28 personer efter det kommende valg, der mener, man skal ændre beslutningen, så bliver den ændret.

Det, det drejer sig om for mig, er at markere, at man ønsker, at der skal være en nedgravet 3. etape. Det er det mest afgørende, og det er det, jeg stemmer for.

Med hensyn til finansieringen findes der andre måder at skaffe finansieringen end at øge lånerammen, men det har vi været inde på tidligere, hvor man fra de forskellige partier ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

kunne deltage positivt i afstemningen om nogen af de forslag, jeg stillede, hvor jeg bl.a. gav udtryk for, at man kunne spare ved at fyre 6 borgmestre i denne by, idet man kunne nøjes med én.

Jeg stillede også et forslag om, at alle de der diæter og skidt og lort, som man får for at sidde i udvalg, kan man stoppe i det næste år, så får man også penge. Men her var der altså ikke nogen, der kunne stemme for nogen af de forslag, for det gik ud over deres egen lille åndssvage pengepung, og så kan man altså ikke stemme for det. Men der findes masser af muligheder for at finde finansiering.

Det, der skal stå helt klart, er, at der ikke skal laves nogen 3. etape, hvis ikke den kommer under jorden.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at i denne sag er jeg også meget enig med Preben Møller Hansen, og som Preben Møller Hansen måske erindrer sig, så stemte jeg også for, at hvis der mangler penge, så må det gerne tages fra vores diæter.

Der var en mand, der sagde, »mennesket før pengene«. Jeg tror, denne mand måske havde en erfaring for, at hvis man kun og først og fremmest så på økonomien og glemte mennesket, så blev det på længere sigt utrolig meget dyrere. Det er selvfølgelig ikke mindst mine socialdemokratiske venner, jeg godt vil appellere til, at man tænker på det.

Da jeg drøftede det med en af mine andre gode venner, Morten Kabell, i dag, sagde Morten Kabell: Hvis ikke vi træffer beslutningen i aften i Borgerrepræsentationen, så bliver det aldrig til noget. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at jeg vil meget, meget, meget gerne, at vi træffer den beslutning i aften, så den ligger fast, fordi det er den rigtige løsning. Men jeg kunne ikke andet end lade være, nu når jeg er sigøjner, at se i krystalkuglen. Så jeg sagde til Morten Kabell: Jeg har tidligere oplevet i andre sager, at Borgerrepræsentationen har truffet forkerte beslutninger, og så har man opdaget, at det var forkert, og så har man ændret dem. Så jeg sagde til Morten Kabell, ligesom dig håber jeg på, at Borgerrepræsentationen træffer den rigtige beslutning, »mennesket før pengene«, og vi får nedgravet metroen.

Men, sagde jeg til Morten Kabell, hvis Borgerrepræsentationen træffer en forkert beslutning i aften, så er jeg hundrede procent sikker på, at det ender med, at metroen bliver gravet ned. Det vil jeg gerne vædde den bedste flaske cognac med dig om, sagde Morten Kabell. Top, sagde jeg så. Jeg tror, det bliver mig, der indkasserer den gode flaske cognac.

Men det afgørende er, at vi finder den rigtige løsning, og det er en nedgravet metro ude på Amager.

Leslie Arentoft (V): Jeg må sige, at jeg har en vis sympati for de intentioner, som jeg måske fornemmer kunne være ærligt ment fra Enhedslistens side, at der er en række udmeldinger omkring nedgravning af metroen, som man kan betegne som værende sidste dages helige.

Når jeg har problemer med dette forslag, som Enhedslisten stiller i aften, så er det, fordi jeg kender forhistorien, jeg kender jo Enhedslistens indstilling til metroprojektet i sin fulde extent. I var ikke meget for metroprojektet, næh, man kunne lave så meget andet godt for de penge. Man kunne lave sporvogne, man kunne lave det ene, man kunne lave det andet, og det har været jeres grundindstilling.

Det fortæller mig, at når I kommer med et forslag, der går ud på i sin korthed, vi vil hellere ingen løsning have, prik, prik, jamen så kunne det være en kattelem for jer for at få ingen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

løsning. Det, der gør mig utryg ved jeres forslag i aften, er, at I stiller det op, som om så skal vi hellere have ikke nogen forbindelse, hvis ikke vi kan få den rigtige forbindelse.

Se, det giver jer jo spillerum, fordi så kan I jo kræve meget af sådan en rigtig løsning. Hvad er en rigtig løsning? En rigtig løsning er for mig en nedgravet løsning, men også en finansieret løsning, hvor vi går hen og finder pengene. Jeg må indrømme, at der synes jeg, Enhedslisten er langt ude. Det er en typisk enhedslistefinansiering: Vi kan bare hæve en låneramme.

Venstre gør faktisk det, at vi giver den bedste garanti for en nedgravning. Vi finder sgu – undskyld – vi finder pengene, og der er ikke nogen bedre garanti, end at man har afsat nogle penge til at få tingene nedgravet. Det er den allerbedste garanti.

Det, som I forsøger, er at sige: Jamen vi kan vedtage det her, og hvis ikke vi får den gravet ned, så bliver der ikke nogen løsning. Uanset hvad, så vinder I, fordi I vil lige så gerne ingen løsning have, som I vil have en nedgravet løsning, og jeres nedgravede løsning er I ikke i stand til at finansiere – jo, det er I inden for jeres egen papøkonomi, hvor penge bare er noget, man trykker et eller andet sted.

For Venstre skal der skaffes reelle penge, der skal afsættes på budgettet, som vi gjorde, og som Det Konservative Folkeparti gjorde, og som Dansk Folkeparti gjorde. Det er den allerbedste garanti for at få gravet tingene ned, der eksisterer ikke nogen bedre garanti.

Det glemte I, I glemte ved budgettet at afsætte penge. Og det er ikke, fordi I ikke har ret i, at der sidder sidste dages hellige her, som efter valget måske kunne finde undskyldninger for ikke at levere det, der skulle til at leveres for at få gravet tingene ned.

Så det er desværre fordi, jeg kender jeres forhistorie, at jeg må støtte de kræfter, der siger, at vi bliver nødt til at henvise det her, og det ved jeg så godt bliver en beslutning efter valget. Men sådan ligger landet, og det er, fordi sporene skræmmer, når man kigger på den historie, som Enhedslisten har haft, når det gælder metroen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Mikkel Warming (Ø): For det første, som Morten Kabell gjorde mig opmærksom på, så har os bekendt Leslie Arentoft stemt for hver eneste udvidelse af lånerammen, der har været til behandling i denne valgperiode i Borgerrepræsentationen, så helt luftigt kan det vel ikke have været. Men det var så det.

Altså det er da fuldstændig rigtigt et eller andet sted, noget af det, Leslie Arentoft siger. Hvis ikke løsningen er den rigtige, og det er det, der står i vores forslag, det er en nedgravet løsning, jamen så foretrækker vi, som borgmester Winnie Larsen-Jensen er citeret for, ingen løsning. Så kan man nemlig finde ud af at forhandle sig frem til det og så finde finansieringen til den rigtige måde, ellers må man vente.

Det er netop for at sikre. Det er ikke nogen garanti, at Venstre vil afsætte nogle penge på et budget, en tiendedel af det, det koster. Det, der er en garanti for, at man får gravet metroen ned, er, at Københavns Kommune stiller det op som en forudsætning for gennemførelsen af 3. etape, fordi så er det nemlig ikke længere muligt at løbe fra det efter valget, alle de sidste dages hellige, som Leslie Arentoft taler om.

Så hvis Leslie Arentoft mener, at metroen skal graves ned, og hvis Leslie Arentoft mener, det er så vigtigt, at han hellere vil undvære metroen på Østamager i en periode end at se den være oven på jorden, så skal han stemme for forslaget i aften, nemlig den 1. del af Enhedslistens forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Fordi nu ved jeg selvfølgelig ikke, om Leslie Arentoft – nej, jeg ved, han ikke har været her hele tiden, men vi har jo begæret delt afstemning, så man stemmer om den 1. del af Enhedslistens forslag for sig og så om finansieringsdelen bagefter. Det kan Leslie Arentoft så stemme imod eller sende i udvalg, det har vi ikke nogen problemer med, det vil vi gerne diskutere også med Leslie Arentoft og Venstre.

Men hvis Leslie Arentoft mener, at metroen skal graves ned, så skal det være en forudsætning for Københavns Kommune; ellers er jeg bange for, meget bange for, at de sidste dages hellige, for nu at bruge Leslie Arentofts udtryk, vil løbe fra det efter valget. Jeg synes, vi har set for mange garantier, der er røget, til, at vi vil have – eller vil, man vil så meget, meget gerne have en afklaring i aften. Vi opfatter stadig væk det at sende hele sagen i udvalg som i praksis at stemme nej, og det vil vi gå ud og sige i de sidste dage af valgkampen.

Socialdemokratiet stillede følgende forslag:

Sagen henvises til Økonomiudvalget.

Forslaget blev godkendt med 30 stemmer imod 16.

For stemte: A, V, O, C, D og Aage H.B. Pedersen.

Imod stemte: F, Ø, P og L.

Socialdemokratiet ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:

"Socialdemokratiet stemte for udvalgshenvisning med den begrundelse, at en vedtagelse ville have sat det videre arbejde med 3. etape i stå"

Venstre, Dansk Folkeparti, Det konservative Folkeparti og CD tilsluttede sig protokolbemærkningen fra Socialdemokratiet.

Enhedslisten, SF og Solidarisk Alternativ ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:

"Ø, F og L stemmer imod henvisning til Økonomiudvalget, idet det er vores opfattelse at udvalgshenvisning er udtryk for at flertallet ikke ønsker at garantere, at metroen på Østamager graves ned – og ikke vil stå ved deres løfte til Amagerkanerne."

=====

34) BR 466/91. Medlemsforslag om etablering af ældrehospital

(Stillet af Lars Hutters, Sol):

Kommunehospitalet skal genetableres som verdens bedste ældrehospital.

Borgerrepræsentationen henvender sig til HS og Sundhedsministeren for at få gennemført følgende på Kommunehospitalet:

Ældrehospital til behandling af ældres sygdomme og genopretning

Videnscenter for behandling og forskning i:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Folkesygdomme og ældres sygdomme

Alternativ behandling

Forebyggelse

Videnscenter for totalkommunikation , herunder genoptræning af afasipatienter og børn med vidtgående tale-sprog handicap. Kommnehospitalet for sæde for klasserække for børn i København med tale-sprog problemer.

Daginstitutioner bevares på Kommunehospitalet.

Borgerrepræsentationen må i samarbejde med sundhedsministeren sikre et tilbagekøb af Kommunehospitalet og realisere verdens bedste ældrehospital.

Lars Hutters (L): Frem til sidste valg til Borgerrepræsentationen, i 1997, var det en stor sag i den københavnske befolkning at få bevaret Kommunehospitalet. Som bekendt så skrev 115.000 borgere under på, at man ville bevare Kommunehospitalet. Det er vel historisk den største underskriftsindsamling, der har været blandt københavnere. Oprindeligt var der vel også et flertal her i Borgerrepræsentationen, der politisk, da de var valgt, ønskede at bevare Kommunehospitalet. Men alligevel gik det galt, alligevel fik man nedlagt Kommunehospitalet.

Hvad er der så sket siden? Da Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Radikale Venstre og CD traf denne ulykkelige beslutning om at lukke Kommunehospitalet, så lovede de pågældende, at det ikke skulle gå ud over de ældre. Og hvordan er det gået? Alt i alt har de pågældende partier forringet forholdene her i København med en halv milliard kroner. Vi har overfyldte hospitalsange, overbelægning på medicinske centre, hvor sådan en som mig som andre læger dagligt står og slås for overhovedet at få skaffet plads til, at de ældre syge, der bliver indlagt, overhovedet får en behandlingsmulighed. Vi er pisket til, hvis ikke vi skal være i strid med brandmyndighederne, at have en tæt og grundig kommunikation med hjemmeplejen, og så krydser vi fingrene for, at det, der er sket for 3 uger siden, ikke kommer til at ske, hvor der alligevel er en ældre, der dør derhjemme.

Kvaliteten og behandlingen til trods for en stor indsats fra alle dem, der brænder for denne sag, må jeg sige er faldet. Der er ikke den samme type af behandling, som vi havde på Kommunehospitalet. Specielt det, som jeg vil kalde for den psykiske rehabilitering, har lidt stor skade, det er faktisk totalt forsvundet. Det eneste, det går ud på, når de kommer ind i dag, fordi der er så trængt en plads, er at få udskrevet de syge ældre hurtigst muligt.

Vi havde mulighed for at sætte ind med en grundig genoptræning både fysisk og psykisk på Kommunehospitalet, hvor vi havde 350 sengepladser, og hvor vi netop på grund af, at vi havde så mange sengepladser, kunne tillade os, inden vi udskrev patienten, inden vi udskrev den syge, svage ældre, at der var kommet så stort et overskud, så man kunne klare sig i en lang periode derhjemme. Det er en saga blot, det findes ikke mere. Vi havde i gennemsnit 39 sengedage på Kommunehospitalet, nu er det nede omkring 20-21, hårdt presset som vi er af HS-direktionen på grund af mangel på sengepladser.

Der er en lang række andre kvaliteter, som jeg har forsøgt i øvrigt at skitsere i min motivering.

»Mennesket før pengene«. Ikke mindst for de svageste i vores samfund har det her været utrolig omkostningsfyldt, utroligt. Jeg skal ikke være særlig barsk og begynde at gå i detaljer, hvad det koster for hvert enkelt menneske, men hvis man vidste det, ville man være utrolig flov over, at man overhovedet har trykket på den forkerte knap, da man traf denne beslutning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Jeg synes, at det kunne være imponerende, hvis Borgerrepræsentationen konstaterede, at det var ikke den helt rigtige beslutning, man traf dengang. Jeg synes, at Borgerrepræsentationen skulle kombinere, at man skal have et videnscenter, men også at man skal have praktik derinde, således at man fik reetableret, sengestuerne står der jo stadig, de er ikke ombygget, så man både havde en praktisk behandling såvel som en forskning og en opsamling af viden om, hvordan man behandler ældre.

Vi var rost over hele verden, fra Skandinavien, fra Europa, fra USA, fra Japan. Der kom delegationer fra hele verden, og da japanerne hørte, at man traf sådan en tåbelig beslutning som at man lukkede verdens bedste ældrehospital, så sagde japanerne: Det havde vi ikke troet om danskerne, det kommer man til at fortryde. Man sætter noget over styr, som bliver utrolig vanskeligt at genoprette. Men mit forslag er, at det skal vi.

Så jeg håber og tror på, at man med den gode stemning, der i øvrigt er herinde, og med den interesse, der trods alt nu i slutningen af valgkampen er ved at indfinde sig omkring at forsvare den svage ældre medicinske patient, dermed støtter mig i, at vi gør en dårlig gerning god igen ved at genoprette verdens bedste ældrehospital på Kommunehospitalet.

Bente Møller (Ø): I Enhedslisten er vi enige med forslagsstilleren i, at det er en demokratisk, social, menneskelig og sundhedsfaglig skandale, at Kommunehospitalet blev lukket.

Vi er bare nået til den erkendelse, at chancerne for nogen sinde at få det sygehus genåbnet er lig nul, så vi vil undlade at stemme til den del af forslaget i dag, der handler om at få genetableret verdens bedste ældrehospital. Vi synes, det er mere offensivt nu at satse på at få styrket plejehjemskapaciteten i København, så vi ikke har færdigbehandlede ældre liggende på de medicinske afdelinger under kummerlige forhold.

Vi vil begære delt afstemning, fordi der er noget inde på Kommunehospitalet, der ikke er lukket, nemlig de daginstitutioner, der er der, og vi synes, det vil være en skandale, hvis vi lukker daginstitutioner i den Indre By, når vi ved, hvor svært det er at finde lokaliteter til at placere dem andre steder.

Så derfor vil vi begære delt afstemning og stemme for det punkt, der handler om, at daginstitutionerne bevares på Kommunehospitalet. Resten vil vi undlade at stemme til, selv om vi er kede af det, men vi tror, at løbet er kørt.

Marlene Krogh (F): Jeg kan kort sige, at vi er af samme opfattelse som Enhedslisten, at løbet er kørt. Jeg vil godt have lov til at stille Lars Hutters nogle spørgsmål.

Med vedtagelse af sådan et område at skulle reetablere et hospital igen, så vil det have nogle konsekvenser. Konsekvenserne ville være, at de medicinske afdelinger skulle nedlægges. Eller har Lars Hutters en forestilling om, at de 450 pladser, som var på Kommunehospitalet, alene skulle føres tilbage, og så skulle man fortsat have den kapacitet, man havde? Hvis han har det, så synes jeg, at han er ved at institutionalisere hele ældresektoren. Det var ikke det, der var meningen.

Er Lars Hutters af den opfattelse, at samkøringen på de medicinske afdelinger og medicinske centre er en dårlig idé? Hvis han er det, så er det selvfølgelig en problemstilling, som må indgå i diskussionen omkring det, fordi så er det en ideologisk diskussion om, hvordan man ønsker at se på ældre.

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvordan Lars Hutters har tænkt sig, at HS eller Sundhedsministeriet eller andre skulle købe det her hospital tilbage. Det er solgt. HS-bestyrelsen har godkendt det endelige regnskab. Hvordan og hvorledes havde Lars Hutters en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

forestilling om, at det kunne finansieres? Det står mig utrolig uklart. Jeg er enig i, at vi havde et godt hospital, men jeg er ikke enig i, at vi skal prøve at genetablere det, fordi jeg mener, at de omkostninger kommer til at betyde, at det vil gå ud over en lang række andre mennesker på de københavnske hospitaler og Frederiksberg Hospital, hvis vi begynder at gøre den her slags ting.

Jeg vil sige kort, at vi er enige i, at der skal være delt afstemning. Vi er enige i, at den daginstitution bør ligge nede i det område, med samme begrundelse som Enhedslisten. Men vi vil ikke nøjes med, i hvert fald ikke os alle sammen, at undlade at stemme. Nogle af os vil også markere her, at vi mener, at det løb er kørt. Derfor vil vi stemme imod.

Preben Møller Hansen (P): Da jeg læste forslaget, blev jeg faktisk ked af det, ikke fordi jeg ikke syntes, at ideen var rigtig, men jeg havde tænkt mig, at efter dette kommunevalg ville jeg stille forslag om, at der skulle laves ungdomsboliger i hele komplekset. Jeg kunne godt se, at når min kammerat Lars nu stiller dette forslag, så måtte det andet vige. Jeg skal kun sige, at jeg synes, det var flot af dig, Lars, at stille et sådant forslag, og selvfølgelig stemmer vi for det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Grete Henius, som jeg sprang over før. Det må du undskylde, Grete Henius.

Grete Henius (C): Jeg må jo desværre sige til Lars Hutters, som også sammen med De Konservative kæmpede en hård kamp for at få bevaret Kommunehospitalet som et geriatrisk hospital, som et hospital, der også havde en funktion som rekreation, kan man måske næsten sige, for ældre mennesker, der var færdigbehandlede på hospitalet, men som skulle genoptrænes, og om hvem man skulle sikre sig, at de nu var i stand til at klare sig i egen bolig.

Til allersidst kunne vi se, at løbet var kørt, der var ikke noget at gøre. Vi havde sammen med andre partier herinde kæmpet forgæves for at få Kommunehospitalet bevaret. Det kan ikke reableres, må jeg desværre sige til Lars Hutters, ikke på det sted.

Jeg synes i stedet for, at Lars Hutters burde have ført den kamp, der skulle have handlet om, at man skulle give de embedsmænd og den politisk ansvarlige en næse for, at de ikke holdt de ting, de lovede dengang. Man lovede nemlig, at hjemmeplejen ville blive forstærket, således at man ikke behøvede dette geriatriske hospital. Man skulle nok sørge for, fik vi dengang at vide, at de ældre nu ville blive plejet, og man ville sørge for genoptræning, man ville simpelt hen sørge for, at de fik det nøjagtigt så godt på hjemmefronten, at et sådant geriatrisk hospital ikke var nødvendigt. Og skulle der nu være nogle enkelte geriatriske patienter, som havde behov for et hospitalsophold, som de altså fik på Kommunehospitalet, jamen så ville man sikre sig, at de kunne blive indlagt, indskrevet på de bestående medicinske og geriatriske afdelinger andetsteds.

Men det har jo hurtigt vist sig, at de geriatriske afdelinger, der var, var fuldstændig ude af stand til, det var et kapacitetsspørgsmål og et pengespørgsmål, at varetage den opgave, som hidtil havde været varetaget på Kommunehospitalet.

Så man kan bebrejde de politikere, der sagde: Det klarer vi andre steder. Frygt ikke, I bliver ikke sendt ud i mørket, kære patienter, vi skal nok passe jer et andet sted. Det løfte er ikke blevet holdt.

Jeg må medgive forslagsstilleren, at vi nu står i den situation, at gamle mennesker bliver udskrevet alt for tidligt. De er simpelt hen svingdørpatienter. De kommer hjem til en hjem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

mesygeplejerske, der kommer lige om morgenen og sikrer sig, at patienten nu får sin medicin, så kommer lidt senere en hjemmehjælper lige og sikrer sig, at patienten eller den gamle herre eller dame nu ikke er død. Hvis de en dag ser lidt forkerte ud, så ringer man til 112 efter en ambulance og får patienten indlagt. Så kommer patienten på hospitalet: Næh, der er egentlig ikke rigtig noget i vejen, så hjem igen. Og sådan foregår det, ind-ud-ind-ud.

Jeg kender selv en gammel dame, der har været indlagt, jeg kan ikke sige hvor mange gange i de forløbne 2 år. En sådan patient ville kunne have gavn af en effektiv, god genoptræning.

Det er muligt, man skulle have været mere ihærdig på Kommunehospitalet, det vil jeg slet ikke gå ind i en diskussion om nu, det er muligt, man kunne have opnået bedre resultater og fået patienterne bedre på benene. Men nu er hospitalet der ikke mere, og jeg må bedrøve hr. Hutters med, at det lader sig ikke genindrette der. Hospitalet er jo solgt til anden side, og Københavns Kommune er således ude af det, og vi kan ikke disponere over det.

Vi kan opfordre de politikere, der nu kommer ind i Borgerrepræsentationen efter valget, til at sørge for, at der indrettes fornøden geriatrik sengekapacitet på de hospitaler, vi allerede har, således at det savn, der er fremkommet efter Kommunehospitalets lukning, kan blive afhjulpet. Men på Kommunehospitalet lader det sig desværre ikke gøre.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg har bare en kommentar til Bente Møllers forslag om delt afstemning. I forhold til det med daginstitutionerne vil jeg gerne lige præcisere, at de 2 daginstitutioner, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen driver, ligger på kommunalt ejet grund, så det eneste problem i denne sammenhæng kunne være, hvis man ønsker, at daginstitutionerne skulle udvides osv. Men indsigelsesfristen i forhold til lokalplanen er den 10. december 2001.

Derfor er det vores holdning, at selvfølgelig skal man sikre en god lokal daginstitutionsdækning i dette område, der er meget stor brug for det, det er nogle gode institutioner, der ligger der, men det minder lidt om sagen om metroen at forcere en beslutning, førend den endelige vedtagelse af lokalplanen er bragt frem her i en sammenhæng.

Derfor så kan vi fra Socialdemokratiet ikke stemme imod denne manifestation, men vi vil naturligvis komme med en stemmeforklaring om, at selvfølgelig er det vigtigt at fastholde institutionsdækningen.

De 2 daginstitutioner under Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget ligger som sagt på kommunalt ejet grund, så så længe, og det står jo også i lokalplanen, eksisterende lovlig anvendelse, det er de 2 daginstitutioner.

Så er der problemet med fritidshjemmet og klubben, som ligger på lejede arealer, og der går jeg da ud fra, at man er parat til at diskutere lejevilkårene, hvor længe kan man bo der og under hvilke vilkår. Men vi mener også, det hører til under lokalplanen. Hvorfor skulle man sende en lokalplan i høring, hvor der er frist for indsigelser til den 10. december 2001, hvis man allerede har besluttet, at det her er låst, og det her er låst, og det vil vi ikke diskutere?

På mig virker det som lidt tom retorik i anledning af tirsdag den 20., hvor man skal manifestere sig på alle mulige måder. Enhedslisten plejer jo at være meget optaget af demokratisk og høring osv. Jeg synes, vi fortjener at se dette bygningskompleks i sammenhæng, hvordan kan den lokale institutionsdækning klares, hvordan kan vi få det her til at hænge sammen, frem for at træffe delbeslutninger på forhånd, bare fordi man gerne vil gå ud og garantere.

Jeg har skrevet til de 2 daginstitutioner, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har aftale med, eller som administreres under familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, at eksiste-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

rende lovlig anvendelse er eksisterende lovlig anvendelse, og dermed bliver de 2 institutioner liggende. Tilbage står alene fritidshjemmet og klubben, som ligger på lejet areal.

Lad os dog se tingene i sammenhæng, det er jo et sammenhængende bygningskompleks, og det er en sammenhængende by, hvor der skal være institutioner i lokalområdet. På mig virker det, som om man hellere vil bruge sin aften her i stedet for at tale med københavnere om de næste 4 år.

Borgmester Per Bregengaard: Det er jo rigtigt, som Winnie Larsen-Jensen siger, at for institutionerne i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen er der ikke, p.t. i hvert fald, noget problem. Det, der er problemet, er fritidshjemmet og klubben, som ligger i lejede lokaler, og hvor der er en lejekontrakt, som kan opsiges med 1 års varsel, og der står man i nogle forpulede problemer, hvis de bliver opsagt.

Hidtil har der ikke været politisk vilje til at garantere dem, og det er rigtigt, det kræver en ændring af lokalplanen, hvor man udlægger der, hvor de ligger, til offentlige institutioner i stedet for boliger.

Jeg tror, almindelig sund fornuft siger en, at hvis man ejer huset, bygningskomplekset, og skal lave luksuriøse boliger, så er det ikke et godt udgangspunkt at have institutioner nedeunder. Det vil sænke markedsprisen, hvad enten det bliver ejerboliger eller udlejningsboliger.

Derfor er det selvfølgelig vigtigt for os, fordi hvor skal vi ellers genhuse de pågældende institutioner lokalplanmæssigt og sikre institutionerne, hvor de ligger? Derfor er det fornuftigt at stemme for Lars Hutters' sidste forslag om daginstitutionerne. Man kan sige, det er en lidt tom gestus, forstået på den måde, at der er jo ingen herinde, der har stillet forslag om institutionernes nedlæggelse, jeg tror heller ikke, der er nogen, der drømmer om det. Problemet er opsigelsen, og den er vi jo ikke herrer over her i kommunen på anden måde end via lokalplanforhold.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Lars Hutters (L): Må jeg allerførst sige til borgmester Winnie Larsen-Jensen, at hvis ikke det her skal være hykleri, så synes jeg, Socialdemokratiet skulle anvende den metode, som Socialdemokratiet anvendte ved det forrige dagsordenspunkt. Og da borgmester Winnie Larsen-Jensen ikke selv ville gøre det, så skal jeg foreslå, at når vi er færdige med denne sag, henviser vi den til udvalgsbehandling.

Da jeg i øvrigt til min store skuffelse må konstatere, at flere medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget, medlemmer af HS' bestyrelse, ikke aner etammerslag om, hvad der reelt foregår på hospitalerne, jeg synes, det er utrolig flovt at have medlemmer heroppe, der rent faktisk ikke ved noget om det, så skal jeg foreslå, at sagen bliver henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg er naturligvis ked af, at der er en så udbredt kynisme blandt så mange borgerrepræsentanter. Der er begået en fejl, der er mennesker, der dagligt lider under, at der er truffet en forkert beslutning omkring det her i Borgerrepræsentationen. Man står med den ene mundvig og siger, det er også rigtigt, og med den anden mundvig vil man overhovedet ikke gøre noget som helst.

Jeg er chokeret over, at de medlemmer af HS' bestyrelse, der har været heroppe, rent faktisk fortæller på den måde, de betragter sagen, at de ikke aner, hvad det er der foregår i det medicinske center. I har haft 4 år, I har haft 4 år. Hvorfor har man ikke fra HS' bestyrelse væ-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

ret ude i praksis og se, hvad det er der sker? Det havde jeg i hvert fald gjort, hvis jeg havde siddet i HS' bestyrelse. Det her er simpelt hen den mest lamslående, dundrende kynisme, jeg længe har set.

Kære Preben. Vandene skiller her imellem os og de andre. Vi er nødt til i de sidste 4 dage at gå ud og sige til befolkningen, hvordan og hvorledes man bare tramper og fortsætter med at trampe løs på svage, forsvarsløse, syge ældre, som bogstavelig talt bliver tvunget, nærmest kastet ud fra de medicinske centre, fordi der ikke er plads til dem. Man sætter ikke engang den mest moderne behandling i værk.

Jeg har tidligere opfordret her fra talerstolen til, at hvis man var interesseret, så kunne man melde sig til undertegnede, man kan gøre det i morgen, hvis man vil. Kom ud til mig i det medicinske center og se, hvad det er for nogle katastrofale forhold.

Jeg ved, at TV2 i de sidste 2 dage har været derude, formentlig er det i aften i TV2, der viser, hvad det er for noget.

Men hvor er kendskabet, hvor er medfølelsen, hvor er engagementet fra Marlene Krogh fra SF, fra Bente Møller fra Enhedslisten, som har stået heroppe i alle de her 4 år og sagt, de gør det? Når det kommer til stykket, så vil de ikke. Jeg kan spørge mig selv hvorfor. Hvorfor er man pludselig blevet så glad for at være på de bonede gulve, at man glemmer dem, der har det allersværest? Jeg er dybt skuffet og ked af det. Jeg håber, der kommer en Borgerrepræsentation, der sætter mennesket før pengene og ikke mindst dem, som har haft det værst.

Tirsdag den 20. november bliver et skæbnevalg for dem, der har det sværest i denne by. Jeg håber, at det skæbnevalg kommer os til gavn, Preben. Vi har meget at kæmpe for, virkelig meget, og jeg tror på, at i sidste instans vinder vi.

Enhedslisten stillede følgende forslag:**Sagen henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget.****Forslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 15. 2 undlod.****For stemte: 2 medlemmer af F (Hellen Hedemann og Bjarne Petersen), Ø, O med undtagelse af 1 medlem (Birthe Nødgaard), P, L og D.****Imod stemte: A, V, F med undtagelse af 2 medlemmer (Hellen Hedemann og Bjarne Petersen), C med undtagelse af 1 medlem (Grete Henius) og Aage Pedersen.****Undlod: 1 medlem af O (Birthe Nødgaard) og 1 medlem af C (Grethe Henius).****Enhedslisten begærede delt afstemning om følgende del af forslaget:****"Daginstitutioner bevares på Kommunehospitalet."****Denne del af forslaget blev forkastet med 25 stemmer imod 20.****For stemte: F, Ø, O, P, L og D.****Imod stemte: A, V, C og Aage Pedersen.**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Til denne del af forslaget ønskede Socialdemokratiet følgende bemærkning tilført protokollen:

"Socialdemokratiet stemte imod med den begrundelse, at lokalplanen, som netop nu er til høring, skal behandles samlet, når høringsfristen udløber den 10. december 2001. Lokalplanforslaget er ikke i sig selv til hinder for institutionens fortsatte eksistens."

Resten af forslaget blev herefter sat til afstemning og forkastet med 30 stemmer imod 7. 8 undlod.

For stemte: 1 medlem af F (Hellen Hedemann), O, P og L.

Imod stemte: A, V, F med undtagelse af 2 medlemmer (Martin Günter og Hellen Hedemann), C, D og Aage Pedersen.

Undlod: Ø og 1 medlem af F (Martin Günter).

Til denne del af forslaget ønskede Enhedslisten følgende bemærkning tilført protokollen:

"Enhedslisten er enige med forslagsstilleren i, at det var en demokratisk, social, menneskelig og sundhedsfaglig skandale, at Kommunehospitalet blev lukket. Enhedslisten undlader at stemme til forslaget om genetablering af et ældrehospital, da mulighederne for genåbning er illusoriske. Det er vigtigere nu at satse på at få udbygget plejeboligkapaciteten, så ingen ældre ligger unødigt på sygehus."

=====

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så vil jeg godt have lov til lige at gå tilbage til punktet før dette, altså sag 474/01 om nedgravning af metroens 3. etape på Østamager. Der var det sådan, at Enhedslisten og SF stillede et mindretal, som gik på, hvad flertallet kunne. Sådan kan man ikke stille et mindretal, det skal være en protokolbemærkning. Det kan ikke stilles sådan, bliver jeg belært, så derfor bliver man nødt til at komme med en protokolbemærkning om, hvad man selv vil, og ikke om hvad man mener, flertallet skal.

35) BR 470/01. Medlemsforslag om børns trivsel i kommunens daginstitutioner

(Stillet af Rikke Fog-Møller, Marie Jeppesen, Bente Møller, Morten Kabell, Mikkel Warming, Jens Kjær Christensen og Per Bregengaard (Alle Ø)):

Københavns Kommune tager børns sikkerhed og sundhed alvorligt. Der igangsættes et arbejde for at afdække børns trivsel og fysiske forhold i Københavns Kommunes daginstitutioner og opstille målsætninger for de elementer der har betydning for børns sikkerhed og sundhed

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

institutionerne. På baggrund af dette arbejde udformes en handlingsplan til forbedring af de fysiske rammer for børn i københavnske daginstitutioner.

Daginstitutionernes personale og forældrebestyrelser skal være hovedsamarbejdspartnere i udarbejdelse af undersøgelser, opstilling af målsætninger og handlingsplaner.

Udredningsarbejdet kan tage udgangspunkt i undersøgelser og anbefalinger fra embedslægen, sundhedsplejersker, de pædagogiske organisationer, daginstitutionspersonalets sikkerhedsudvalg, Københavns Forældre Organisation, forældrebestyrelser, Arbejdstilsyn, rapporter fra Arbejdsministeriet, Folkesundhedsplanen m.m..

Som grundlag for at tage stilling til de lokale miljø- og sundhedsforhold i udredningsarbejdet udarbejdes endvidere en oversigt til daginstitutionerne hvor socialministeriets oversigt over regler og retningslinjer tilføjes Københavns kommunes egne målsætninger for f.eks. økologisk kost, miljøorienteret byfornyelse og nybyggeri, personalepolitiske målsætninger og andre relevante retningslinjer og målsætninger.

Rikke Fog-Møller (Ø): I de her dage når vi til et tidspunkt i folketingsvalgkampen, hvor de vælgere, der ikke har besluttet sig, skal overtales med gaver på velfærdsområdet. Derfor er det heller ikke så underligt, at vi hører socialministeren i går finde 100 mill. kr. til at udvikle kvaliteten af daginstitutionerne. Det er ikke så mange penge på landsplan over 3 år, og Enhedslisten har da også tænkt sig noget mere under de finanslovsforhandlinger, som var i gang, inden valget blev udskrevet. Men lad nu det ligge. Det er jo dejligt, fordi så kan vi gå i gang med dette arbejde og have det perspektiv, at der faktisk er penge til det, hvis ellers socialministerens parti sidder i regering efter valget.

Børns sundhed og sikkerhed er desværre blevet emnet for et politisk pingpongspil. Det er meget svært at få et samlet overblik over, hvilke regler og love der gælder på området, som dækker meget bredt. Det er både forebyggelse, det er sundhed, det er fysisk miljø og psykisk miljø.

Enhedslisten har i Folketinget flere gange foreslået at lave en miljølov for børn, hvor man samler regler og love under en form, som gør det muligt at kontrollere, om daginstitutionerne kan leve op til loven. Forslaget er blevet mødt med stor velvilje, men det har ikke kunnet samle flertal. Socialministeren spillede ved debatten om forslaget bolden over til kommunerne, og det er jo os, idet han mente, at det nu er tid til at fokusere på kvaliteten og indholdet af dagtilbuddene.

Regeringen mener ikke, at deres ansvar går længere end til at sende en pjece til kommunerne, hvor reglerne er samlet. Enhedslisten mener, at børnene under ingen omstændigheder må blive ofre for ... Nej, kan I ikke godt prøve at dæmpe jer lidt rundt omkring! Det er helt ærligt meget forstyrrende.

Vi mener, at børn under ingen omstændigheder må blive ofre for Folketingets langsomhed og manglende vilje til at komme med incitament. Derfor skal Københavns Kommune prøve at gå børnenes forhold igennem i de kommunale institutioner, også meget gerne i de selvejende, og i samarbejde med forældre og daginstitutionspersonale lave mål og planer for forbedring af børnenes fysiske miljø.

I de kommende år vil vi måske, det er ikke så tydeligt endnu i København, synes jeg, se et fald i antallet af børn, der skal i daginstitution. Der er i hvert fald et lavere fødselstal i år, end der har været før, det er på vej nedad.

Derfor synes jeg, at hvis vi overhovedet får chancen for det, så skal vi udnytte det i vores institutioner til at skabe de bedste rammer, som vi overhovedet kan. Vi skal lave nogle under-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

søgelses sammen med forældre og personale, som skal gå i detaljer med de fysiske forhold med spørgsmål som: Er legepladserne tilstrækkeligt store og sikre? Er der jordforureningsproblemer, som vi endnu ikke har fået gjort op med? Tænker vi os om, når vi renoverer og bygger nyt, f.eks. for at forebygge indeklimate og støjproblemer i institutionerne? Er der reelt plads nok i institutionerne? Er der mulighed for ordentlig udluftning og grønt indeklima? Er institutionerne ordentligt opmærksomme på at kigge på de hygiejniske rutiner? Kan man gøre noget, så der kommer kost eller i hvert fald delvis kost også i børnehaver? Har man undgået røg og kemi i dagligdagen? Er arbejdsmiljøet for børn og personale i orden? ... Nej, ved I hvad. Nu råber jeg lidt højere, fordi så kan I høre det alle sammen. Eller skal der gøres noget ved støj, udluftning, materialer, ergonomiske forhold? Kan institutionerne ændre på den daglige praksis og gøre miljøet bedre?

Enhedslisten foreslår en sådan undersøgelse, der belyser miljøforholdene i institutionerne. Vi foreslår, at vi laver nogle målsætninger for, hvilke forhold vi ønsker i de københavnske institutioner, og vi laver handlingsplaner for, hvordan vi får forbedret forholdene i institutionerne.

Det arbejde skal laves sammen med de voksne, der er tættest på børnene i deres dagligdag, nemlig forældre og personale. Jeg er sikker på, at vi vil få rigtig mange gode og forskellige bud, fordi der er ikke 2 institutioner, der er ens, og problemerne opleves også forskelligt. Men med handlingsplaner for de enkelte institutioner kan vi måske få taget fat der, hvor de synes, at behovet er størst i den enkelte institution.

Nu er det jo sådan, at man har igangsat en perspektivplan på daginstitutionssområdet, som faktisk løber allerede. Jeg forestiller mig egentlig, at dette arbejde godt kunne indgå i den perspektivplans arbejde, som det ligger dér. Hvis vi lægger bevidst vægt på, at det skal foregå, så tror jeg, det vil være godt. Så vil vi være rigtig godt stedt, hvis der kommer penge ud i den anden ende, fordi så kan vi her i København gå i gang med at søge de penge ud fra noget rigtig godt, velplanlagt arbejde.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg er meget glad for, at Rikke Fog-Møller sluttede på den måde, som hun gjorde, fordi selvfølgelig er det noget, der naturligt må indgå i den perspektivplan og den spørgeskemaundersøgelse, som netop er på vej ud, og som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget også er orienteret om.

Der er jo adskillige socialministre, som har arbejdet med, i hvilket omfang, og der vil jeg så udvide begrebet også lidt til at sige skoleelevers arbejdsmiljø osv., hvordan tager man det ind. Derfor vil jeg foreslå, at forslaget, som er stillet af Enhedslisten, henvises til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med henblik på at indgå i det videre.

Så vil jeg da anbefale, at man også på skoleområdet overvejer en parallel situation, fordi børnene kan vel ikke gøre for, at vi har delt skoler og daginstitutioner op i 2 forvaltninger.

Martin Geertsen (V): Jeg kan tilslutte mig borgmesterens anbefaling af udvalgshenvielse.

Så vil jeg sige, at det ser jo meget fornuftigt ud, alt det her. Jeg tror, man kunne bygge meget mere på, bl.a. i relation til specielt det sidste afsnit, at man kiggede på mange andre facetter, som ikke nødvendigvis kun handlede om økologisk kost osv.

Så vil jeg sige en anden ting. Jeg er sådan set meget enig i, at man skal have nogle overordnede målsætninger, men man når til et eller andet punkt i forhold til de overordnede målsætninger, hvor man kan begynde at diskutere, hvorvidt de overordnede målsætninger griber

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

ind i institutionernes selvstyre. Jeg synes, det er en vigtig pointe at holde fast i, sådan lidt florumvundet sagt, at holde den rigtige balance. Så det er faktisk også en saglig grund til, at man sender den en tur i udvalg og får afvejet de 2 hensyn med hinanden.

Men jeg synes sådan set, det ser meget fornuftigt ud.

Bjarne Petersen (F): Ja, Martin Geertsen, det kan vi selvfølgelig meget godt, skyde den til hjørne, og så afklarer vi de her ting efter kommunevalget. Men vigtigheden af dette her er jo, at er der 2 steder, arbejdsmiljølovgivningen ikke gælder, så er det dels i daginstitutioner, dels på skoleområdet. Her har vi altså simpelt hen nogle problemer, som er helt uoverskuelige.

Der var en høring i Valby Medborgerhus for knap 14 dage siden, hvor en af eksperterne på området gjorde opmærksom på, at ca. 30-40 pct. af daginstitutionsbørnene havde høreskader. Så kan man så diskutere, hvorfor de har høreskader. Ja, hvis man kigger på en daginstitution og den politik, der er blevet ført herinde igennem de senere 10-15-20 år, ja så har man jo proppet flere og flere børn ind i institutionen og dermed ødelagt de fysiske rammer. De er ikke i stand til at tage det indtag, og det vil sige, at de får de høreskader, fordi der er larm, hvor børn er.

Så på en eller anden måde bliver vi nødt til at gøre noget ved dette problem. Og hvordan vi løser det, synes jeg, at det forslag, der ligger her, er glimrende til at komme videre med. Det gælder både børnehaver, vuggestuer og fritidshjem. Hele baduljen og skolerne trænger simpelt hen til et gennemgribende eftersyn af, hvordan vi forbedrer det arbejdsmiljø. Så SF støtter forslaget.

Borgmester Per Bregengaard: Jamen på opfordring af borgmester Winnie Larsen-Jensen vil jeg foreslå en parallel udvalgshenvisning til Uddannelses- og Ungdomsudvalget for så vidt angår fritidshjem og skoler.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det 2. runde.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil da bare sige tak for den gode modtagelse af forslaget. Jeg vil især sige tak til SF, fordi SF her viser et kommunalt mod, som de ikke har i Folketinget, idet i Folketinget har vi mange gange forsøgt at få SF med til at lave en overordnet daginstitutionsmiljøpolitik og samtidig for skolerne. Men vi har altid måttet dele det op, fordi SF kun ville være med til det med skolerne. Men det er jo dejligt at se, at der er skred i tingene, og det kan være, at i en skønne dag kan få det til at smitte af inde på Borgen, det ville jo være dejligt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det skal vi i hvert fald love at gøre vores bedste til.

Socialdemokratiet stillede følgende forslag:

Sagen henvises til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Enhedslisten stillede følgende forslag:

Sagen henvises til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Begge forslag blev godkendt.

36) BR 465/01. Medlemsforslag om indførelse af nyt system med moderne bus/sporvogne (Stillet af Mikkel Warming, Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Marie Jeppesen, Morten Kabell og Bente Møller (alle Ø)):

Forvaltningen pålægges at undersøge fordele og ulemper ved at der i København og opland indføres et system med de nye moderne bus/sporvogne, herunder især TRANSLOHR-systemet. Undersøgelsen gennemføres om muligt i et samarbejde med HUR og Trafikministeriet.

Mikkel Warming (Ø): Faktisk har der sneget sig en fejl ind i overskriften, som jeg håber, vi får udryddet under, ikke nødvendigvis nogen lang debat. Der skulle nemlig stå »Medlemsforslag om undersøgelse af fordele og ulemper med et nyt system med bus/sporvogne«, for det er det, det handler om.

Biltrafikken i København er stigende. Man forventer, prognoserne siger, at den stiger yderligere. Byen er ved at være i en situation, hvor der ikke er plads til ret mange flere biler, om nogen, på vejene, i hvert fald ikke på de større veje. Det må undersøges, hvordan vi kan få kommende og helst også eksisterende trafik flyttet over fra privatbilisme i kollektiv trafik. Og så handler det selvfølgelig også der om at tænke måske lidt anderledes, end der er gjort indtil nu.

Sporvogne ved jeg godt vækker minder hos dem, der ikke kan huske dem; det er sådan nogle som mig. Nogle kan huske dem og har kørt med dem. Hos andre som mig vækker det måske mere minder om sort-hvide film, ting, der skrumpler, og klokker, der kimer, og Ove Sprogøe, der bryder ud i sang.

Men sådan er det jo ikke længere. Der er kommet nyere og mere moderne systemer, og de er i rivende udvikling hele tiden. Moderne sporvogne, eller sporbusser, som de vel burde hedde, er i virkeligheden en slags blanding af busser og sporvogne, som har en fordel, mener vi, at de kan komme frem, hvor busserne i dag sidder fast i bilkøerne, at de ikke behøver at optage så meget plads på vejene, som de gamle sporvogne gjorde, at de er uafhængige af deres skinner, selv om de skal have dem, fordi de kan køre på batteri, at de er mere miljøvenlige, end busserne er, i og med at de kører på strøm. Og sådan kunne man ellers blive ved med at remse ting op. Men tidspunktet taget i betragtning ved jeg ikke, om jeg vil.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har kigget lidt og også set os lidt varme på et specielt system, det nævner vi også konkret, fordi det er, som vi ser det, et spændende system.

Men vi foreslår ikke, at Borgerrepræsentationen i aften skal beslutte, at der skal være sporvogne i København. Vi foreslår, at kommunen undersøger fordele og ulemper ved, at der i København og opland indføres et system med de nye moderne busser og sporvogne/sporbusser, og at undersøgelsen om muligt gennemføres i samarbejde med Trafikministeriet og Hovedstadens Udviklingsråd.

Jeg kan forstå, og det kunne jeg egentlig også have sagt mig selv og vil også selv foreslå, at det nok er rimelig nødvendigt, at man tager en tur i et udvalg med dette forslag. Jeg skal derfor foreslå, inspireret af, hvad jeg ved, der er blevet snakket om på gruppeformandsmødet, at sagen ved forhandlingernes afslutning – og det kan blive meget snart – henvises til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

Der blev stillet følgende forslag:

Sagen henvises til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev godkendt.

=====

37) BR 473/01. Medlemsforslag om etablering af seniorbofællesskaber

(Stillet af Bente Møller (Ø)):

Forslag om kommunal strategi for etablering af seniorbofællesskaber i eksisterende ældreboligkomplekser.

For at sikre, at der findes mange forskellige bomuligheder for ældre københavnere, pålægges sundheds- og omsorgsforvaltningen at udarbejde et oplæg til hvordan, der kan etableres seniorbofællesskaber i eksisterende ældreboligkomplekser.

Bente Møller (Ø): Dette forslag er et forslag, jeg har stillet flere gange, ikke som noget formelt beslutningsforslag, men jeg har nævnt det i udvalget flere gange. Det er mit indtryk, at alle i virkeligheden synes, det er en god idé. Første gang, jeg nævnte det, var, da vi var i offentlig høring om ældrepolitikken.

Men der er ligesom ikke sket noget fra forvaltningens side, og derfor tænkte jeg, at nu var tiden inde til, at vi fik det formelt besluttet, så vi også forpligtede forvaltningen til at få det ind i deres arbejdsplan og komme med et konkret udspil.

Vi får, når vi får opgørelser hver 3. måned over, hvordan situationen er, også opgørelser over, hvad der er af ledige ældreboliger. Men de har endnu aldrig været fulgt op af et forslag til, hvordan man eventuelt kunne udnytte den chance, der lå i det, til at få etableret ældreboligfællesskaber.

Vi synes, det er vigtigt, at vi, nu vi skal i gang med at konkretisere den ældrepolitik, vi alle sammen var så glade for at være i høring om, også får puttet noget konkret indhold ind i det. Noget af det, vi hørte rigtig mange gange, da vi var i høring, var, at seniorbofællesskaber var noget, der blev efterspurgt. Jeg ved, at bl.a. Socialt Boligbyggeri, FSB, er i gang med et meget, meget spændende projekt ude i Degnegården på Bispebjerg. Men jeg synes også, det er vigtigt, vi går foran de steder, hvor det er os, der har anvisningsretten til boligerne, og det er i de der pensionistboliger f.eks., hvor vi har udlejningsproblemer.

Formålet med forslaget er bare at få gang i forvaltningens arbejde, fordi det er mit indtryk, at der ikke er sket meget, siden vi snakkede om det første gang engang i foråret.

Jeg vil ved forhandlingernes afslutning foreslå forslaget henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Jamen vi synes også fra Socialdemokratiets side, at det er et godt forslag, og vi synes, det er rart, at det kommer i udvalg, så det kan blive drøftet, netop fordi det på de høringer, der var, dels i Bella Centret, dels lokalt, jo var bofællesskaber, som var noget af det, der hittede listen.

Men bofællesskaber er jo meget. Dels er det de bofællesskaber, hvor det er de mere velhavende, der kan gå ind og sætte sig på det. Men det, vi lige så meget i Socialdemokratiet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

tænker på, er de bofællesskaber, hvor folk uden formue kan komme ind og være med. Her tænker jeg på, at det skal indtænkes i de almennyttige boligselskaber, men også på, at man kan finde ud af det på anden vis lokalt.

Så derfor ser vi frem til en udvalgsbehandling, hvor man virkelig tilgodeser de ældre.

For et år siden, i år 2000, var det på ønskelisten, og man afsatte da også på budgettet 5 mill. kr., men de blev så brugt til noget andet. Derfor kan vi jo sige, om man i sundhedsforvaltningen tager netop de ønsker, som de ældre har, højtideligt. Men det kan vi jo så i Sundhedsudvalget fremover i hvert fald få indtænkt i budgettet for næste år, men også, hvordan og hvorledes vores bofællesskaber skal se ud fremover. Så vi hilser dette forslag meget velkommen.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil blot sige, at CD selvfølgelig varmt støtter forslaget fra Enhedslisten. På samme måde som vores børn og forældre er forskellige, jamen så er de ældre også meget forskellige, og derfor er behovene også forskellige. Derfor er det også på tide, at vi forsøger på at udvide vores tilbud til vore ældre her i København. Derfor vil jeg selvfølgelig også støtte det, også når det senere kommer til behandling, om at få oprettet nogle flere seniorbofællesskaber. Så i hvert fald en støtte fra CD til forslaget.

Enhedslisten stillede følgende forslag

Sagen henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Forslaget blev godkendt.

=====

38) 478/01. Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Bjarne Petersen midlertidigt indtræder som medlem i følgende udvalg og hverv under Charlotte Wieth-Klitgaards orlov:

Uddannelses- og Ungdomsudvalget

Miljø- og Forsyningsudvalget

Fællesrådet for Folkeskolen

Bestyrelsen for Center for Undervisningsmidler

Valgbestyrelsen for Skolebestyrelsesvalgene.

Indstillingen blev godkendt.

=====

39) BR 467/01. Medlemsforslag

(Økonomiudvalget)

Jens Johansen (F): Sagen drejer sig, som alle ved fra dagspressen, om tilbagekøb af Ungdomshuset på Nørrebro.

I BR's beslutning om salg har Københavns Kommune mulighed for at foretage tilbagekøb af ejendommen, og det vil efter min vurdering være det fornuftige i den aktuelle situation,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 15. november 2001

hvor vi oplever noget, der ligner en religionskrig, på Nørrebro. Derfor synes vi i SF, at Københavns Kommune bør træde til og foretage tilbagekøb og finde en forhandlingsløsning med de unge, der bruger Ungdomshuset.

Det fremgår af et notat, som er vedlagt sagen, at det er økonomiforvaltningens opfattelse, at der ikke er foretaget nogen handel, fordi ejeren, HUMAN A/S, er blevet handlet i selskabets aktier og det dermed ikke er ejendommen, der er blevet solgt.

Til det er der blot at sige, at enhver kan se, at der er skiftet ejer af Ungdomshuset. Det er andre, der repræsenterer, det er en anden ejer, der optræder i offentligheden, og det er en ejer, som har en anden opfattelse af Ungdomshusets fremtid og rolle i forhold til den ejer, som Københavns Kommune solgte ejendommen til.

Jeg skal endvidere tilføje, at i lejelovens forstand er der sket et ejerskifte. Hvis en ejendom handles på denne måde, så indebærer lejeloven, at er der beboere, så skal de have tilbudt ejendommen på andelsboligbasis, så i lejelovens forstand er der foretaget en ejendomshandel.

Derfor er det vores opfattelse, at Københavns Kommune skal foretage tilbagekøb og benytte den klausul, som er i salgskontrakten. Et eventuelt beløb, ja, det hører ikke hjemme i en drøftelse på åben dagsorden. Men forslaget er altså, at Københavns Kommune skal købe Ungdomshuset tilbage inden udløbet af den frist, som endnu ikke er udløbet.

Morten Kabell (Ø): Det er Enhedslistens klare opfattelse, at Ungdomshuset bør tilbage på kommunale hænder. Vi deler nok ikke den opfattelse, SF har, med hensyn til fortolkningen af boliglovgivningen, specielt fordi det her ikke er en bolig, men et erhvervslejemål. Derfor kan vi selvfølgelig ikke bruge andet end lov om erhvervslejemål på denne ejendom. Det giver trods alt ingen mening at benytte juraen for boliger på noget, der ikke er en bolig. Det må jeg altså sige til vor ellers gode allierede i denne sag, Jens Johansen.

Jeg vil så sige, at det er Enhedslistens opfattelse, at uanset hvordan den juridiske status er i denne sag, og uanset hvordan man ellers vurderer det, skal Københavns Kommune søge at købe ejendommen tilbage. Hvad prisen bliver, hvad vilkårene bliver, er noget, vi har forvaltninger til at afklare, det er noget, vi senere får tilbage på lukket dagsorden. Sådant afklarer vi den.

Men vi skal med udgangen af denne sag forpligte økonomiforvaltningen til at optage forhandlinger med ejeren, med det aktieselskab, således at vi kan få ejendommen tilbage.

Københavns Kommune har brug for et ungdomshus, det tror jeg, vi har diskuteret mange gange i løbet af de sidste mange år. Mange af de argumenter kunne vi gentage, både for og imod. Men Enhedslisten vil bakke op om og dermed også genfremsætte det ændringsforslag, vi stillede i Økonomiudvalget, at ejendommen Jagtvej 69 igen bliver kommunal og således igen kan danne rammen om et ungdomshus i København.

Ole Hentzen (C): Jeg har sådan set bare 2 meddelelser. Den ene den helt lakoniske, at det forslag, der er stillet, om, at kommunen igen erhverver ejendommen på Jagtvej, ikke finder tilslutning i Den Konservative Gruppe; så har vi sagt det sådan lidt rimelig diplomatisk.

Så skal der da bare være en bemærkning også til SF's ordfører i denne sag. Man kan have stor sympati for det, Jens Johansen i øvrigt ellers står for, når han udøver sin professionelle gerning, men må jeg ikke give ham det venlige råd, at han, når han ligesom udtaler sig om noget, der har med lovgivning at gøre uden for det folkekirkelige, herunder det lejelovsretlige, så ligesom måske konsulterer nogle, der har hans samme højde stude inden for det kristelige og så måske inden for det juridiske, fordi værre sludder skulle man dog lede længe efter. For

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

det byggede jo på den forudsætning, at de unge havde fast bopæl på Jagtvej, og er der noget, Jens Johansen så udmærket ved, så er det, at der folkeregistremæssigt overhovedet ikke kunne være nogen, der havde bopæl i Ungdomshuset på Jagtvej.

Så, kære Jens Johansen. Få nu noget ekspertbistand tilkaldt frem for de højere magter, fordi dem kan vi sgu ikke snyde i denne sag.

Lars Hutters (L): Jamen fra SOL's side støtter vi naturligvis, at vi får fornuftige forhold, samarbejde og forhandling med de unge og støtter tilbagekøb af Ungdomshuset til Københavns Kommune.

Jeg kan ikke lade være med i princippet at konstatere, at der er en forskel imellem Enhedslisten og SF på den ene side og SOL. Vi er ikke blege for at købe noget tilbage, hvis vi synes, der er handlet forkert. Den samme principielle holdning har Enhedslisten og SF åbenbart ikke. Jeg tænker selvfølgelig på, at det syntes man ikke om i en sag, der tidligere var på dagsordenen, og hvor det gjaldt et betragteligt større antal borgere i København. Jeg tænker på de svage ældre, hvor SF og Enhedslisten ikke ville være med til et tilbagekøb af Kommunehospitalet for at genoprette skaden.

Jeg synes naturligvis altid, at man skal komme de svage til hjælp, også de unge. Der er SOL principielt fuldstændig fast – åbenbart til forskel fra SF og Enhedslisten.

Preben Møller Hansen (P): Det er jo altid rart at høre, at man her i denne sal har den opfattelse, at Københavns Kommunes borgere blot skal punge ud med penge til et eller andet formål.

Jeg har en helt anden opfattelse af den situation. Nu er jeg i den heldige situation, at jeg kender langt de fleste af dem, der har deres gang derude. Jeg har da også været tæt på på et tidspunkt, hvor der blev givet udtryk for: Besæt for helvede Daells Varehus og så få et ordentligt sted at være frem for det derude! De var jo stærke nok til at foretage en sådan operation.

Som vi har det nu, så er det min opfattelse, at man skal snakke med de unge derude og sige til dem, at nu skal de kraftedeme gøre det så besværligt for de hellige røvhuller, der har huset, at de vil give penge for at komme af med det. Det er den vej, man skal gå. Det skal være aktion for aktionen og sikre, at den bolig bliver for ungdommen derude, og ikke noget med, at de københavnske borgere skal punge ud. Man kan sagtens få de unge til at lave alle de former for aktioner, der vil være nødvendige for, at de, der ejer huset nu, hellere end gerne vil betale for at komme af med det.

Det er vejen, man skal gå, det er på den måde, man sejrer, og ikke ved at sige: Pung ud og betal til de der mennesker derude.

Mona Heiberg (A): Jeg ved ikke, om Preben Møller Hansen opfordrede til hverken den ene eller den anden aktion, men jeg vil blot tilkendegive, at Den Socialdemokratiske Gruppe ikke vil stemme for dette forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 2. runde.

Jens Johansen (F): Jeg synes, det er beklageligt, at hverken Enhedslistens eller den konservative ordfører forstår at høre efter, så jeg skal da forsøge at pinde det ud, så det forhåbentlig bliver forståeligt for dem, hvad det er jeg siger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

Vi har fået et juridisk notat, hvoraf det fremgår, at der er blevet handlet aktieselskab, men ikke ejendom. Til det siger jeg: Ja, det kan da godt være, der er blevet handlet ejendom, enhver kan se, den ejendom har en ny ejer. Men ejerforholdet er sådan, at det er et aktieselskab, der ejer ejendommen. Hvis aktieselskabet handles, så er det i lejeloven sådan, at beboelseslejere skal have tilbudt ejendommen til køb på andelsboligbasis. Det vil med andre ord sige, at ejendommen er blevet handlet, der er blevet handlet ejendom her, og det må da gælde, uanset om der er beboelseslejere eller ej. Ejendommen er blevet handlet, det er ikke blot et aktieselskab.

Det bekræftes altså i lovgivningen, som handler om ejendomshandel og beboerforhold, og det bekræftes også af, hvem det er der optræder som ejer af ejendommen i medierne. Det er, som min gode ven sømanden siger, de hellige røvhuller derude på Nørrebro.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, da jeg ikke anholdt det udtryk før, så er det jo svært at gøre det nu, selv om ekspertisen formentlig er størst hos sidstnævnte taler.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at huset ikke skal tilbagekøbes til Københavns Kommune.

Beslutningen om at sælge huset er taget af et flertal herinde for snart et stykke tid siden, og det er jo ikke sådan, at de unge mennesker ikke har fået nogen tilbud. De har fået flere tilbud, men ikke ønsket at tage imod dem, bl.a. med den argumentation, at de ikke kunne samarbejde med andre, de var noget for sig selv. Det er de også, tror jeg. Men det er jo ikke godt, hvis man ikke kan samarbejde med andre unge. Det begrænser jo faktisk taget, hvad man kan tilbyde dem. Jeg ved i hvert fald helt præcis, at der har været flere tilbud, som man ikke har været interesseret i at tage imod. Jeg har også det indtryk, at de under alle omstændigheder ønsker at blive i huset, og de vil ikke erkende, at det hus er solgt.

Det er faktisk taget sådan, at Københavns Kommune ikke har mere med huset at gøre, og jeg er overbevist om, at et stort flertal herinde ikke ønsker at købe huset tilbage.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Det var formandens bemærkning til mit sidste udsagn i det sidste indlæg, der kaldte mig herop til en kort bemærkning.

Ligesom overborgmesteren har jeg haft en metier forud for min nuværende. Jeg regner ikke med at skulle vende tilbage til den. Jeg ved ikke, hvad overborgmesteren gør med hensyn til sin tidligere metier.

Men det var religionsstudier. Jeg beskæftigede mig med at studere og møde og udforske nyreligiøse bevægelser. Jeg vil sige, at jeg kender en nyreligiøs bevægelse på travet, og derfor det pågældende udtryk, »de religiøse røvhuller«, eller var det »hellige røvhuller«?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Men Jens Johansen fik jo netop bekræftet, hvad jeg sagde.

Forslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, P, D og Aage H.B. Pedersen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 15. november 2001**

=====

Dørene blev lukket kl. 21.50

Disse sager behandlede for lukkede døre:

40) BR 468/01. Bygningsrenovering
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

41) BR 471/01. Tillægskøbesum
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

42) BR 469/01. Salg af ejendomme
(Økonomiudvalget)

Der blev begæret afstemning om 3. at, som blev godkendt med 37 stemmer imod 8. 1 undlod.

Den resterende del af indstillingen blev godkendt uden afstemning.

—————

Mødet sluttede kl. 22.03